

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE RUIMTE EN INFRASTRUCTUUR VAN DE GEMEENTE LAREN
d.d. 22 september 2021

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, collegae. Bij deze vergadering eindigen ... Openen we hem, de raadscommissie Ruimtelijke Inrichting. Vanavond een mooie agenda. Ondergetekende, Erwin van den Berg, mag voorzitten, omdat Nico Wegter aan het verpozen is in het buitenland, laten we het maar zo zeggen. Laten we er een goede vergadering van maken. In de opening wil ik in ieder geval zeggen dat Nico Wegter zich dus heeft afgemeld, maar ook Yvonne Berghorst van D66 heeft zich afgemeld. We hebben verscheidene ambtelijke ondersteuning bij de diverse onderwerpen. Die komen elke keer erbij zitten, maar in dit geval zitten de heer Lugard er al bij, omdat zo meteen het eerste onderwerp meteen aan de orde komt waar hij bij betrokken is. Dat geldt ook voor de twee gasten hier al in deze zaal, de heer Bogaers en de heer Vos, die ook dadelijk bij het eerste agendapunt inspreken, dus die zitten hier daarom ook. Maar daarna verzoek ik u wel om naar de hal te gaan. In het bijzonder, om de vergadering wat te stroomlijnen, zou ik willen vragen om elkaar te laten uitspreken, maar vooral ook in de eerste ronde, ook de wethouder uit laten spreken in de eerste ronde. Dan in de tweede ronde kunnen we elkaar interrumperen, maar dan wel graag via de voorzitter en bij die interrupties en dergelijke, bij alles wat u zegt, even uw naam zo u wil uw partij duidelijk noemen, zodat iedereen thuis het ook meekrijgt. Nou, voor de rest, een beetje een open deur, maar wel belangrijk: nog steeds de coronamaatregelen handhaven. Dus u zit allemaal op keurige afstand, vandaar ook dat het publiek in de hal zit. Voor het overige verzoek ik iedereen ook zoveel als mogelijk te blijven zitten en niet, als wij bijvoorbeeld zouden gaan schorsen, door elkaar heen te gaan rennen. Dat gezegd hebbende, de vergadering is al geopend en komen we ook meteen bij het eerste agendapunt: de opening en vaststelling van de agenda. Zijn er mensen die nog iets over de agenda te zeggen hebben? Ik zie niemand bewegen. Dan is de agenda ongewijzigd vastgesteld.

2. Vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering commissie R&I d.d. 22 juni 2021

De voorzitter: Dan gaan we naar de lijst met ... Ik moet even spieken. Vaststelling lijst van adviezen en conclusies van de vergadering van de commissie Ruimtelijke Inrichting van 22 juni jongstleden. Wie mag ik daar het woord op geven, op de lijst van R&I? Zowel op de lijst als op de transcriptie. Eenmaal, andermaal. Niemand? Dan is de lijst bij deze vastgesteld.

3. Mededelingen

De voorzitter: Dan komen we bij de mededelingen uit, de mededelingen in algemene zin. Daar kijk ik ook voor rond. Is er iets of iemand hier aan tafel die een mededeling wil doen? Ik zie de wethouder een hand omhoogsteken. Wethouder Stam.

De heer Stam: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wou een aantal dingen even ... Ik weet niet wat er aan de hand is, maar het ... Nou ja. Ik wou u een paar dingen meegeven, aan de commissie. In de eerste plaats zal u zijn opgevallen, mag ik aannemen, dat er de Verkeersactie is gestart om de mensen erop te wijzen dat 30 kilometer toch wel gehandhaafd zal moeten worden. Dat heeft het eerste weekend opgeleverd dat er enige borden omgetrokken en vernield zijn. Die hebben we natuurlijk zoals het hoort met gepaste spoed weer opgeruimd en hersteld en op dit moment ziet het ernaar uit dat de onverlaten het voorlopig met rust hebben gelaten. Ik hoop in ieder geval, ik heb veel van uw enthousiaste reacties al gezien, dus ik ga ervan uit dat de

raad het ook allemaal prachtig vindt. Mocht dat niet zo zijn, kunt u altijd nog reageren. Dan heeft u bereikt, als het goed is, en dat staat natuurlijk ook misschien niet vandaag, maar anders wel ter discussie in de raadsinformatiebrief over de situatie van de Erfgooierswoningen. Ik denk dat de brief voor zichzelf spreekt, maar ik ben uiteraard graag bereid om waar nodig commentaar daar verder op te geven als daar nog vragen over zijn. Dan nog een mededeling over de N525, daar heb ik al eerder het een en ander over verteld. Dat gaat over een aantal onderwerpen op de N525, waaronder het strekken van de tunnel, de voetgangersoversteek, lawaai, snelheid, mogelijk komend ecoduct wat daar op de Hilversumseweg/Larenseweg zou worden gebouwd. Nu is het geloof ik ... Weet ik niet. Is het beter? Dank hartelijk, hartelijk dank. Daarvoor hebben we een nieuwe stuurgroep geopend, waarin de provincie is vertegenwoordigd, de wethouder van Hilversum, wethouder Laren en het GNR. Daar maken we een restart in en wij hebben met de provincie afgesproken dat we het ecoduct niet als een project op zichzelf willen zien, maar dat we het hele N525 als integraal project willen gaan aanvliegen. Dat wil zeggen, ik heb al vaker gezegd: het is jammer dat we wel op een gegeven moment bezig waren om op zichzelf te respecteren beesten over de Hilversumseweg te leiden of over die N525, maar dat ondertussen in de tunnel we met ambulances bezig waren mensen af te voeren. Dus wat dat betreft ben ik blij dat de provincie dat ook als integraal project wenst aan te vliegen. Dan wou ik u even vertellen dat we met een aantal reconstructies zijn gestart, maar dat inmiddels ook daar de problemen in de bouw ons bereiken, omdat inmiddels stenen waarmee we straten aanleggen een levertijd hebben gekregen van drie tot zes maanden. We zijn bezig om daar de nodige actie op te voeren, maar je ziet ook daar dat de krapte in de bouw ons parten speelt. Dan is u ongetwijfeld opgevallen dat de Golden River inmiddels, het is geen rivier meer, zal ik maar zeggen. Op dit moment gebeurt er nog als laatste archeologisch onderzoek ter plaatse en daarna zal zo spoedig mogelijk, denk ik, de bouw gaan starten. Nog even een laatste mededeling, dat we een aantal weken geleden alweer, een bijeenkomst hebben gehad over de HOV. Toch een hele interessante bijeenkomst, waarin we nog eens hebben gezien wat er allemaal aan de Eemnesser kant en de Larense kant gebeurt. Het was in ieder geval een behoorlijke opkomst, want er waren twee wethouders en twee raadsleden. Het is misschien goed om, we zullen dat nog een keer doen binnenkort, maar ik hoop dat de raad ook dan in meer voltalligheid aanwezig zal willen zijn. Dat waren mijn mededelingen.

De voorzitter: Dat waren de mededelingen van de heer Stam. Ik zie twee collega's hun hand opsteken. Eerst Karel Loeff van Larens Behoud en daarna Bart Vos van Groen Laren.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Misschien in aanvulling een aanvullende vraag naar aanleiding van de N525 en het ecoduct wat de wethouder zegt. Wij hebben vanuit de klankbordgroep die geïnstalleerd is bericht gekregen dat men ongelukkig was over de uitkomst van het proces. Het is ingezet als een natuurverbinding. Het bevreest mij een beetje dat de wethouder het heeft over een ecoduct, omdat daar heel nadrukkelijk als uitkomst van de klankbordgroep een tunnel voor de natuurverbinding de voorkeur zou hebben. Dus ik wil heel graag van de wethouder, misschien kan hij daar wat aanvulling op geven, weten wat nu precies het uitgangspunt is voor die nieuwe stuurgroep. Is dat een natuurverbinding of is dat een ecoduct?

De voorzitter: Zullen we eerst ook de vraag van de heer Vos meenemen, mijnheer de wethouder? Bart Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Een korte vraag aan de wethouder met betrekking tot de actie en de borden die neergezet zijn. Dat ze neergehaald zijn, dat is natuurlijk niet zo fraai. Ik ben wel heel nieuwsgierig, misschien kan de wethouder er wat over zeggen: gaat er gemeten worden of is er al een nulmeting geweest om te kijken welk effect deze borden gaan sorteren? Ze zijn behoorlijk opvallend en over smaak valt niet te

twisten, maar het lijkt me vooral heel belangrijk in hoeverre daar ook revenuen van te meten zijn straks. Misschien kunt u daar iets over zeggen voor we daar informatie over gaan ontvangen.

De voorzitter: Wethouder Stam gaat antwoord geven op de twee gestelde vragen.

De heer Stam: Het punt van de heer Loeff is duidelijk. Die klankbordgroep heeft zich inderdaad min of meer teruggetrokken. Niet in zijn totaliteit, maar er zijn een aantal mensen die hebben gezegd: dat hoeft van ons zo niet meer. Het is overigens niet zo dat er in de klankbordgroep een meerderheid aanwezig was voor de tunnel. Er was slechts een kleine minderheid die voor die tunnel heeft gepleit. Ik heb in die nieuwe stuurgroep het standpunt ingenomen dat ik eens even een herstart zou willen maken om eens te zien waar dit allemaal vandaan komt, hoe men tot ideeën van tunnel en/of een natuurverbinding of in ieder geval, ik zie het verschil niet helemaal tussen een ecoduct en een natuurverbinding, maar dat ...

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer Stam: In ieder geval een natuurbrug. Het punt is dat ik in ieder geval het nog eens een keer belangrijk heb gevonden dat we die herstart maken, dat we de klankbordgroepen nog eens opnieuw leven inblazen. Dat ik ook van plan ben daar zorg voor te dragen, dat ik het van groot belang vind dat de integraliteit van het hele proces – en dan heb je het echt over het stuk van de '...' tot aan voorbij La Place – dat dat in zijn totaliteit integraal bekeken wordt, omdat de provincie geneigd is om dat stuk voor stuk allemaal te behandelen en wij vervolgens, als het één wel gelukt is met lege handen zitten met het andere deel. Daar was in ieder geval de vertegenwoordiger van de provincie het over eens, dus daar was ik op zichzelf heel tevreden mee. Dat is wat mij betreft even het antwoord op de vragen van mijnheer Loeff. Wat betreft het antwoord op de vraag van mijnheer Vos. Wij hebben geen nulmeting gedaan, dat is ook bijna niet te doen natuurlijk, want we meten eigenlijk voortdurend op bijvoorbeeld al de elektronische borden die we bevestigen in bepaalde straten. Dat hebben we net bijvoorbeeld op de Sint Janstraat gedaan en dat doen we op de Torenlaan. Daar hebben we regelmatig metingen van, maar u moet het meer zien als een meting of een actie gericht op het gedrag van mensen, in de hoop dat dat langzamerhand tot de mensen doordringt. Ik zie niet goed in hoe je dat zou kunnen meten.

De voorzitter: Dit waren de antwoorden, wat mij betreft duidelijk genoeg en anders komen we er nog een keer weer op terug. Dan kijk ik nog even naar wethouder Calis, of die nog een mededeling heeft. Nee, niet van algemene zaken.

4. Mededelingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke regelingen

De voorzitter: Dan zijn we bij punt 4 aangeland en daar staat 'Meldingen portefeuillehouders met betrekking tot gemeenschappelijke regelingen'. Dan kijk ik opnieuw naar de collega's aan de overkant. Nee, zowel de heer Calis als de heer Stam hebben geen mededelingen en/of meldingen uit de portefeuilles Gemeenschappelijke regelingen.

5. Stand van zaken Omgevingswet

De voorzitter: Dan komen we bij punt 5, stand van zaken Omgevingswet. Dan denk ik dat ik weer ga kijken naar wethouder Stam.

De heer Stam: Ik heb daar op dit moment geen bijzonderheden over. Het is zo dat er met enige regelmaat bijeenkomsten worden gehouden, zijn gehouden met de drie verschillende raden. Binnenkort komt er volgens mij weer één en in dat tempo zijn we op dit moment bezig de raden mee te nemen in onderwerpen zoals er zijn, participatie, et cetera, et cetera. Ik denk dat we wat dat betreft op schema liggen en ook voldoende bezig zijn om de raad erbij te betrekken. Binnenkort hebben we een bijeenkomst waar we over de Contourennota gaan praten: hoe gaan we op weg naar een Omgevingsvisie waarvan er drie colleges hebben gezegd 'het is misschien beter om dat aan de nieuwe raad, het nieuwe college over te laten'? Maar wat wel goed is, om een aantal, noem het dilemma's in die Contourennota nog eens op een rijtje te zetten en met elkaar af te spreken of dat inderdaad de dilemma's zijn in de verschillende dorpen. Daar zal binnenkort met de raden een gesprek over plaats gaan vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Als niemand daar meer een opmerking over heeft, dan ... Ik zie nog een hand omhooggaan van de heer Loeff, Larens Behoud.

De heer Loeff: Het is misschien een aanvulling. Het waren hele boeiende bijeenkomsten tot nu toe en we merken ook dat de Omgevingswet steeds ingewikkelder lijkt te worden, hoe verder we zitten in het proces over mandatering, hoe je omgaat met verschillende planinitiatieven, wat dan bepaalde plannen zijn en inhouden. Dus ik wil eigenlijk een oproep doen, niet alle fracties zijn altijd aanwezig bij die informatieavonden, maar het zou wel goed zijn om zoveel mogelijk toch daar aanwezig te zijn, omdat het materie is, als die straks zonder kennis rauw op je dak valt, dan moet er behoorlijk wat bijgespijkerd worden. Dus het is een oproep aan de collega's hier aan tafel van de verschillende fracties om in ieder geval te kijken of er iemand is, al is het maar een belangstellende, om in dit onderwerp mee te gaan, want het is best ingewikkeld.

De voorzitter: Waarvan akte. Dank u wel. Ik heb zojuist nog verzuimd, en dat is misschien aardig voor de luisteraar thuis en ik ga een snel rondje even van links naar rechts maken. Naast mij zit Andreas Grunwald van D66, daarnaast zit de heer Johan de Bondt van de VVD, daarnaast – die we al gehoord hebben – Karel Loeff – Larens Behoud. Daarnaast zit Hans van Goozen – Larens Behoud, Karel van Hest – CDA, wethouder Calis, wethouder Stam, de heer Lugard, ambtenaar van de gemeente en dan zit vervolgens schuin tegenover mij Jacqueline Timmerman van Liberaal Laren, daarnaast Diederik Sakkers van Liberaal Laren en dan Hans Faas van de VVD met broederlijk aan zijn zijde Bart Vos van Groen Laren. Naast mij zit Antoinette en Antoinette doet de verslaglegging en die bewaakt dat alles goed gaat.

6. Commissievoorstellen

6.1 Bestemmingsplan Centrum Laren 2018, herziening 2021

De voorzitter: Dan heb ik volgens mij alles gehad en dan gaan we naar de commissievoorstellen. Het eerste commissievoorstel wordt behandeld en dat is dus dat wethouder Stam aan zet is met aan zijn zijde de heer Lugard. Ik heb begrepen dat ik eerst nog even vraag, wethouder, of u nog iets aan de voorkant wil toelichten. We hebben namelijk twee sprekers op dit onderwerp, die zitten hier al in de zaal, de heer Bogaers en de heer Vos. Ik zal nog even de procedure uitleggen. Als de wethouder zegt 'ik hoef geen toelichting te geven', dan gaan wij dadelijk eerst luisteren naar de insprekers. Daarna komen alle fracties in een eerste ronde aan de beurt. Zoals ik al zei: graag elkaar dan uit laten spreken. Vervolgens kijken we dan of er nog een tweede ronde nodig is. Die eerste ronde is voor de insprekers vijf minuten en de tweede ronde is twee minuten. We vallen niet meer over een halve seconde, maar het moet ook niet heel veel langer worden. Wethouder, een toelichting?

De heer Stam: Heel kort, want ik denk dat we zo dadelijk de insprekers en dan de commissie het woord moeten geven. Heel simpel, in 2018 is een nieuw Bestemmingsplan Centrum vastgesteld, nadat we ook veel met bewoners en klankbordgroepen hadden gepraat. Maar daar is op één onderdeel, op 24 juni 2020, door de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is dat vernietigd. En we hebben – dat is denk ik de aanleiding dat vanavond de heer Bogaers en de heer Vos hier ook zijn – daarnaast hebben we, dat gaat dan over Schoolpad nummer 15A. Zeg ik dat goed? Ja, 15A. Op een aantal onderdelen maken we gelijk gebruik van een aantal fouten, omissies die in het bestemmingsplan geslopen waren, om dat te repareren. Ik zeg het er even bij, omdat het goed is om te melden dat we dat ook met een klankbordgroep uit de raad vrij uitgebreid besproken en voorbereid hebben. Dat is het.

De voorzitter: Dit was de aftrap van de wethouder bij het Bestemmingsplan Centrum Laren 2018, herziening 2021. Nou, dan in volgorde van aanmelding, en dat was mijnheer Bogaers, u was het eerste. Mijnheer Bogaers, u heeft een mooi stuk al ingeleverd. U heeft vijf minuten, zoals u welbekend in deze. We zullen u niet storen, zodat u geheel uw toewijding aan uw inbreng kan geven. Nu ontbreekt het geluid even, dus er moeten nog wat, de wethouder ondersteunt nu de heer Bogaers bij het aanzetten van het apparaat. Je moet het wat verbeelden, voor als je thuis luistert. De heer Bogaers, uw tijd gaat in en we luisteren naar u.

De heer Bogaers: Dank u wel. Geachte commissie, geachte commissievoorzitter, we hebben het vandaag over een zaak die al vijftien jaar lang loopt. In 2006 hadden we het Bestemmingsplan Centrum, dat heeft geleid in 2007 tot een afdeling Bestuursrechtspraak, over het terrein waar we het nu over hebben. De afdeling Bestuursrechtspraak heeft toen gezegd dat het stemmingsplan deugde op dat punt niet, van Schoolpad 15A, dat moet worden hersteld. Nou, dat is in een la komen te liggen – ondanks de uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak – en de zaak kwam in 2018 opnieuw aan de orde, want de raad was vergeten om die uitspraak van de afdeling Bestuursrechtspraak mee te nemen. Wat er toen gebeurde was niet helemaal comme il faut. Ik heb beroep ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak. Die heeft gezegd, vorig jaar was dat: binnen een maand zult u toch een maatregel moeten nemen, die ik precies voorschrijf, gemeenteraad. Nou, dat is niet gebeurd. U zult zich afvragen: waarom is dat niet gebeurd? Daar kan ik geen antwoord op geven. Ik weet wel dat we contact hebben gehad met de gemeente. Mijnheer De Jong heeft mij gevraagd in juli: vindt u het erg, mijnheer Bogaers – de maand was allang verstreken, hoor, juli van dit jaar – dat we dit in september aan de orde stellen? Daar heb ik geen probleem mee, want ik heb gezegd: het moet gewoon goed gebeuren, er moeten geen fouten in staan. Dat vond De Jong ook, daar was ik blij om. Maar toen kreeg ik dit stuk toegestuurd van 15 september en toen ging ik het bestuderen en u ziet het resultaat, ik heb gisteren acht uur moeten besteden om alles uit te zoeken, alle fouten op een rij te zetten. Goed, die fouten heb ik dan aangegeven. In de eerste plaats: het betreft niet Schoolpad 15, zoals in het voorstel staat, maar Schoolpad 15A. Perceel Schoolpad 15 – en dat staat ook fout in dat voorstel – heeft al decennialang een woonbestemming. Het gaat om Schoolpad 15A. Dat heeft in het Bestemmingsplan Centrum 2018 een bedrijfsbestemming, tot en met bedrijfscategorie 3.2. Daarvan heeft de afdeling Bestuursrechtspraak gezegd: dat verdient herziening, u moet daar wat mee doen, dat is niet goed onderzocht van tevoren. Dat is vervolgens gebeurd door B&W, vandaar het voorstel van B&W aan uw commissie van ... Wat was het? Dat is aan u verzonden op 2 september, dat betreft een voorstel van B&W van 21 juni. U heeft het geregeld 2 september, wij hebben het gekregen op 15 september. Ik ga dan nu in op het voorstel. In het voorstel van B&W wordt op blad 2 van 5 onder 1.1 foutief gesuggereerd dat Schoolpad 15A een bedrijfswoning kende of kent. Maar dat is een fout van B&W. Schoolpad 15 had in het Bestemmingsplan Dorpskern uit 1986 de bestemming Woningen en Schoolpad 15A had in het bestemmingsplan uit 1986 de bestemming Bedrijven, met een categorieaanwijzing 3. Schoolpad 15A had en heeft noch woonbestemming, noch een woning. Op 15A vindt u lage gebouwen met die bedrijfsbestemming en u vindt daar een wat hoger gebouw met een Mansardekap,

met een nokhoogte van zes meter en goothoogte van drie meter en dat is een oude timmerschuur. Dat is nooit een woning geweest. Juridisch is het geen woning. Als we dat opmerken moeten we wel even denken aan al die andere zaken die erop lijken en die in de gemeente Laren niet tot woning zijn bestemd, want dat kon allemaal niet. Nu zou het een woning worden en om even een lang verhaal kort te maken: daar heb ik op zich geen probleem mee. Ik kan als buurman zeggen: dat wil ik allemaal niet. Nee, laten we nou eens wat redelijker zijn: dat gebouw met Mansardekap mag wat mij betreft een woning worden, maar er zitten wel wat andere dingetjes die ik graag wil opmerken. Ja.

De voorzitter: U heeft nog een minuut.

De heer Bogaers: Dat gaan we doen. Eens even kijken. Vanaf 1984, dat heeft de afdeling Bestuursrechtspraak, de stichting opgemerkt, is er al geen bedrijf meer gevestigd ter plaatse. Er wordt gezegd: er is planschade als we nu niet mijnheer Vos tegemoet komen. Nou, van planschade is geen sprake. Ik ken de jurisprudentie echt uitstekend op dat gebied, ik heb u ook een paar bronnen genoemd op bladzijde drie, meen ik. Dat kunt u naslaan en door passieve risicoaanvaarding is er echt geen sprake van planschade als die bedrijfsbestemming eraf gaat. Oké. Dan is er een volgende fout gemaakt. B&W hebben een aantal gebouwen aangeduid met een grote nokhoogte van de goothoogte 3 meter en 8 meter bouwhoogte, onder andere het gebouw met die Mansardekap. Maar de Mansardekap heeft geen hoogte van 8 meter, maar 6 meter. 6.10 meter, als je het precies zou willen zeggen. Het andere gebouw wat er precies zo voorstaat ten noordwesten, dat is ook aangegeven in dat voorstel van B&W als 8/3: 8 nokhoogte en 3 goothoogte. Maar daar klopt ook niks van, want dat gebouw heeft een goothoogte annex platte kap van 2.50 meter, dat is allang vastgesteld door de Stichting Adviesbureau van de Raad van State in – wat was het? – 2007, ik heb er een . Wij zijn ook absoluut tegen een gebouw op die plek van 8 meter.

De voorzitter: Komt u langzaam tot afronding, mijnheer Bogaers?

De heer Bogaers: Ja, dat zal ik zeker doen en dan zal ik verder verwijzen naar dat stuk, want het is gewoon veel te veel. Dat kunt u mij niet verwijten, want als u het mij op 2 september had toegestuurd, had u allang dit stuk gehad en had ik niet mezelf in allerlei bochten moeten wringen om het stuk te maken. Maar ik heb nog wel een opmerking te maken. Er is een geval geweest aan de Naarderstraat, waar op een gegeven moment door een cliënt van mij, dus ik weet dat heel goed, gevraagd werd om een plat gebouw – nee, sorry, aan de Nieuweweg – te verhogen. Dat ging niet door, want uw gemeenteraad zei terecht: het is conserverend karakter van het bestemmingsplan, we gaan dat niet verhogen. Daarmee verdraagt zich niet dat, iets wat nooit is toegestaan geweest, er een nieuw gebouwtje komt met een nokhoogte van 8 meter. Bovendien speelt daar ook een rol, wat al in 2008 is opgemerkt, dat het schaduwhinder en uitzichthinder met zich meebrengt als er op die plek iets hogers komt, met name ook voor de school. Dat heb ik ook maar even genoemd. Dus dat is allemaal uit het hoofd gelaten, is allemaal vergeten. Dan verder, over die bedrijven kun je ook nog een vraag stellen, want u heeft als gemeenteraad beslist dat er geen verkeersaantrekkende werking mag komen. U kunt zich dat nog wel herinneren, er mochten geen kantoren. Welnu, nu zou er dus bedrijf 1 komen. Bedrijf 1 laat wel kantoren toe, ik heb dat uitgezocht, en dat zou dus niet moeten. Dus als het bedrijfsbestemming 1 zou moeten worden, dan wel met de aanduiding dat er geen kantoren moeten komen en dat is conform uw eigen raadsbesluit, wat nog steeds geldend is. Nou, heel kort, afrondend. Onder aanpassing van de tekening en teksten moeten die bedrijven een paarse kleur krijgen. Het gaat er niet in bij mij dat dat een gele kleur heeft, want geel is een woonbestemming. Die gebouwen vormen echt de meerderheid van die gebouwen, dus dat is toch wel het hoofddeel, dus dat moet gewoon een paarse bestemming zijn. Die woning wordt of een dienstwoning – het zou dan ook paars moeten worden – dan een zelfstandige woning, maar dan strak omliggend

met een gele kleur. Maar die bedrijven moeten in ieder geval een paarse kleur zijn, het moet ook heel duidelijk zijn wat bedrijf is en die dat gebouwtje van 8/3, wat in het noordwesten staat, dat mag natuurlijk al helemaal niet, het moet allemaal gewoon 3/3 worden.

De voorzitter: Wat gaat u aan ons in een laatste zin meegeven, mijnheer Bogaers?

De heer Bogaers: De eigenaar van het Schoolpad 15A zouden door honoreringen van onze bezwaren door uw gemeenteraad – vergeleken met andere gevallen, die u heel goed kent en ik ook – heel positief worden behandeld. En ik ben graag voor een hele positieve behandeling. Dank u.

De voorzitter: De heer Bogaers, dank u wel voor uw inbreng. Als u een paar stapjes achteruit wilt doen, dan kan de andere inspreker, de heer Vos, aan tafel uitgenodigd worden. Die is bij deze uitgenodigd. Voor de goede orde, uw inbreng, mijnheer Bogaers, is integraal meegenomen in de opname en ook in de stukken, dus alles wat er gezegd en geschreven staat kan door de commissieleden meegenomen worden. Mijnheer Vos, de tweede inspreker. U heeft ook diezelfde vijf minuten, met een klein plusje.

De heer Vos (inspreker): Ik weet niet of ik meer dan vijf minuten nodig heb, maar goed. Mijn naam is Geert Vos en woonachtig op Schoolpad 15 sinds december 2006 en ook eigenaar van Schoolpad 15A. Wat ik nu zojuist gehoord heb van mijnheer Bogaers en wat ik al net gehoord heb van de heer Stam, net voordat de vergadering begon, is dat er toch een hoop techniciteiten kennelijk op tafel liggen, in ieder geval bij de heer Bogaers. Daar kan ik op inhoud, want ik heb de stukken niet gelezen, ik heb ze ook nooit ontvangen, noch van de gemeenteraad, behalve de uitnodiging en het algemene schrijven daarvan, en noch van de heer Bogaers. Dus daar ga ik nu niet op in, daar kan ik ook niet op ingaan, behalve dat ik die kanttekening wil maken dat het lijkt alsof Schoolpad 15A van mijnheer Bogaers is. Waarom zeg ik dat? Omdat hij niet de enige omliggende bewoner is. Er zijn nog andere burens, Schoolpad 17, Schoolpad 15, ook nog eens de school. Dus dat komt bij mij ook wat vreemd over. Als ik op inhoud moet reageren, dan doe ik dat na consultatie van mijn advocaat, want dat kan ik zo niet doen. Ik ben geen jurist, ik ben geen advocaat. Dat is de heer Bogaers wel en dat mag hij natuurlijk gebruiken, want dat is zijn expertise. Maar mijn expertise is dat niet. Ik vind dat ook niet redelijk, om dat zo te doen. Dus dat is mijn reactie op wat er nu speelt. Verder, als we op de inhoud kijken van wat mijn intenties zijn of waren al die jaren, op Schoolpad 15 is nooit een bedrijfsbestemming geweest. Wat mij betreft en mijn vrouw betreft, het is gewoon een hobbyruimte en kantoorruimte voor een bedrijfje wat ik een jaar of tien gehad heb, een soort sidekick-bedrijf, maar wat nu ook niet meer bestaat. Dus dat is niet aan de orde, wat mij betreft, en ik ben ook niet voornemens om daar een bedrijfsbestemming te gaan beginnen. Dat heb ik ook steeds gesteld, ook een jaar geleden bij de Raad van State. Dus wat onze bedoeling is, om daar een woonbestemming, daar gaan wij mee akkoord, dat is prima voor de leefomgeving, voor onszelf ook. Ik zou zeggen: dat is precies wat mijnheer Bogaers wil, die wil van de bedrijfsbestemming af en naar een woonbestemming. Dan is iedereen happy. Hoe ingewikkeld kun je het maken, het hele verhaal? Dus in het algemeen, dat is voor nu denk ik mijn reactie hierop. Ik heb begrepen dat mijnheer Stam bereid is om op een later tijdstip nog een keer om de tafel te gaan zitten om wat details te bespreken. Dat zou kunnen, maar dan zou ik eerst de stukken moeten zien en nogmaals, die wil ik ook even aan mijn advocaat voorleggen, want dit wordt me te juridisch-technisch om daar goed een inhoudelijke reactie op te kunnen geven waar ik misschien later geen spijt van ga krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Vos, dank u wel voor uw inbreng.

De heer Vos (inspreker): Dank u wel.

De voorzitter: Is er nog iemand toevallig die een vraag heeft aan de heer Vos? De heer Bart Vos heeft nog een vraag aan u, mijnheer Vos.

De heer Vos: Dat klopt, dat zit waarschijnlijk in de naam, voorzitter. Mag ik het heel kort samenvatten? Ik begrijp er niks van.

De voorzitter: U heeft een vraag, u hoeft niet samen te vatten.

De heer Vos: Ik begrijp er niks. Ik begrijp dat wat ons voorligt is een herziening of een aanpassing of een technische verandering van het bestemmingsplan, omdat er onvolkomenheden in zouden zitten. Daar bent u het niet mee eens of daar bent u het wel mee eens? Ik begrijp niet zo goed wat uw insteek is, of dat u iets wil weerleggen wat de heer Bogaers voorgebracht heeft.

De voorzitter: Mijnheer Vos, dit was de heer Vos, het raadslid, die een vraag stelt. Nu komt de heer Vos die net heeft ingesproken. Mijnheer Vos.

De heer Vos (inspreker): Ik kan me voorstellen dat het verwarrend is. Maar laat ik het zo zeggen: wat ik ontvangen heb van de gemeente is dat de paarse kleur veranderd is in geel en een stukje groen van tuin. Dat ligt wat mij betreft op tafel. Nu hoor ik net dat mijnheer Bogaers zegt: ja, maar die lage gebouwen wil ik paarse houden en dat ene gebouw wat hoger is, dat mag dan wel geel worden, maar dan met allerlei randvoorwaarden en voorwaarden vooraf. Daar ga ik niet in de eerste instantie zo mee akkoord, omdat het nogmaals lijkt alsof mijnheer Bogaers de eigenaar van 15A is. Dat valt me een beetje koud op het dak, om het zo maar te stellen.

De voorzitter: Voor u, mijnheer Vos, dit is een verduidelijkende vraag, zo kijk ik nog even naar links, of daar ook nog op de rechterzijde nog vragen zijn. U krijgt dadelijk, als we de ronde hebben gehad, nog een keer de gelegenheid om nog een keer twee minuten uw bevindingen weer te geven. Het staat u aan alle kanten altijd vrij om welke rechtsgang ook te maken. Wij doen hier het verhaal van de gemeenteraad/de raadscommissie die zich moet gaan buigen over het voorstel. Ik denk ook dadelijk dat de wethouder/de heer Lugard daar ook input aan gaat geven. Dus als u ook weer plaats wil nemen op de tribune in de hal, gaan wij de beraadslagingen doen en dan roep ik u straks nog een keer naar voren, dan mag u nog een keer twee minuten wat zeggen. Is dat voldoende duidelijk?

De heer Vos (inspreker): Prima. Voor de goede orde kan ik dan in ieder geval stellen dat het niet mijn insteek is om hier een juridisch proces van te maken, maar dat zijn gedachten die mij nu bekruipten na wat ik gehoord heb nu.

De voorzitter: Ja. Het staat u vrij, maar dat wist u.

De heer Vos (inspreker): Uiteraard.

De voorzitter: Goed. Collega's aan tafel, de heer Vos gaat van tafel af, de heer Bogaers ook naar de hal, alstublieft. Dan geef ik het in bespreking. Ik ga het rondje gewoon afmaken, met de klok mee, en dan kijk ik allereerst naar de heer Grunwald van D66, wat hij in deze eerste ronde zou willen zeggen. Ik help u nog even in herinnering dat ik zou willen dat wij in de eerste ronde elkaar laten uitpraten.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Ik had als vraag genoteerd voor dit agendapunt waarom de gemeente het besluit van de Raad van State niet binnen vier weken heeft opgenomen op ruimtelijkeplannen.nl? Na het beluisteren van de bijdrage ben ik blij dat dat niet gebeurd is, want nu kunnen we gewoon volstaan met: het is nog niet gebeurd. Want als het wel gebeurd was, dan stonden daar blijkbaar allerhande foute dingen. Ook niet mooi, of minder mooi. Het is moeilijk hier bonbon van te maken. Allereerst zou ik zeggen: er is blijkbaar sprake van een aantal fouten die gemaakt zijn, dus foute vermeldingen in de plannen. Ik zou willen zeggen: die zouden allereerst even conform ook de uitspraken van de Raad van State verbeterd moeten worden. Pas dan hebben we dus een courant plan op basis waarvan we dus een vraag voor een bestemmingswijziging kunnen beoordelen. Dus in die volgorde, zou ik zeggen. En dan zie ik de vraag te zijner tijd hier graag terug om daar dus een helder antwoord op te kunnen geven, of dat een goede is of een minder goede. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Grunwald, D66. Dan kijk ik even naar de mijnheer hier, Johan de Bondt, of die gaat inspreken of dat ... Ja? Dan komt u dadelijk aan de beurt. We lopen het rijtje gewoon af. De heer Loeff, Larens Behoud.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Het is een vrij technisch verhaal en het wordt inderdaad, zoals de heer Vos al zei, ingewikkeld, zeker door de inspraak van de heer Bogaers. Die neem ik graag over en voordat ik verdere vragen stel wil ik eigenlijk voorstellen dat ik de toelichting van de wethouder en de ambtenaar afwacht, want als we nu meningen en gevoelens peilen, dan is mijn enige mening: probeert u er samen uit te komen en zorg voor een oplossing waarbij u beiden gelukkig mee bent. Volgens mij moet dat kunnen. Dus dat is wat de inbreng is vanuit Larens Behoud op dit moment.

De voorzitter: De heer Loeff, dank u wel. Dan kom ik bij het CDA, de heer Karel van Hest. Die is nog even aan het stoeien met zijn apparaat, maar het komt goed, dames en heren thuis. De heer Van Hest.

De heer Van Hest: Ik sluit me eigenlijk aan bij mijnheer Grunwald in de eerste instantie. Maar maak nog eens duidelijk wat het moet zijn, dan kunnen we met elkaar overleggen verder hoe we ermee omgaan. Maar nu is het zo verwarrend, ik denk niet dat je op deze manier door kan gaan.

De voorzitter: Dank u wel voor uw inbreng, de heer Van Hest. Dan lopen wij het rondje door en dan komen we uit bij Jacqueline Timmerman, Liberaal Laren.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dank u wel, voorzitter. Ik moet eerlijk zeggen, wat ik vanavond heb gehoord, ik vond het behoorlijk shocking. Het was ons ook niet eerder bekend dat dit al vanaf 2016 loopt. Dat hebben we nu in de stukken gelezen en ook weer van mijnheer Bogaers gehoord en ook vergeten is mee te nemen bij het bestemmingsplan dus in 2018. Ook de communicatie naar zowel mijnheer Vos als mijnheer Bogaers vind ik niet zoals het zou moeten: veel te laat. Daarom krijgen wij nu deze stukken. Wat ik zelf erbij had gezet was dat de uitspraak van de Raad van State over een ander perceel ging en waarom er niet binnen 52 weken een nieuwe uitspraak was gedaan en ook die vier weken op ruimtelijkeplannen.nl. Maar dat is nu inderdaad achterhaald. Het staat hier in het stuk alsof dit zo moet vanwege de uitspraak van de Raad van State, omdat die de bestemming van dat perceel vernietigd heeft, maar dat is dus niet zo. Er zijn heel veel dingen nu voorbij gekomen met de inspraak van mijnheer Bogaers. Ik stel voor om dit item uit het voorstel te halen en daar eerst eens eventjes heel goed in te duiken – dat is ook richting de wethouder – en te kijken hoe wij daar met elkaar kunnen uitkomen. Maar ik zou het vanavond verder niet willen behandelen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw inbreng, mevrouw Timmerman. Dan kijk ik naar de heer Hans Faas van de VVD.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Bij de voorbereiding van deze vergadering heb ik de stukken natuurlijk, zoals u dat van mij gewend bent, minutieus gelezen. Ik meende het geheel te snappen, maar na de toelichting van mijnheer Bogaers snap ik er eigenlijk helemaal niets meer van. Ik ben blij dat ik niet het enige raadslid of commissielid ben die er zo in zit. Dus op basis van de beeldvorming die ik nu heb kan ik geen gevoelens of meningen uiten. Dus ik denk inderdaad dat we dit uit het voorstel moeten halen, of de wethouder zou nog een toelichting moeten geven die alles duidelijk maakt, maar ik denk dat dat niet het geval is en dan zou ik zeggen: laten we het huiswerk nog een keer overdoen en dat nog een keer terug laten komen. Dat zou mijn voorstel zijn, dank u wel.

De voorzitter: Komen we bij de laatste ronde-spreker, Bart Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Het zijn eigenlijk twee dingen die twee van mijn voorgangers al gememoreerd hebben. Ten eerste wat mijnheer Loeff zegt: ik ben heel nieuwsgierig naar wat de wethouder en de ondersteuning erover te melden heeft. Want ik zit te kijken naar die papieren, ik zie niet eens 15A, wat mijnheer Bogaers benoemt, dus dat is één. Ik ben heel nieuwsgierig waar we het nou eigenlijk over hebben. Ik dacht het ook begrepen te hebben, in die zin schaar ik me graag bij de heer Faas. Even gek gezegd: maar waar hebben we het eigenlijk over? Ik ben een beetje afgehaakt en in die zin ga ik dan ook nog met mevrouw Timmerman zelfs mee: misschien moeten we maar eventjes kijken hoe het nou precies zit, voordat we daar iets zinvol over gaan zeggen. Want ik begrijp er niks van.

De voorzitter: U thuis hoort verschillende commissieleden hun gevoelens uitspreken, of ze het wel of niet snappen. We komen uit bij de wethouder met de heer Lugard, die gehoord hebbende de vragen die gesteld zijn, daar zou ik u willen vragen allereerst op in te gaan en dan iedereen goed luisteren of zijn of haar vraag is beantwoord. Wie mag ik als eerste het woord geven? De heer Stam, wethouder.

De heer Stam: Ook ik ben lichtelijk verrast natuurlijk door het feit dat toch op het laatste moment, terwijl we het idee hadden dat het in orde was, dit op tafel komt. Ik heb tegen beide heren voor de vergadering al gezegd dat dit moet worden opgelost natuurlijk, want het is dermate technisch dat je er niet zo één, twee, drie met elkaar uitkomt. Want er zijn volgens mij twee mogelijkheden. De commissie gaat vanavond akkoord om dit stuk eruit te halen en de rest te accepteren – althans, daar ga ik even vanuit – en in een later stadium dat alsnog op een goede manier te regelen. En/of we gaan op korte termijn met beide heren in gesprek. Dat zou mijn voorkeur hebben, maar ik hoor mijnheer Vos al zeggen: ik wil me ook juridisch bij laten staan. Dat is natuurlijk ook een mogelijkheid, maar dan zou het op kortere termijn kunnen worden opgelost, dan kan ik volgende week naar de raad met een oplossing komen. Wat is er gebeurd? Kijk, we hebben een aantal bezoeken gebracht aan mijnheer Vos, indertijd ook met mijnheer De Jong. Ik moet zeggen: ik had de stellige indruk dat we daaruit waren en dat dat ook zou worden opgelost. Op het laatste moment zijn er toch dingen gebeurd die niet helemaal in orde zijn. In de eerste plaats is het zo dat inderdaad mijnheer Bogaers gelijk heeft: in het stuk staat per abuis Schoolpad 15, dat moet natuurlijk 15A zijn, dat is zeker. Het geldende bestemmingsplan, het Bestemmingsplan Centrum 2018 is door de Raad van State vernietigd en daarmee geldt het Bestemmingsplan 2006 natuurlijk weer. Dat is vastgesteld in 2006, op 25 januari nog wel. In dat bestemmingsplan is geen bedrijfswoning opgenomen, maar wel die bedrijfsbestemming met categorie 3. Hier staat alleen dat alleen bij bedrijfswoningen tot categorie 2 in bedrijfswoningen is toegestaan. Dat is een heel ingewikkeld verhaal, maar dat komt er uiteindelijk op neer dat inderdaad in 2006 – wat dan weer aan de orde is als het andere vernietigd is – er inderdaad geen bedrijfswoning aan de orde is. Tegelijkertijd hoor ik

mijnheer Bogaers ook zeggen, en dat is mijnheer Vos zijn bedoeling ook altijd geweest: mag ik daar een woning hebben? En dan heb ik het over het stukje wat nu aangeduid is met 3.8 op de tekening. Nou is het zo, inderdaad, dat een ander punt van mijnheer Bogaers – en daar heeft hij denk ik wel gelijk in – dat die 3.8 die op de tekening is geschreven, dat behoort eigenlijk 3.6 te zijn. Daar zijn wij het op zichzelf ook over eens, daar kan mijnheer Lugard nog wel even op ingaan. Overigens vinden we niet dat het een paarse kleur hoeft te hebben, dat is volgens mij van misschien wel ondergeschikt belang, maar vinden we nog steeds dat in de informatie van de ruimtelijke ordening, mRO, die gele kleur wel degelijk voldoende is. Dat betekent eigenlijk ... En over de planschade, daar verschillen mijnheer Bogaers en ik nog wel van mening, maar dat is op zichzelf ook niet een heel belangrijk punt, lijkt me. Want of mijnheer Bogaers heeft gelijk, hebben geen planschade, of het college heeft gelijk en er is een mogelijkheid dat er misschien planschade komt. Dat zien we dan wel. Ik denk dat het goed is als mijnheer Lugard mij nog even aanvult als het gaat om een aantal technische vragen die zijn gesteld.

De voorzitter: In ieder geval voor uw beantwoording, heeft u ook het idee dat hij de vragen die nog gesteld zijn beantwoord heeft, mijnheer Vos? Of die komen nog in de technische ronde? Oké, dan is nu de heer Lugard, die heeft zijn beeldscherm omgedraaid en wij zitten hier nu in deze zaal naar een beeld op afstand te kijken. De heer Lugard, aan u het woord. Help ons uit deze verwarring.

De heer Lugard: Ja. De eerste vraag was waarom het plan niet binnen die vier weken op ruimtelijkeplannen.nl zijn. Dat is gewoon een fout van ons, omdat wij kennelijk andere prioriteiten hebben gesteld. Daardoor is het niet op ruimtelijkeplannen.nl gekomen. Maar op zich is het niet correct, maar waar het om gaat is dat wij in Centrum 2018 een gat in de kaart moet maken, zodat de oude bestemming terugkomt. Dat kunnen jullie niet zo goed zien, maar hier ziet u een paarse kleur. Misschien kunt u dat zien. Dus dat moest terugkomen op ruimtelijkeplannen.nl. Het is puur technisch en het heeft niet zoveel juridische consequentie. We moesten binnen 52 weken een oplossing vinden en daar zijn we mee aan de slag gegaan. Wat wel hier duidelijk is, is dat alle twee de sprekers hebben aangegeven de bestemming van bedrijf naar woning geen probleem te vinden, dat hebben we gehoord. Dus dat was ook de insteek van de gemeente: we gaan met de twee heren van bedrijf naar woning. En omdat er bedrijfsbestemming al was zouden we een aanduiding dat er ook nog lichte bedrijfsactiviteiten in die bijgebouwen mogen, omdat mijnheer Vos nog hobby had. Dus dat hebben we nu gedaan, vandaar dat het een gele kleur is – want geel is wonen – met een aanduiding bedrijf tot categorie 1. Categorie 1 zijn echt lichte bedrijfsactiviteiten, zoals bedrijfsactiviteiten die in een woning zouden kunnen. Dat hebben we gedaan. Waar het probleem nu zit is dat mijnheer Bogaers vindt dat we niet hoger mogen gaan dan drie goot/zes nok en ...

De heer ...: Voor de woning.

De heer Lugard: Voor de woning. En terwijl het voorstel een drie/acht is. Dat is de woning. Verder zijn wij mijnheer Bogaers tegemoetgekomen, om op een afstand van zestien meter vanaf zijn achtererfgrens gewoon drie meter hoog bebouwing toe te staan. Terwijl in het oude bestemmingsplan er drie goot/zes nok was. Maar mijnheer Vos was akkoord gegaan met drie meter maximaal. Dus wij dachten dat wij eruit waren. Gisteren kregen we de zaken van mijnheer Bogaers en op een aantal punten heeft hij gelijk, dat er een paar kleine omissies in het voorstel zitten. Maar wij denken dat wij met deze twee heren er nog uit kunnen komen, omdat de basis wonen bij alle twee akkoord was. Het gaat nu om en de bestemming van de bedrijven en de hoogte en waar de hoogte wel of niet moeten zijn.

De voorzitter: De heer Lugard, dank u wel voor uw heldere toelichting. Heeft er iemand uit de commissie nog een eerste vraag? Anders komen we ... We gaan geen tweede ronde, dat komt zo meteen. Eerst nog een verduidelijkende vraag. Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Even een vraag inderdaad waar ik niet uitkom, wat mij direct eigenlijk al was opgevallen. De uitspraak van de Raad van State gaat over een ander perceel in feite, juridisch. Ja, er staat 15 en het is 15A.

De voorzitter: Dit was uw vraag, mevrouw Timmerman? We houden het even strak in de hand.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dit is de vraag, ja. Precies. Dus ik begrijp het niet helemaal, want er werd ons gezegd: door de uitspraak van de Raad van State moeten wij bewegen. En dat gaat over een ander perceel, dus ...

De voorzitter: De heer Lugard. Kan u ons nog weer een stap verder helpen met deze verhelderende vraag?

De heer Lugard: De uitspraak van de Raad van State gaat over de bedrijfsbestemming op Schoolpad 15A, daar gaat het over.

De voorzitter: Nee, daar gaat het over.

De heer Lugard: Daar gaat het over. Ik heb de uitspraak niet uit het hoofd. Het kan zijn dat er staat: 15. Maar de uitspraak gaat over 15A, want 15 is gewoon een woonbestemming en dat was niet ter sprake tijdens de rechtszaak.

De voorzitter: Mijnheer Lugard, dan ga ik nog even naar de heer – vraag, hè? – mijnheer Vos, het raadslid Vos.

De heer Vos: Ja, om de verwarring compleet te maken. Ik kijk, mijnheer Lugard, naar pagina twee van vijf, daar hebben we het over. Toch? Daar verwijst u volgens mij ook naar. Daar zie ik wel 15 en ik zie 17 en 19, maar waar op dat kaartje zie ik nou het onderhavige 15A? Welk vakje moet ik daarnaar kijken dan?

De heer Lugard: Zal ik naar u lopen?

De voorzitter: Dan moeten we gaan lopen. De heer Lugard wandelt nu naar de heer Vos.

De heer Vos: ... naar u toekomen, hoor.

De voorzitter: Maar ik vind, ik ga nog wel even zo meteen iets anders zeggen, maar nog een andere vraag, mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, want het werd net in twijfel getrokken, Schoolpad 15 of 15A, maar op pagina drie van de uitspraak van de Raad van State wordt gesproken over Schoolpad 15, dat dat vernietigd is.

De voorzitter: Ik ga even naar de rest van de collega's kijken. Wat is wijsheid? We zitten hier niet Rijdende Rechter te spelen, maar daar begint het wel ondertussen op te lijken. Ik wil in ieder geval nog even naar u, wethouder, een opmerking maken. Het is een commissievoorstel, dus aan iedereen hier aan tafel: het gaat niet volgende week naar de raad. Dus u heeft, denk ik, nog wel iets langer als een week de tijd om met de heren Bogaers en Vos tot een vergelijk te komen. Dat wilde ik nog even inbrengen. Dan ga ik nu de heer

Lugard vragen of hij mijnheer Vos voldoende heeft bij gesproken, want dan gaan we zitten en dan kijken we elkaar even aan, of wij dit in deze eerste termijn kunnen laten.

De heer Stam: Ik, als ik, mijnheer de voorzitter ...

De voorzitter: De heer Stam, wethouder, wil nog iets aanvullends opmerken.

De heer Stam: Ik heb die uitspraak van de Raad van State voor me en die kan ik ook mijnheer Lugard even geven. Als wij een fout hebben gemaakt, dan zijn we blijkbaar een fout aan het maken in commissie. Want de Raad van State heeft dat verkeerd opgeschreven. Het is niet 15, dat staat weliswaar in het vonnis, maar het is 15A. Want de heer Lugard zegt volkomen terecht: in Schoolpad 15 woont mijnheer Vos in een ordentelijk woonhuis, er is helemaal geen sprake van een bedrijfsbestemming of van wat dan ook. Dat is gewoon niet juist. Dus wij hebben blijkbaar diezelfde fout als het ware overgenomen, maar het gaat in dit geval over 15A. Kijk, het voorstel wat ik in de eerste instantie heb gedaan, dat zou mijn voorstel ook zijn aan de commissie vanavond: het lijkt me buitengewoon lastig om even in commissieverband tot een oplossing hier te komen. Wat je hier zou moeten doen is na afloop van deze vergadering met de heer Bogaers en Vos aan tafel gaan zitten, zeggen: kunnen we dat met elkaar oplossen in de komende dagen? Zo niet, dan zou ik willen voorstellen aan de raad om de rest van het voorstel over te nemen en ons de gelegenheid te geven met een nieuw voorstel in een later stadium terug te komen, c.q. als het wel lukt om eruit te komen, om een correctie te doen op het plan wat wij u dan volgende week kunnen aanbieden. Dat lijkt mij het meest praktisch op dit moment, want anders krijgen we een enorme spraakverwarring of allerlei juridisch getouwtrek en dat schiet niet veel op.

De voorzitter: Dan ga ik het nog één keer vragen, want volgens de agenda is dit een commissievoorstel en staat die niet voor volgende week op de raad.

De heer Stam: Wanneer komt het naar de raad dan?

De heer Lugard: ... (buiten microfoon) ... van meningen en gevoelens, dat was de bedoeling. Dan nemen we hem terug en dan komen we met een goed voorstel terug bij u.

De voorzitter: Dan ga ik het volgende voorstellen. Ik vat het samen in de zin van wat wij zojuist het afgelopen half uur hebben gehoord, dat verdient niet helemaal de schoonheidsprijs. Het prijst u overigens als ambtenaar en wethouder dat u zegt: we hebben misschien wel een fout gemaakt. Dat is al een pluspunt. Maar u gaat met die beide partijen in gesprek en dan ga ik een conclusie trekken en dan kijk ik snel rond of ik die conclusie mag trekken, of de rest van wat hier niet besproken is, maar ook in dit bestemmingsplan zit, of daar in de tweede termijn nog partijen zijn die iets aan toe willen voegen. Dan kijk ik gewoon echt rond en dan steekt de heer Grunwald zijn hand op en dan beginnen we formeel de tweede ronde.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Ik wil daar toch nog even iets over zeggen. Het kan toch niet zo zijn dat we hier een besluit wat gebaseerd is op juridische feiten meer of minder handjeklap afdoen met: nou ja, daar komen we wel uit, dan praten we wel met elkaar. Evident is dat die stukken gewoon moeten kloppen en die moeten gewoon gecorrigeerd zijn. Als ze niet kloppen, anders kan je dus gewoon geen goede besluiten nemen en zal daar altijd onduidelijkheid over blijven bestaan, omdat het gewoon tot in lengte van dagen niet duidelijk is: was het nou 15, was het nou 15A, wie heeft nou in het verleden een fout gemaakt? Dus dat moet allereerst überhaupt gecorrigeerd worden. Nou, als die toezegging er komt, dan kan ik daar mee leven, dat de mensen dan achteraf, of de betrokkenen met elkaar praten inderdaad en hoe gaan we dat dan, zijn we het

eens over die correcties, zijn die juist? Op basis daarvan: wat kunnen we met elkaar afspreken? Dan kan de zaak dus opgelost worden. Dat wil ik daarover nog zeggen. Maar het kan niet zo zijn dat we die fouten in de ruimte laten staan en afspraken met de belanghebbenden maken, terwijl niet duidelijk is welke juridische feiten daarvoor gehanteerd moeten worden. Dan heb ik toch nog even de behoefte om over de overige dingen ook nog iets te zeggen. Weliswaar iets kleins, maar het staat wel in dezelfde '...' een beetje. Er is sprake van de Sint Janstraat en in het voorstel hebben we het weer over de Sint Janstraat. Dus één S te veel. Over nauwkeurigheid gesproken. En nummer 22 is in dit stuk eigenlijk niet te vinden en daar is dan ook wel weer de vraag: over wat gaat het dan wel? Is het 22A wellicht, of is het het Smidslaantje 8? Dus daar zou ik ook wel duidelijkheid dan over willen vragen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, ook voor de S in de Sint Janstraat, doet u mij zeer blij mee. Dan kijk ik naar de heer Loeff, Larens Behoud, voor de tweede ronde.

De heer Loeff: Nou ja, heel kort. Volgens mij is de verwarring heel makkelijk op te lossen. Ik heb ook even het stuk van de Raad van State geraadpleegd en er staat: het achterterrein van nummer 15 is niet genummerd, komt helemaal niet in de uitspraak voor. Perceel F, 1931, komt niet in de zienswijze van de heer Bogaers voor. Dus als we gewoon in het vervolg kadastrale nummers houden en daarachter een huisnummer en een straat zetten, dan moet het volstrekt duidelijk zijn. Volgens mij simpel op te lossen, toch? Dat is geen handjeklap, mijnheer Grunwald, volgens mij moeten we gewoon naar een pragmatische oplossing werken en moet dat ook kunnen. Met dank voor alle uitleg vanaf de kant van het college en de ambtenaar.

De voorzitter: Helder standpunt, Liberaal Laren ... Larens Behoud. Excuses, mijnheer Loeff. De heer Van Hest, CDA.

De heer Van Hest: Ik bedank mijnheer Loeff, ik ben het met hem eens.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmerman, Liberaal Laren.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ook heel kort even. Ik heb het al eerder aangegeven: gewoon dit er even uithalen. En laten we correct ook in juridische zin stukken maken in samenwerking met de betrokkenen en de wethouder. Ik ga dus niet mee met even na de vergadering nog met elkaar overleggen, want dat is veel te kort door de bocht. Dit moet ordentelijk gedaan worden. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Hans Faas, VVD.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. Het gaat hier over het peilen van gevoelens en meningen. Ten aanzien van die overige situaties, dus niet die Raad van State-zaken, hebben wij warme gevoelens en daar kunnen wij zeer wel mee leven, dus dat wilde ik het college graag meegeven en eens met de overige collega's, dat ten aanzien van de Raad van State-zaak, dat dat even teruggenomen wordt en dat dat op bepaalde momenten gecorrigeerd weer terugkomt.

De voorzitter: De heer Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij is hier helemaal geen sprake van een handjeklap. Als we over zulke dingen zo gedetailleerd een uitspraak willen doen, dan is hier geen sprake van onderhands of handjeklap of wat dan ook. Me dunkt dat we zorgvuldig gekeken hebben. Dus ik denk dat we ons gelukkig mogen prijzen met daarbij de heer Bogaers en de heer Vos, want volgens mij is er nu in ieder geval heel veel duidelijker

geworden en hebben we een les geleerd, mijnheer Loeff, denk ik toch? En u heeft al een hele mooie consequentie eraan verbonden.

De voorzitter: Niet te veel in geheimtaal nu gaan spreken, want dan is het thuis niet meer te volgen. Wij hebben de tweede ronde gehad. Ik ga nog even formeel vragen of de inspreker, de heer Bogaers, in twee minuten – maar nu ga ik u op twee minuten wel afhameren – en daarna de heer Vos nog iets willen zeggen, ook in zijn twee minuten. We dachten: we ontnemen u het woord, we halen de microfoon weg. Maar nee. Gaat u zitten, mijnheer Bogaers, en wij luisteren twee minuten naar u.

De heer Bogaers: Ja, een paar dingen. Die bedrijfsbestemming kan wat mij betreft weg. Mijnheer Vos heeft gezegd: wie is mijnheer Bogaers nu eigenlijk? Hij gedraagt zich als eigenaar. Ik moet dat tegenspreken, ik gedraag me niet als eigenaar, maar als een rechthebbende, in die zin dat elke Nederlander die rechtstreeks belanghebbende is volgens de wet het één en ander aan rechten heeft en daar maak ik gebruik van. Het is zeer zeker niet zo – en die suggestie werd gewekt – dat ik erop uit ben om mijnheer Vos te pesten. Integendeel, ik heb hem gezegd: je hebt een gebouw daar staan zonder functie, maak daar toch een woning van, maar wel met exact diezelfde maten. Nou, dan ben ik al veel vriendelijker dan menig burger in Nederland. Hij heeft gezegd: die 6 meter is eigenlijk 6.10 meter, maar het wordt gewoon 6 meter. Hij heeft contact gehad met de gemeente en daar is gesproken, kennelijk, over 3 en 8. Dan had mijnheer Vos, als dat zo is wat ik nu veronderstel, moeten zeggen: nee, nee, ik heb het gehad met mijnheer Bogaers over 6 meter hoog. Mijnheer Vos weet ook dat ik altijd gepleit heb, vanaf 2006, voor het behoud van in ieder geval de hoogte gemaximeerd tot 3 meter van de overige gebouwen. De overige gebouwen zijn 2.50 meter hoog, daar was hij ook mee akkoord. Dat gebouw daar linksachter, dat is foutief aangeduid, de noordwesthoek, met 3/8. Dat klopt natuurlijk ook niet, dat moet gewoon zijn 3 bij 3, dus 3 meter nokhoogte is gelijk aan goothoogte, enzovoorts, een plat dak. En geen 3/8, dat moet hij niet doen, want voor de school is het een belemmering, voor ons uitzicht, de groene long, het wordt een verstening. Dat vind je nergens in dat gebied, dat zou een precedent zijn. Het is bij de Maarnestraat, nee, sorry, bij de Nieuweweg is dat zelfs afgewezen. Zo zou je meer opmerkingen kunnen maken. Ik ben echt blij met deze raadscommissie, dat de zaak correct moet worden aangepakt en volgens mij moeten we eruit zien te komen binnen de condities die ik net heb gezegd en waar mijnheer Vos het ook mee eens was. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Bogaers, met nog drie seconden tijd. Dank u wel. Mijnheer Vos, mag ik u ook nog naar voren roepen? Ik zie iemand uit de hal komen, daar wachten we even op. De heer Vos is aan het woord.

De heer Vos (inspreker): Goed, een korte reactie. Ik ben blij dat mijnheer Bogaers er niet op uit is om mij te pesten. Dat ben ik ook niet naar zijn kant toe, daar gaat het ook helemaal niet om. We hebben in de verkenningsronde, hiervoor hebben we een aantal opties de revue laten passeren en uiteindelijk kom je daar altijd wel uit. Wij kwamen daar ook wel uit. Alleen nu overviel mij in de eerste instantie wat hiervoor is gezegd met paars en dat soort zaken, dan denk ik: nou, luister, hier heb ik geen hoogte van kunnen nemen, dus dat moet ik op een goede manier doen. Dat was de reden van mijn reactie. Maar nog steeds is mijn insteek: wij gaan hier zeker uitkomen. En daar wil ik het bij houden op dit moment. Of dat nou deze week is of volgende week, we wachten er al vijftien jaar op, dus daar kan nog wel iets bij. Ik ben ook voorlopig nog niet van plan om weg te gaan, dus die tijd heb ik ook nog. Maar goed, daar moet een keer een streep onder en dat moet een keer op een nette manier afgehandeld worden, dat is duidelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Vos, dank u wel. Dan kunnen we de conclusie trekken, want het is een commissievoorstel, dat gehoord hebbende iedereen, dat iedereen – en we gaan hier geen handjeklap doen in Laren – dat op een ordentelijke manier deze herziening in al zijn rechten moet recht gedaan worden, dat

iedereen daaraan gaat werken in de ambtelijke dienst. Ik zie de heer Lugard al knikken. Tegelijkertijd gaat u een overleg starten met deze twee heren en families, om te kijken of u het geval wat tussen hen speelt op kan lossen. Ik ga er eigenlijk vanuit, wethouder, maar u moet maar zeggen of u dat ook zo ziet, dat als wij dit voorstel weer terugkrijgen in de commissie/naar een raadsvoorstel, dat dan in ieder geval de zaken die genoemd zijn door de collega's hier aan tafel verwerkt of opgelost, in ieder geval genoteerd zijn. De wethouder nog een laatste korte reactie.

De heer Stam: Ik ben blij dat in ieder geval een belangrijk deel van datgene wat wij hebben voorgesteld door de commissie kan worden geaccepteerd. Ik denk zelf dat, ik heb voor de vergadering al even met de beide heren gepraat, ik zie ze samen zo ongeveer gearmd ook het pand verlaten. Ik denk zelf dat de komende tijd we gewoon in goed overleg tot een oplossing weten te komen. Ik denk dat ze eigenlijk, als ik het zo interpreteer, heel dicht bij elkaar liggen en dat we er samen op een juridisch verantwoorde manier zonder handjevat, gewoon op een nette, verantwoorde manier dat gaan oplossen. Dan komen we met het definitieve voorstel naar de raad.

De voorzitter: Wethouder, dank u wel. Eenmaal, andermaal. Dan is punt 6.1 – Bestemmingsplan Centrum Laren 2018, herziening 2021 – voor deze commissievergadering afgehandeld.

6.2 Ontwerpbestemmingsplan en BKP Rabobank

De voorzitter: Dan gaan wij in vliegende vaart door naar commissievoorstel 6.2 en daarin vraag ik de heer Lugard dan nu op te stappen en mevrouw Loman, ook aanwezig als het goed is, plaats te nemen. Mevrouw Loman is ook ambtelijke ondersteuning en mevrouw Loman kan plaatsnemen. Wij gaan vervolgens luisteren naar drie sprekers die aanwezig zijn en er zijn twee inbrengers, die hebben het online ingediend en dat zal Antoinette zo dadelijk gaan voorlezen. Maar we gaan eerst luisteren naar ... Eerst nog vragen of de wethouder nog een eerste korte toelichting wil geven op het onderwerp en anders gaan we over naar de sprekers.

De heer Stam: Nou, het lijkt mij, ik heb zelf dit nog eens uitgedraaid, het is normaal de dikte waarop Erroll Garner denk ik piano speelde, want daar had hij het telefoonboek van Manhattan voor nodig. Ik denk dat we al jarenlang praten over dit onderwerp. Ik denk dat het goed is dat de sprekers hun woordje doen en dat we dan met elkaar in discussie gaan over het project, wat al een keer natuurlijk uitgebreid aan de orde is geweest in het besluit van de raad, om de verkaveling zoals we dat hadden voorgesteld ook goed te keuren.

De voorzitter: Dan ga ik naar voren roepen uit de hal de heer B. Oomkens, omwonende. Mijnheer Oomkens, mag ik u verzoeken naar voren te komen en plaats te nemen achter de tafel met de microfoon? U bent hier niet voor het eerst. Aan de zijkant zit een knopje, mijnheer Oomkens. Dan kunt u aan de bovenkant een knopje indrukken. Nu heeft geluid. Ook voor u geldt: u heeft vijf minuten de tijd en we gaan naar u luisteren. Dank u wel.

De heer Oomkens: Mijnheer de voorzitter, aanwezigen. Ik heb het opgeschreven, dat werkt bij mij het beste. Ik zit hier met grote tegenzin, liever was ik thuis bij mijn vrouw, die al geruime tijd ernstig ziek is en waarvoor ik bijna fulltime mantelzorger ben. Ik heb haar even alleen moeten laten, hoewel ze bang is om alleen te zijn. Ik ben niet eens uitgenodigd voor deze vergadering en mijn burens ook niet, hoewel wij toch de meest belanghebbenden zijn. We hebben kennis moeten nemen van de stukken die op de agenda stonden en gelukkig was ik zo wakker om daar weer eens op te letten. Mijn burens zijn de mensen die aan de Dammaat en de Nieuwlarweg wonen en die al jaren door het bestuur van onze gemeente niet serieus worden genomen. Ik zit hier, omdat deze mensen mij hebben gevraagd namens hen het woord te voeren. Sommigen van hen

zullen dat ook nog doen. Ik zit hier alleen omdat ik door mijn professie van deze materie meer afweet dan zij. Ik zit hier, omdat er al bijna vier jaar door het college plannen voor het voormalige Rabokantoor worden voorgelegd. Er zijn twee keuzenotas gepresenteerd, die geen keuze inhielden en werden afgewezen. Ik zit hier, omdat er door het college een woningbouwnota werd geproduceerd, terwijl om een visie voor de toekomst was gevraagd. Maar vooral omdat er sprake was van stelselmatige misleiding van de gemeenteraad door het college, c.q. de verantwoordelijke wethouder. Er werd zeer selectief geshopt in allerlei rapporten en telkens werden onjuiste conclusies getrokken. Dat gebeurt nog steeds. Ik zit hier, omdat de verantwoordelijke wethouder tot driemaal toe heeft toegezegd met de omwonenden in gesprek te zullen gaan, maar zich niet aan die toezegging hield. Toen de omwonenden zelf het initiatief namen, voelde hij zich bedreigd en werd door hem een communicatiebureau ingeschakeld. Een absoluut zwaktebod, door iemand die niet in staat is om zelf te communiceren. De opdracht aan het communicatiebureau was: de communicatie herstellen. Welke communicatie? Er is nog nooit een gesprek geweest. Er was slechts een falende wethouder, die zich niet aan zijn toezeggingen hield. Ik zit hier, omdat zelfs de klankbordgroep die op advies van het communicatiebureau in het leven werd geroepen niet serieus werd genomen. De heer Van Uhm achtte het, toen hij begreep waar het aan schortte, beter de discussie breder te trekken en het hele dorp mag meepraten. Tijdens de eerste bijeenkomst van de klankbordgroep bleek dat vier van de zeven leden voor behoud van het voormalige Rabokantoor waren. Hierop gaf de heer Voerman aan dat dit niet haalbaar was en vervolgens werd alleen van gedachten gewisseld over alternatieven, iets anders was niet mogelijk. Het verslag van deze bijeenkomsten van de klankbordgroep, dat in de bijlage voor de vergadering is opgenomen, is van de hand van de heer Van Uhm, het is nooit aan de leden van de klankbordgroep voorgelegd. Een oordeel is aan u, waarbij u zich dient te realiseren dat de wethouder de opdracht aan de heer Van Uhm gaf. Ik zit hier omdat er nauwelijks is gereageerd op onze uitnodiging om afgelopen zaterdag met ons kennis te nemen van de situatie ter plaatse. Om even met ons een rondje te lopen en te zien welke gevolgen het voorliggende plan voor ons zouden kunnen hebben. Alleen Jacqueline Timmerman en Wim van der Zwaan namen de moeite om te komen kijken. Hebben alle anderen een duidelijk genoeg beeld om een oordeel te vellen? En realiseert u zich dat de plannen bebouwing in de tweede lijn inhouden? Wat volgens de bestaande afspraken helemaal niet is toegestaan. Ik zit hier, omdat de ontwikkelaar op het huidige parkeerterrein twee gebouwen wil realiseren met een nokhoogte van maar liefst 12,5 meter. Alle omliggende gebouwen zijn maximaal ongeveer zeven meter hoog, zowel alle woningen als het kantoorgebouw De Lindenhorst aan de Stationsweg. Het bestemmingsplan staat overigens maximaal acht meter toe. De voorgestelde gebouwen op het parkeerterrein worden eufemistisch paviljoens genoemd. Volgens Van Dale zijn paviljoens kleine bijgebouwen. 12,5 meter hoge flats kun je toch geen bijgebouwen noemen? Ik noem dit wederom bewuste misleiding. Ik zit hier, omdat als u akkoord gaat met dit voorstel, ik vanuit mijn werkkamer het torentje van de Johanneskerk niet meer kan zien. Ook de torens van de basiliek zal ik niet meer kunnen zien. Als ik ga staan vang ik misschien nog een glimp op van het kruis dat op de zuidelijke toren staat. Maar ik zit hier niet voor mijn belang. De bewoners van de Dammaat zouden er pas echt onder lijden, daarom zit ik hier. Maar vooral omdat ik helemaal genoeg heb van de bewuste en stelselmatige misleiding van de gemeenteraad en de bewoners van ons dorp. Ik zit hier om u te vragen dit voorstel af te wijzen. Naar mijn stellige overtuiging zou het van fatsoen spreken als een besluit omtrent het voormalige Rabokantoor wordt betrokken in een brede discussie over de toekomstige huisvesting van het gemeentebestuur. Dat het zittende college nog even snel het huidige gemeentehuis zou willen verkopen is een regelrechte belediging van de inwoners van Laren. Laat het over aan het college dat na de gemeenteraadsverkiezingen van maart volgend jaar ons dorp bestuurt. Voorkom eenzelfde rel als bij het plan om de Brink te toveren in een openbaar riool en en passant honderd bomen te kappen. Iedereen weet waar dat toe heeft geleid. Ik doe een beroep op uw gezond verstand, uw liefde voor ons dorp en ik verzoek u nadrukkelijk om geen politiek spelletje te spelen. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Oomkens, dank u wel voor uw inbreng. Van deze zijde in ieder geval sterkte met uw zieke vrouw. Ik ga nog even naar de collega's kijken, is er iemand die nog een verhelderende vraag heeft? Anders doen we dat in de tweede ronde. Ik zie toch nog de hand van de heer Loeff omhooggaan. Mijnheer Oomkens, als u nog even plaats wil nemen. Misschien heeft de heer Loeff ... Niet misschien, die heeft een vraag aan u.

De heer Loeff: Ik heb een vraag inderdaad. Dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer Oomkens, u zei: er wordt gebouwd in de tweede lijn en volgens afspraken is dat niet toegestaan. Kunt u dat verduidelijken?

De heer Oomkens: Ik heb niet helemaal helder voor ogen waar het is vastgelegd, maar ik weet uit de overlevering dat er in het verleden duidelijke afspraken zijn gemaakt over tweedelijnsbepalingen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Oomkens: Maar als u dat graag wil, dan ga ik daar zeker achteraan.

De heer Loeff: Ja, u stelt het heel helder, zo van: volgens afspraken niet toegestaan. Maar dank voor de toelichting.

De heer Oomkens: Het is u niet bekend, begrijp ik?

De voorzitter: Niet in de context, begrijpen wij. Dan nog een vraag aan u, mijnheer Oomkens, van mevrouw Timmerman. Een vraag, hè, mevrouw Timmerman?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Mijnheer Oomkens, u zei net: wij zijn niet uitgenodigd. Is er helemaal niemand uitgenodigd?

De heer Oomkens: Niet dat ik weet, geen van de omwonenden, in ieder geval.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Niet de mensen die hier allemaal aanwezig zijn?

De heer Oomkens: Nee, niemand.

De voorzitter: Dat is ook een helder antwoord op een heldere vraag. Mijnheer Oomkens, dank u wel. Als u straks in de tweede termijn nog twee minuten wil nemen, dan kan u nog weer plaatsnemen en dan roep ik u straks nog weer naar voren. We gaan nu luisteren naar de tweede persoon die zich heeft aangemeld en dat is de heer K. Lagerweij, omwonende. Die is dan vanuit zijn positie als omwonende lid geweest van de klankbordgroep waar het zojuist al over ging. De heer Lagerweij gaat zitten, u ook heeft vijf minuten. Welkom.

De heer Lagerweij: Dank u wel. Geachte commissie en voorzitter van de commissie en gasten, ik sluit me grotendeels aan bij mijn voorganger, Boudewijn Oomkens. Ik sluit me ook aan bij de inzendingen van de andere bewoners van de Dammaat. Ik spreek niet namens de bewoners van de Dammaat, heb ik ook niet gedaan tijdens mijn rol in de klankbordgroep. Ik wil het hebben eigenlijk over het volgende. Ik heb net als u gelezen het voorstel van de heer Stam, zes pagina's, wat gaat om de meningen en gevoelens van de RI-commissie te peilen ten opzichte van het Rabobankplan, bestemmingsplan. Die moet natuurlijk gebaseerd worden op de verstrekte informatie. Naar mijn idee, naar mijn mening is de informatie die wordt verstrekt onjuist, onvolledig en totaal subjectief, dus dat is wel een beetje in lijn met wat Boudewijn Oomkens net zegt. Ik moet eerlijk zeggen: ik ben blij dat ik ook even in het vorige onderwerp erbij was, dat ik ook zie dat er toch

wel wat foutjes gemaakt worden met adressen en dat soort dingen en dat is eigenlijk de lijn waar ik ook een beetje op door wilde gaan. Ik zal een aantal voorbeelden geven waarvan ik vind dat ze onjuist zijn, feitelijk onjuist of onvolledig, of zelfs echt wel subjectief. Ik vraag me eigenlijk af: is dat nou expres of is dat onzorgvuldig? Ik doe even een quote'je uit de zes pagina's, het voorstel van mijnheer Stam. "De woningen 7, 7A en 9 – het gaat over de Dammaat – krijgen bouwvolume waar niet is gebouwd." Dat is feitelijk onjuist, want ook Dammaat 5, daar staat geen bebouwing achter en wordt wel degelijk bebouwd. Dan kunt u zeggen: ja, dat is een beetje pietluttig. Maar ik vind dat we het hier toch wel over serieuze zaken hebben, als we al 15 en 15A door elkaar gaan halen, dan vind ik ook dat als we duidelijk 7, 7A en 9 noemen, dan moet ook nummer 5 daarbij. Dan wordt er even achteraan gezegd: "De afstand van het appartementengebouw – in dit geval geen paviljoen, maar appartementengebouw en bestaand – is voldoende groot, dus aanvaardbaar." Dat staat er gewoon, maar er wordt verder niet onderbouwd, terwijl er toch flink wat bijlagen zijn, waarvan één bijlage zelfs 520 pagina's. Ik weet niet of u die allemaal heeft gelezen. Ik wel. Maar in ieder geval, daar staat niks over dat de afstand of wat dan ook, dat die oké is. Dan staat er verder in het zes pagina-verhaal geen woord over privacy en uitzicht. Ik weet niet of dat bewust is. In ieder geval wel over de bezonning. Daar hebben we weer een feit wat niet correct is, namelijk: alleen Dammaat 7, 7A en 9 krijgen minder zon en dit is acceptabel. Nou, oké, dat is een aanname. Maar ook weer op pagina 35, 38 en 41, waar de bestaande en de nieuwe situatie worden vergeleken, in ieder geval geldt voor Dammaat 5 dat ik in dit geval 5 maanden geen zon heb. Nou, vind ik toch wel een beetje een misser. Waarom wordt dit niet genoemd, denk ik dan? Nogmaals, is het expres, om het allemaal wat kleiner te maken dan het is? We hebben ook al eerder gehoord dat wij ons echt zorgen maken dat er niemand met ons praat. Nou, ik zeg niet niemand, maar in ieder geval de mensen die erover gaan niet met ons praten. Of is het onzorgvuldig? Dat kan ook, maar dat vind ik eigenlijk nog veel erger, want als wij hier allemaal zitten, informatie tot ons krijgen die niet klopt en vervolgens gaan we daar allerlei meningen en gevoelens over hebben, dan maak ik me echt wel zorgen over dit hele verhaal. Eigenlijk vind ik dit wel heel illustratief, daar heeft Boudewijn Oomkens het ook al over gehad, eigenlijk voor de hele gang van zaken. Er wordt gedaan alsof alles transparant is en open, en eigenlijk is dat toch een beetje een wassen neus. Dat kan ik ook zeggen, omdat ik lid ben geweest van de klankbordgroep. Het heeft destijds, hoe het is begonnen, ik geloof vier jaar geleden al, is dat er eigenlijk een projectontwikkelaar is geweest die voor relatief veel geld een terrein heeft gekocht waar een kantoor op stond en hij heeft de gok genomen – dat was zijn gok en zijn risico, misschien goed gedaan, zeker respect voor ondernemers – met het idee van: dit duwen we er wel door. Daar kom ik weer bij allerlei informatie die aan ons verstrekt is die niet volledig was, niet feitelijk en ook wel onzorgvuldig. Dat heeft een heleboel weerstand opgeleverd, daar hoef ik niet weer over te beginnen, maar er waren veel tegenstanders, mensen die niet tegen waren en ook voorstanders. Toen is er inderdaad, dat verhaal heeft Boudewijn verteld, werd die klankbordgroep in het leven geroepen en daar zijn maar acht mensen, uit mijn hoofd, waren daar aanwezig uit de gelederen van Laren. Wat op zich natuurlijk heel goed is, want dit gaat niet alleen de bewoners aan, maar ook de rest van Laren. Nou zat ik daar niet in als vertegenwoordiger van de omwonenden, maar gewoon als Kay Lagerweij, bewoner van Dammaat 5. Wat er inderdaad is gebeurd, de opdracht werd gesteld: je moet aan de ontwikkelaar twee voorstellen op basis van het bestaande gebouw, twee voorstellen op basis van het nieuwe gebouw. Wat er uiteindelijk is gebeurd is dat er twee voorstellen of eigenlijk één voorstel is geweest op basis van het bestaande gebouw en dat leek eigenlijk ook wel een nieuw gebouw. Dus per saldo was er eigenlijk helemaal geen sprake meer: kunnen we het bestaande gebouw zo laten zoals het is? Uiteindelijk werd het een, dit was mijn visie, een discussie over wat is mooi en wat voor baksteen en moet er een hoog of laag torentje, het moet op een postkantoor lijken. Dat soort dingen, daar ga ik graag in mee, vind ik ook interessant. Ik moet ook zeggen dat ik het ontwerp helemaal niet lelijk vind, laat ik dat als positief iets zeggen. Alleen ik heb wel steeds duidelijk gemaakt dat ik gewoon niet blij ben met de zogenaamde paviljoens of appartementengebouwen, omdat ze veel te hoog zijn, veel te pompeus. Ik kan u vertellen: ik ben destijds in de Rabobank geweest, bij de maquette. Daar heb ik mijn

huis, op schaal nagemaakt, hierzo neergezet. Dit is het paviljoen, een beetje uit verhouding, geef ik toe. Maar dit krijgt u in uw achtertuin. Nou, daar schrok ik me echt te pletter van. Ik ben daar eigenlijk ook gewoon gestopt met discussiëren over dit hele verhaal. Ja, ik ga afronden. Wat ik vervelend vind aan de klankbordgroep is dat er eigenlijk geen weging zit in iedereen zijn stem. Ik bedoel, ik had één achtste stem, maar ik vind dat degenen die het direct aangaat een zwaardere weging moeten krijgen. Ik vind ook dat wij niet of veel te weinig gehoord zijn. Ik vind ook dan dat dit voorstel niet goedgekeurd moet worden en ik vind eigenlijk dat er een gesprek moet komen tussen de gemeente, laat ik dat even zo zeggen, de projectontwikkelaar en de omwonenden. In plaats van dat we nu een voorstel neer gaan leggen, dan de zienswijzen allemaal gaan vergaren. Dat kost allemaal extra veel tijd. Het lijkt me veel beter ook voor de projectontwikkelaar om in gesprek te treden met alle bewoners om zo te zorgen dat we iets krijgen waar we allemaal tevreden mee zijn. Daar wou ik het bij laten.

De voorzitter: De heer Lagerweij. Iemand van de collega's nog een vraag, verduidelijkende vraag aan de heer Lagerweij? Ik zie geen handen omhooggaan. Dat betekent dat u heel duidelijk bent geweest. Dank u wel. Ook voor u straks in de tweede termijn nog twee minuten. Dan gaan we nu naar mevrouw Koet-Van Woudenberg en ook zij treedt nu naar voren en is omwonende. Nou, mevrouw Koet, u heeft net gehoord hoe het werkt, dus aan u het woord.

Mevrouw Koet-Van Woudenberg: Ja, dank u wel. Goedenavond, allemaal. Ja, ook ik sluit me aan bij de twee vorige sprekers en ook bij degenen die een brief hebben gestuurd. Eigenlijk zijn de twee vorige sprekers mij al helemaal voor geweest, maar dat is natuurlijk niet zo gek. Ik zal toch voorlezen wat ik heb bedacht om hier nog even aan de orde te moeten stellen. 25 februari jongstleden hebben wij een brief gestuurd aan de burgemeester en wethouders, met voor ons een prangende vraag ten aanzien van de bouw en tevens iedereen uitgenodigd ons eens te bezoeken vanuit onze achtertuin, om die situatie daar eens te komen bekijken. Een aantal van u hebben dat bij ons gedaan, hebben gehoor gegeven aan deze uitnodiging, waarvoor wij nog steeds dankbaar zijn, voor uw tijd en de genomen moeite. Maar naast heel wat gezellige gesprekken heeft niemand ons antwoord kunnen geven op de voor ons belangrijke vragen. Als eerste was de vraag: vanaf welk punt van het maaiveld wordt er met de bouw gemeten? De achterkant van het Rabobankgebouw ligt namelijk anderhalve meter lager dan ons huis. Dus als u van de Burgemeester van Nispenstraat gaat meten, komt er volgens ons geen 12,5 meter hoog gebouw, maar zou het wel eens op 14 meter uit kunnen komen. Is dat een addertje onder het gras of is dat iets wat ons duidelijk uitgelegd kan worden? Hoeveel meter begint de bouw vanuit onze erfgrans? Nu is dat ongeveer vijf meter, maar met een overhellend dak van zeker een meter is dat heel moeilijk in te schatten en lijkt nog geen vier meter. We kijken nu uit op een dood dak, daarmee bedoel ik een dak zonder ramen. Dat is, toen wij destijds ons huis gingen kopen, een bewuste keuze geweest. Geen achterburen, geen inkijk en de hele dag een zonnige tuin. Nu zou ons uitzicht de noordgevel van het rechterpaviljoen met 22 ramen en een totaal ander of geen helling van dak, dus loodrecht omhoog, worden en er wordt een situatie gecreëerd die niemand van u denk ik in zijn eigen achtertuin zou willen wensen. Een derde vraag was hoe diep ongeveer het perceel is vanaf de Burgemeester van Nispenstraat tot de Dammaat, want hoeveel daarvan dan bebouwd gaat worden. Om te kunnen inschatten hoeveel ruimte er overblijft voor de door u voorgestelde parktuin. Dan heb ik nog een vraag. We hebben eerder aangegeven dat de gegevens van ons huis en bijvoorbeeld de garage van de burens niet correct zijn opgenomen in het schetsontwerp. Is dat inmiddels aangepast? Want dat is, denk ik, dat geeft een vertekend beeld en zoals ik het kan inschatten is dat dus nog niet gebeurd. Verder vinden wij dat het lijkt misschien fantastisch en sociaal dat de inwoners van de gemeente Laren mogen participeren in de ontwikkeling van het nieuwe aanzicht bij binnenkomst van ons dorp middels, onder andere, een klankbordgroep, die bovenal zwijgplicht had opgelegd gekregen. Maar u gaat voorbij aan de emotie en de daarbij behorende stress die de direct-aanwonenden voelen door ze te negeren

en continu te blijven onthouden van eventueel belangrijke informatie nu hun woonomgeving zo drastisch zou kunnen gaan veranderen. Dat was het.

De voorzitter: Mevrouw Koet, dank u wel voor uw duidelijke inbreng. Blijft u nog even zitten, ik ga nog even rondkijken of er nog een collega is. Ik zie een hand omhooggaan van de heer Hans Faas, VVD. Stel uw vraag aan mevrouw Koet.

De heer Faas: Dank u wel, voorzitter. De inspreker stelt een aantal hele concrete technische vragen en ik zou eigenlijk wel van het college daar antwoord op willen hebben.

De voorzitter: Mevrouw Koet, de vraag van de heer Faas is duidelijk. Dat houdt in dat alles wat u ingebracht heeft, daar gaat zo meteen door de wethouder op gereageerd worden dan wel ...

Mevrouw Koet-Van Woudenberg: Oké, heel graag.

De voorzitter: Ook voor u geldt: als u weer plaats wil nemen net buiten. Ik zie nog één vraag, dan komt u straks nog voor een tweede termijn van twee minuten. Maar ook de heer Vos van Groen Laren ...

De heer Vos: Dat komt een beetje door de vraag van mijn buurman, van de heer Faas. U geeft aan dat u die vraag al gesteld heeft of die zijn al eerder gecommuniceerd.

Mevrouw Koet-Van Woudenberg: Ja, zeker. Waaronder in de brief van 25 februari.

De heer Vos: Oké. Dus die antwoorden hadden er al kunnen zijn, begrijp ik?

Mevrouw Koet-Van Woudenberg: Dat had kunnen gebeuren.

De heer Vos: Oké. Nee, want de vraag wordt nu gesteld: kan de wethouder ze even beantwoorden? Dat lijkt mij heel erg lastig. Maar als die vragen al gesteld zijn, dan had u die vragen ...

De voorzitter: Ja, maar daar hoeft u zich geen zorgen over te maken, dat mag de wethouder dan zeggen.

De heer Vos: Nee, maar dat is mijn vraag, eigenlijk een beetje gelijk aan de opmerking van de heer Faas. Dan ben ik inderdaad ook heel nieuwsgierig wat dan die antwoorden geweest zijn.

De voorzitter: Voor alle insprekers die tot op heden geweest zijn, die hebben allerlei woorden uitgesproken en dat geldt ook voor de mensen thuis. Die denken dan: wat wordt er allemaal gezegd? Maar goed, dit gaat over de achtertuin van mensen en over het wonen, dus iedereen moet toch een keer ergens zijn hart kunnen uitspreken in deze commissie. Dan gaat nu ... Dank u wel, u mag weer in de hal plaatsnemen. Dan gaat nu Antoinette, onze zeer gewaardeerde commissiegriffier, een tweetal brieven voorlezen, als eerste van mevrouw Van Wieringen en de heer M. Van Aken, dat zijn omwonenden, en van de heer ..., eveneens een omwonende. Het woord is aan Antoinette.

Mevrouw Kroon-Stam: De door griffie ontvangen spreekreactie van mevrouw Van Wieringen en de heer M. Van Aken. Beste aanwezigen, ik ben zeer teleurgesteld door wat men op het terrein van de Rabobank wil realiseren. Met name hetgeen wat op de huidige parkeerplaats wil gaan bouwen, waarvan het maaiveld aanzienlijk lager ligt als onze tuin, waardoor wij een ruim uitzicht hebben en genietend van onze privacy in de tuin van de zon kunnen genieten. Deze nieuwe bouwvlekken worden maar liefst ruim 12,5 meter hoog, in

tegenstelling tot de eerdere maquettes, welke uitingen van maximaal twee verdiepingen en dit ook nog op luttele meters van de erfafscheiding. Weg zon en privacy, ramen aan onze zijde op de eerste, tweede, op de derde verdieping, met uitzicht op onze achtertuin, keuken en slaapkamer. Hoe zou u zelf op een dergelijk plan reageren? Deze bouwwerken zijn geïnspireerd op Gooise villa's, in plaats van pittoreske weverswoningen en Saksische boerderijen, welke Laren tot zo'n schilderachtig dorp maken. Wat ik mij afvraag: wordt de inhoud van de huidige Rabobank, 13.000 kubieke meter, niet overschreden door deze vier gebouwen? Is de gemeente er nu voor de belangen van zijn huidige bewoners of is deze er om de belangen van een projectontwikkelaar te behartigen? In een eerder stadium werd er nog rekening gehouden met starters op de woningmarkt, huur of koop, maar daar is nu niets meer van terug te vinden. Er is geen jonge Vos, Bus, Calis of Willard, die zich een dergelijke woonruimte kan veroorloven. Kortom, er wordt gebouwd voor rijkelui van buiten onze gemeente en niet met de huidige inwoners. Dan nog het volgende. Op het ogenblik ligt de grond/maaiveld van het parkeerterrein van de Rabo aanzienlijk lager als de tuinen van de Dammaat. Op bladzijde 166 van het document van ruim 500 pagina's staat een schets, waarbij er van gelijke hoogte wordt uitgegaan. Wordt de grond van de Rabo opgehoogd en kijken we straks de nieuwe bewoners over de bestaande schutting direct in de ogen? Waarom worden de afstanden tot de erfafscheiding huidige bebouwing niet benoemd? Omdat dit wellicht te confronterend is. Op pagina 4 van het commissievoorstel staat het volgende: het huidige gebouw staat decentraal aan de oostzijde van het terrein. De beoogde nieuwe bebouwing wordt richting de Burgemeester van Nispen van Sevenaerstraat geschoven en de gebouwen komen mede daardoor wat verder van de woningen in de tuinen van de Dammaat afgeschoven. De woningen Dammaat 7, 7A en 9 krijgen een bouwvolume achter zich waar nu niet is gebouwd. Naast de beoogde twee-onder-een-woning aan de Dammaat, en het gebouw met de centrumbestemming, is een strook grond vrijgehouden voor een mogelijke doorgang naar de Dammaat. Eén en ander is conform de stedenbouwkundige verkaveling, die eerder door de raad is vastgesteld. Waar komt deze doorgang dan op de Dammaat? Graag zou ik willen dat u in deze vergadering antwoord geeft op de volgende vragen. Sommigen zijn al eerder gesteld. Dit om het een en ander concreet te maken. Wat wordt het bouwvolume van de nieuwe bebouwing? Waarom wordt er niet onderkelderd een souterrain om aan extra volume te komen, waardoor de hoogte wordt beperkt? Wat gebeurt er met de grond/maaiveld? Blijft deze ook op dezelfde hoogte als de huidige parkeerplaats of wordt deze verhoogd? Is er al toestemming verleend voor het wijzigen van de bouwvlek, en wanneer dan? Op welke afstand komt de bebouwing te staan van de huidige erfafscheiding en kan deze nog verschoven worden richting het kantoorpand aan de Stationsweg? Waar wordt de doorgang naar de Dammaat gerealiseerd? Met vriendelijke groet, bewoners Dammaat: Gerda van Wieringen en Mark van Aken.

De voorzitter: Dan gaan we nu over naar de heer '...'. Antoinette.

Mevrouw Kroon-Stam: Geachte commissieleden, hoezeer onze voorkeur ook uitgaat naar het behoud van het huidige Rabogebouw, wij kunnen ons niet onttrekken aan het onheilspellende gevoel dat dit project tegen alle protesten in gerealiseerd gaat worden. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat de stijl van de bouw in het huidige ontwerp al vele malen beter oogt dan het eerdere ontwerp. Ook de groene buffer rondom is een verbetering. Echter, indien u onverhoopt tot de conclusie komt dat het huidige gebouw gesloopt dient te worden, dan plaatsen wij onderstaande kanttekeningen. Een bouwhoogte van 12,4 meter, met aanzienlijke inrij als gevolg op een positie waar nu geen bouwwerk staat, kan volgens ons niet de bedoeling zijn. Een gebouw van maximaal twee lagen is noodzakelijk om de privacy van omwonenden te borgen en ligt ook in de lijn met alle omliggende bouwwerken. Dit betekent waarschijnlijk dat de projectontwikkelaar zijn principe om de totale inhoud van de nieuwe bebouwing te evenaren met die van de huidige bebouwing dient los te laten. Tijdens de vorige commissievergadering en presentatie van het landschapsonwerp benadrukte Larens Behoud dat de groene zone rondom de gebouwen openbaar toegankelijk dient te zijn. Wij hebben hierover

onze ernstige bedenkingen. Waar nu rust en privacy heerst, ontstaat straks een vrij toegankelijk park met de nodige overlast en een open invitatie voor de hangjeugd op de Stationsweg. In het nieuwe ontwerp komt de ingang van de parkeergarage dicht bij onze perceelgrens. Wij hebben ons laten informeren dat een dergelijke inrit veelal gepaard gaat met de nodige geluidsoverlast door een klankkasteffect. Met vriendelijke groet, 🙏, Dammaat.

De voorzitter: Dank u wel. U kunt begrijpen, ook thuis, dat als iets voorgelezen wordt, dan wordt het lastig vragen stellen. Ik ga naar mijn collega's kijken en dan gaan wij dit commissievoorstel in bespreking geven en dan ga ik even kijken naar de heer De Bondt. Ik wil namelijk bij u beginnen als VVD, maar u wijst naar de heer Faas, maar die zit aan de andere kant van de zaal. Dus dan komt mijn planning in de war, maar goed. Mijnheer Faas, aan u het woord.

De heer Faas: Heerlijk, voorzitter, dat ik uw planning in de war mag gooien. De Rabobank, hoe vaak hebben we het daar al niet over gehad in dit huis? Een uitermate complex proces. Wij hebben de indruk dat het wel heel zorgvuldig is doorlopen. Dat moet ook, want in dit soort zaken moet zeker niet lichtvaardig geoordeeld worden. Langdurig proces, zoals ik al aangaf. Er is een klankbordgroep geweest, de commissie Ruimtelijke Kwaliteit heeft zich er diverse keren over gebogen. Ik ben daar diverse keren bij geweest en niet alleen ik, maar velen van mijn collega-raadsleden hebben zich daar ook geïnformeerd. Gaandeweg, ik moet zeggen, ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat het bestaande Rabobankgebouw ik een dissonant vind in Laren, het is een lelijk gebouw, maar over smaak valt niet te twisten. De eerste plannen die ter tafel kwamen verbeterden dat beeld niet heel ernstig, moet ik zeggen, maar gaandeweg, iedere keer weer als er nieuwe plannen bij de commissie van Ruimtelijke Kwaliteit werden gepresenteerd, werd het wat mooier en werd het steeds passender in de situatie. Het is natuurlijk niet te voorkomen dat er bij zo'n grote ontwikkeling er altijd mensen zijn die daarop tegen zijn. Misschien wel terecht, ik kan me voorstellen als je minder zon hebt dat je daar niet blij mee bent. Maar ik denk ook dat het niet haalbaar is om zo'n groot plan te realiseren terwijl iedereen daar blij en gelukkig mee is. Gaandeweg werd het steeds mooier. Wij denken dat het goed past in de stijl van Laren, wij denken dat het een aanwinst is voor Laren. Het gaat hier over het peilen van meningen en gevoelens en de VVD zit er overwegend positief in. Daar wilde ik het even bij laten in de eerste instantie.

De voorzitter: Een tip, om de volgende keer iets dichter nog in de microfoon te praten, de heer Faas. Van onder die prachtige snor komen hele mooie woorden, maar ik heb begrepen dat het soms thuis wat moeilijk te verstaan was. Dan ga ik toch terug nu naar de andere kant, om het rijtje af te maken, en kijk ik naar de heer Loeff, dan wel de Van Goozen. Wie mag ik het woord geven van Larens Behoud? De heer Loeff, Larens Behoud.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Dank aan de sprekers voor hun meningen en gevoelens, om het zo maar te zeggen. Het is inderdaad, zoals collega Faas zegt, altijd lastig als je een bouwplan voorgeschoteld krijgt wat naast je is. In dit geval is er inderdaad al heel lang sprake van: hoe gaan we dit doen? Met een klankbordgroep, met opties. Ik herinner me nog in het Brinkhuis dat er een grote bouwmassa was gepresenteerd en een aantal andere varianten, ook zelfs een heel modern gebouw, het aanpassen van het huidige gebouw in een soort moderne optie. Allemaal geen opties. Uiteindelijk zijn we gekomen op een verkavelingsmodel en dat verkavelingsmodel hebben we vanuit de raad gezegd: dat ligt in ieder geval op voldoende afstand en dat ligt ook in de kavel op een behoorlijke manier. Eigenlijk is wat er vanavond voorligt de uitwerking van het verkavelingsvoorstel, om het zo maar te zeggen, en dat gaat inderdaad de hoogte in. Dan is natuurlijk de hamvraag: is die hoogte of die omvang of die massa of die architectuur of die functie, is dat nou wat je hier acceptabel vindt, wenselijk vindt of zelfs heel mooi vindt? Dat is, als je de meningen en gevoelens wilt peilen,

natuurlijk altijd een subjectief verhaal. Ik begrijp ook vanuit de omwonenden van de Dammaat dat ze zeggen: wij zien dat liever niet. Aan de andere kant, vanuit onze fractie was inderdaad Wim van der Zwaan aanwezig, die heeft ook meegelopen en we hebben zelf ook de locatie natuurlijk daaromheen bekeken. Het is een plek die midden in het centrum ligt en daar is de consequentie van als je daar iets gaat doen, dat je en gaat slopen en iets anders gaat doen. Vandaar dat we het belangrijk vinden dat de omgeving ook op een hele goede manier wordt vormgegeven. Wij zijn blij dat daar heel veel aandacht en zorg aan is besteed. Als we kijken naar de architectuur, dan zien we een beeldkwaliteitsplan en een schetsontwerp. De eerste vraag eigenlijk aan de wethouder is: in het voorstel staat 'het plan', maar hoe zit het nou met dat beeldkwaliteitsplan? Kunnen wij dat beeldkwaliteitsplan, moeten wij dat nu vaststellen, los van het bestemmingsplan, komt dat eerst? Want volgens mij, als ik de welstandsadviezen lees, dan zegt de welstand iets over het plan. Ik denk dat zij schetsen hebben gezien. Maar hebben zij ook ergens een advies gegeven over het beeldkwaliteitsplan? Daar ben ik in de eerste instantie even benieuwd naar. Dan het andere. Als er gebouwd gaat worden, dan is er sprake inderdaad van een maaiveld en anderhalve meter verschil is niet niks. Ik hoor aan de ene kant dat de woningen aan Dammaat hoger liggen dan aan de andere kant. Kunt u aangeven wat nu precies het peil wordt? Want dat is denk ik bij dit bouwplan wel essentieel. Dus die vraag van de sprekers wil ik graag overnemen. Ik kan me voorstellen dat dat de parkeerkelder is, want volgens mij, als ik het allemaal goed heb bestudeerd, blijft gewoon de parkeerkelder bestaan en wordt die uitgebreid. Maar het is denk ik van groot belang dat dat nog duidelijk wordt gemaakt. Verder hadden we het over openbaar en privé en ik merk uit één van de digitale sprekers, bij monde van mevrouw Kroon, dat ze daar geen voorstander van zijn, vanwege mogelijke angsten. Ik ben toch heel benieuwd hoe in het bestemmingsplan die openbaarheid van het gebied gewaarborgd wordt. Er stond wel het een en ander over een bevoegdheid van het college om daar iets van te vinden of aan te doen, maar het lijkt ons van essentieel belang dat de doorsteek, die werd gezien als een duidelijke pré om het ommetje mogelijk te maken, dat die gewaarborgd blijft en ik neem aan ook een groot deel van het achterperceel van wat nu zo mooi open in een soort parkachtige sfeer ontworpen wordt. Als we dan kijken naar de architectuur zelf, dan is natuurlijk altijd de vraag: hoe waarborg je kwaliteit? Ik ben wel – en daar is onze fractie tevreden over, wat de welstandsadviezen zeggen – die zeggen eigenlijk: er is hier gemoduleerd, gekneed, geschoven en dat is een proces geweest wat je natuurlijk niet zo ziet, behalve als je erbij bent. Ook daar waren van onze fractie regelmatig mensen aanwezig en we hebben de worsteling gezien, maar ook meegemaakt hoe het uiteindelijk tot het ontwerp is gekomen wat er nu is. Dat is ook voor welstand aanvaardbaar in massa en in opbouw en in vorm. Dus in die zin zijn wij ook positief over wat hier staat, waarbij de kanttekening van welstand wel een hele belangrijke is, dat die kwaliteit ook moet worden gewaarborgd. In die zin wil ik hier graag de opmerking maken, als laatste in Cadzand, daar zie je dat de Belgische bouwers de Frans-Normandische stijl hanteren met wat plakwerk van balkjes. Dat mag het dus niet worden. Als het dat wordt, dan is dat niet de kwaliteit die we willen. Dus ik hecht eraan dat er een hele duidelijke afspraak wordt gemaakt over de kwaliteit die dan echt wordt uitgevoerd bij die gebouwen, dat dat ook zorgvuldige detailleringen zijn, dat dat materialen zijn die kloppen en dat dat bouwwijzen zijn die passen bij de traditionele bouwwijze en niet plakwerk wordt als decoratiemateriaal, want dat is wat we denk ik niet willen. Dat zijn eigenlijk in de eerste instantie onze vragen en daar zit meteen een stukje mening en gevoel bij, denk ik. Dank u wel.

De voorzitter: Karel Loeff, dank u wel, Larens Behoud. Dan komen we nu uit bij het CDA. Het nadeel van voorzitter zijn is dat je dan niet het woord mag voeren, maar de heer Van Hest, oudgediende, is hier aanwezig als commissielid en wat gaat u als CDA inbrengen?

De heer Van Hest: Ik vind het heel moeilijk. Als ik kijk naar De Houtzagerij, dan zijn we met een groep vanuit de raad twee, drie jaar onderweg geweest om met omwonenden te praten over wat er ging gebeuren. Toen dat

tot een overeenkomst was gekomen hebben we het ook gedaan. Ik heb toch het gevoel, maar meer kan ik er niet over zeggen, want ik zit niet helemaal in die materie, dat onvoldoende met de bouwers en de omwonenden en een groep vanuit de raad gesprekken gaan voeren hoe het wel kan. Ik denk dat het niet verstandig is om het te doen zoals het nu voorligt.

De voorzitter: Kort maar krachtig. Dank u wel, mijnheer Van Hest. Dan gaan we over naar mevrouw Timmerman van Liberaal Laren.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dit laatste was mij uit het hart gegrepen, mijnheer Van Hest. Er wordt ons gevraagd voor meningen en gevoelens te peilen en daarna wordt het plan direct als conceptbestemmingsplan, mind you, 520 pagina's – ik heb ze trouwens allemaal gelezen – ter inzage gelegd als conceptbestemmingsplan. Zonder dat de mening van de commissie en de mening van de omwonenden die er ook heel erg belangrijk meegewogen moeten worden, dat wekt dan de indruk, als er een conceptbestemmingsplan ter inzage wordt gelegd, dat dat in feite al geaccordeerd is door de gemeenteraad. Dat is hier niet het geval. Ik vind de volgorde nou niet eigenlijk zoals het hoort. Wij hebben andere bestemmingsplannen meegemaakt en dan is er een hele andere volgorde. Het peilen van meningen en gevoelens, dat komt eerst, dan wordt dat verwerkt, er komt een stedenbouwkundige opzet met van alles en nog wat erin en dan pas, dat zijn de kaders om het conceptbestemmingsplan te maken en die wordt dan ter inzage gelegd. Die stedenbouwkundige opzet hebben we dus niet, dat ontbreekt hier. Wij hebben op 27 januari, er staat wel in het bestemmingsplan dat op 27 januari de stedenbouwkundige opzet is vastgesteld, maar dat is niet juist, dat was een stedenbouwkundige verkaveling. Dat waren een paar platte vlakken op een stuk papier en dat was het. Er was ook nog een beeldkwaliteitsplan dat we de avond ervoor kregen voorgelegd of kregen opgestuurd 's avonds laat en daar mochten we niet over praten en het beeldkwaliteitsplan, nu ik het daar toch over heb, de welstand zei daarover – en ik heb dat destijds ook gezegd in januari – in het rapport: dat hoeft je niet eens te bespreken, want er staat in feite niets in. Er staan allemaal mooie plaatjes in, hoe mooi Laren is, maar er staat in feite niet echt iets in waar je wat aan hebt als kader voor het bestemmingsplan. Dan wil ik ook eigenlijk toch hier memoreren, ik heb alle welstandsvergaderingen bijgewoond en bij de welstand is zelfs gezegd: als wij – en dan kan ik misschien gelijk de vragen van mijnheer Loeff beantwoorden – als wij van tevoren hadden geweten dat dit soort gebouwen uit deze nota zouden komen, dan hadden we nooit het beeldkwaliteitsplan goedgekeurd. Dus de welstand heeft het goedgekeurd, maar daar waren ze, daar was een grote druk en anders hadden ze het nooit gedaan, werd er gezegd. Bij een stedenbouwkundige opzet, dan heb je het dus over niet alleen maar de hoogte, maar ook over de afstanden en de afstanden van de burens, naar de achterburens. Ik heb alle 520 pagina's gelezen, omdat ik daar naar een aantal antwoorden op zoek was, maar dat staat er dus niet in. Er staat alleen in het voorstel dat het allemaal wel meevalt en als ik zelf de plaatjes vergelijk van hoe het is nu en hoe het wordt, dan kan ik geen grotere afstand constateren, op geen enkele manier. Dus ik zou inderdaad graag de afmetingen willen: wat is de afstand nu, wat wordt de afstand straks? Dat horen onderleggers te zijn voor een bestemmingsplan en nu tasten we met heel veel dingen in het duister. Op basis van deze verkaveling is een ontwerpbestemmingsplan gemaakt, maar op basis waarvan? Wij hebben niet gezegd bijvoorbeeld: de drie grote gebouwen, die moeten 7,5 bij 13 zijn. Hebben wij niet gezegd. De raad geeft de kaders mee, maar die heeft hier nul kaders meegegeven. De huizen bij de toren, de twee-onder-een-kap, 6-11, hebben wij ook niet meegegeven. Die zijn eigenlijk veel te groot op die plek.

De voorzitter: Gaat u langzaam naar afronding toe, mevrouw Timmerman?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, even kijken. Er staan ook nogal wat discrepanties in en dat heeft te maken met het plangebied. De oppervlakte van het plangebied, dat hoort toch eenduidig te zijn in het

bestemmingsplan, lijkt me. Op een gegeven moment staat er: 4700 vierkante meter. Daarna wordt er gesproken over 5240 vierkante meter of 5236 vierkante meter. Dat scheelt ruim 540 vierkante meter, en als je daar je berekeningen op baseert. Het verhard oppervlak zal afnemen met 1000 vierkante meter, wordt er gezegd. Maar het verhard oppervlak, als je het gaat uitrekenen, is het maar 650 vierkante meter. Er staan zoveel onduidelijkheden in dat als je het hebt over, er wordt gezegd: de nieuwe bebouwing in het voorstel, nieuwe bebouwing is lager. Nou, de nieuwe bebouwing is niet lager, hij is fors hoger. Want ik heb hier een plaatje van de oude Rabobank en als je dan kijkt dat het voorstuk vijf meter is, het stuk daarnaast zeven meter en alleen het dak, zonder ramen of wat dan ook, dertien meter, dan is dat een heel groot verschil. Ik vraag me dus heel erg af of dat de kubieke meters wel overeenkomen met de zeven/dertien die er nu is. Ik wil nog even één ding zeggen, als dat mag. Want dat gaat namelijk over, ik had het over afstanden, maar het zicht van de achterburen, er is gezegd – even kijken – dat dat ongeveer hetzelfde zou blijven. Het staat dus op dezelfde afstand, maar als ik ga kijken naar het achterstuk dan is dat maar zes bij elf. En de zes ... Nee, ik zeg het nu verkeerd. Dat komt eigenlijk omdat u zegt: wilt u afronden? Ik had het opgeschreven.

De voorzitter: Maar u krijgt nog een tweede termijn en er komt straks ...

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, ik kom er straks op terug, want de achterburen, zeg maar, van wat er nu komt aan de Dammaat, die krijgen een volledig ander beeld achter zich. Dat heeft niet alleen met de nokhoogte te maken, maar ook met de ramen in het dak en ook met de goothoogte, want die wordt ook veel hoger. Ik kom er straks op terug.

De voorzitter: Ik geloof zeker dat er een tweede ronde zal komen, mevrouw Timmerman. Dan ga ik naar de heer Vos, Bart Vos, van Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Als ik even probeer voor mezelf er een lijn in te krijgen, dan wil ik eerst even refereren naar de sprekers. Die noemen eigenlijk volgens mij twee hele belangrijke dingen. Volgens mij zijn er een hele hoop angsten voor het resultaat, wat dat ook zal zijn, of dat nou gevoeld is of dat dat waarschijnlijk zo zal zijn of dat het een veronderstelling is, dat doet niet zoveel ter zake. Er is in ieder geval onrust daarover en dat is heel belangrijk. Ik begrijp ook volkomen dat men graag wil weten: wat gaat er nou eigenlijk gebeuren? Want volgens mij wordt er gememoreerd: als dat in je achtertuin staat, nou, daar vind ik ook wat van. Dus ik begrijp heel goed dat daar zorgen over bestaan. Die zijn heel gedetailleerd en daar ga ik verder niks over zeggen, want daar vind ik iets anders van, namelijk. Het tweede wat ik constateerde dat is dat heel veel mensen zich beriepen op het proces. Volgens mij zit er tijd, geld en moeite en discussie genoeg in dit proces, daar kunnen we vrij kort over zijn. Of het zorgvuldig is, dat weet ik niet. Ik heb wel gezien een staatje van bijeenkomsten die er geweest zijn. Maar mogelijk heeft het te maken met, daar werd onder andere naar gerefereerd: de klankbordgroep had ik maar één achtste inspraak. Ja, maar dan is er misschien bij de hele inspraakronde en bij het bedenken wat nou eigenlijk de invloed is als klankbordgroep ten onrechte de indruk gewekt dat een klankbordgroep een beslissing kan nemen, want dat is natuurlijk niet zo. Een klankbordgroep is volgens mij iets anders als een inspraakgroep. Dus misschien is dat nog iets waar we nog eens naar moeten kijken en waar misschien ook de wethouder op kan antwoord geven, welke indruk er nou gewekt is naar de leden van de klankbordgroep, wat nou feitelijk hun mandaat was. Als ik dan toch naar de wethouder refereer, daar is ook een beetje onaardig over gesproken, maar in ieder geval is de wethouder wel slim, want we zitten natuurlijk wel met een strategie, en dat is eigenlijk mijn derde punt. Kijk, eerst is er over een verkaveling gepraat, mevrouw Timmerman noemde dat al een plat stukje papier. Dat klopt, en dat platte stukje papier, daar gingen we over praten, of het naar voren, naar achteren, naar links, naar rechts, een beetje groter, een beetje kleiner. Nou, nou ligt het daar. Het nare is dat als dat stukje papier daar ligt, dan kan het eigenlijk nog

maar op één manier ingevuld worden. En of we dat nou leuk vinden of niet, er kunnen nooit meer vier panden komen. Er kunnen nooit meer tien kleine pandjes komen, er kunnen maar drie – er werd al aan gerefereerd – paviljoens neergezet, die inderdaad wel een beetje een mooie eufemistische term zijn, dat is echt heel mooi bedacht, ja. Door dat instemmen met die verkaveling zou je de indruk kunnen krijgen dat de raad alsnog akkoord is gegaan dus met de invulling daarvan. Dat is in ieder geval in mijn geval niet zo. Ik heb de indruk dat we linksaf gegaan zijn waar ik dacht: nou, misschien hadden we misschien beter rechtsaf kunnen gaan. Maar ja, nu zijn we helemaal linksaf gegaan en dan zitten we dus, mijns inziens, op een verkeerde weg. We hebben het over het beeldkwaliteitsplan, we hebben pagina's genoeg. Als ik er goed naar kijk, het ziet er hartstikke mooi uit, gelikt uit. We zijn eigenlijk een beetje bezig met het herschrijven van de geschiedenis. Hoe zou onze geschiedenis er heel mooi uit hebben kunnen zien? Als mensen dat als een beeldbepalende plek van het dorp, als binnenkomer, zeggen ze: o, dat is wel heel erg mooi hier. Ze vergeten eventjes dat we eerst even het oude postkantoor hebben gesloopt en er staan nog wat andere dingetjes. Het is een beetje het herschrijven van de geschiedenis. Dat is niet erg, als je je maar wel realiseert dat die geschiedenis dan ook herschreven kan worden. Want in die zin zouden we er natuurlijk voor moeten pleiten, ik heb dat al eens eerder gezegd, om die Rabobank te laten staan als een modern monument, gewijd aan de '...'. Dan gaan we daar hele andere dingen mee doen, dan zetten we daar inderdaad die grote marmeren platen, die staan ergens voor en daar kunnen wij iets mee. Dat kunnen wij dan zien als waarschuwing – dat zal mijn overbuurman van het CDA zeker aanspreken – als waarschuwing voor hebzucht en grote plannen die eigenlijk nergens toe leiden. Misschien moeten we dat maar eens overwegen. Dan kom ik naar mijn afronding. Er is een aantal jaren geleden gesproken: ja, dat hele verhaal daar, dat moeten we eigenlijk integraal gaan benaderen. De Golden River, de Chinees, moet plat, daar komt La Gare. Nou, we hebben gezien wat er allemaal gaat komen. Dan gaan we nog meer mooie appartementen neerzetten en dan gaan we daar een plint in laten maken en die is dan het sociale schaamlapje voor de levendigheid en de sociale woningbouw en de gemengdheid die wij zo graag zouden willen zien en die in de nota is vastgelegd. Nou, ik weet niet of daar dit plan in gaat voorzien. Ik heb er wel een idee over. Ik heb het gevoel dat een beetje we gedwongen zijn gaan lopen in een richting die we misschien niet allemaal willen. Die geluiden heb ik ook een beetje gehoord en een van de insprekers refereerde daar ook naar: geen huizen voor Vosjes, Calisjes en Van den Brinkjes, die kunnen er allemaal niet terecht. Het economisch beginsel staat voorop en volgens mij ...

De voorzitter: Mijnheer Vos.

De heer Vos: ... is dat niet slim. Ik ga afronden, mijnheer de voorzitter. Neemt u mij niet kwalijk dat ik zo lang van stof ben.

De voorzitter: Nee, ik zie u alleen maar naar beneden kijken, maar rond het gauw af, dank u wel.

De heer Vos: Ja, ik ga het doen en ik ga dat heel kort doen, mijnheer de voorzitter, want er is volgens mij ook een heel duidelijke, heldere afronding mogelijk. Je kunt als raad en als commissie ook soms gewoon zeggen: nee, nee, laten we dat nou maar niet doen. Is dat voldoende kort, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Het ging me niet alleen om kort, maar het is een mooi en helder einde. Dank u wel, mijnheer Vos. Dan komen we als laatste bij Andreas Grunwald van D66 in deze eerste ronde en dan gaan we daarna over naar de wethouder en ambtenaar Karin Loman. Eerst Andreas Grunwald.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Soms lijkt het niet heel erg alsof we in de commissie zitten, maar alsof we al in de raad bezig zijn. Dan komen er allerhande politieke zienswijzen en beschouwingen naar voren, maar waar het eigenlijk om gaat is natuurlijk kijken of wat we nu op tafel hebben liggen, of dat deugt, zodat de

raad daar een goed oordeel over kan nemen en proberen de raad te helpen met wat extra informatie, zodat het ook echt tot in de puntjes gaat. Wat is er aan de hand? We hebben ooit ... Of, ooit is de Rabobank verkocht aan een projectontwikkelaar, die heeft een eerste ontwerp gemaakt waarvan niemand gecharmeerd was en waar ook niemand bij betrokken was. Het credo toen was: terug naar de schoolbank en nog eens overdoen. Dat is gedaan en tegelijkertijd is er dus een inspraakprocedure op gang gebracht die zoveel mogelijk mensen daarbij zou moeten betrekken, zodat iedereen zijn inbreng in zou kunnen hebben. Naar onze mening is dat ook wel zorgvuldig gebeurd. Het verbaast me dus nu dat er nog weer zoveel ingebracht wordt op dit moment, terwijl er eerder de gelegenheid is geweest om dat uitgebreid te doen. Ik ben zelf bij een aantal van die momenten geweest, ik heb zelf ook polshoogte genomen op de plek van het gebeuren, dus ik heb daar ook wel enig zicht op. Maar wat opvalt is dat heel veel dingen door elkaar lopen, gevoelens en technische opmerkingen, afstanden, hoogtes, nou ja, vermoedens, insinuaties naar bouwers toe of naar de wethouder. Dus dat maakt het er allemaal niet makkelijker op. Waar we nu naar moeten kijken is: waar staan we nou in het proces wat we zelf hebben opgezet? Het proces loopt van breed naar smal, waarbij je op het eind dus hopelijk je project gerealiseerd hebt. Naar onze mening, zoals gezegd, is die inspraakprocedure zorgvuldig doorlopen. Wat ons betreft is het idee om met, wat paviljoens genoemd worden, te werken deugt ook. Het aanzien en de uitstraling van de beoogde gebouwen, nou, dat kan onze goedkeuring ook wegdragen. Blijft dat we natuurlijk gaandeweg dat proces nog verder moeten finetunen, dus dat we zeggen dat we op basis van de plannen die er nu liggen en de stukken die er nu liggen en met ook de items die door de inspreker zijn aangedragen moeten kijken: nou, hoe gaan we dat nou verder perfectioneren en hoe gaan we dat nou verder brengen richting realisatie? Daar gaat het dus om op dit moment, dus wat ons betreft, nou, de grote lijnen zijn akkoord, dat zien we wel zitten. Dat geeft wat ons betreft ook een positieve impuls aan de entree van Laren. Maar daar zijn nog een paar hobbeltjes te nemen, zoals dus de insprekers die ook aangegeven hebben. En nou ja, ook dat meenemen in wat mevrouw Timmermans zei, daar zijn nog te veel onduidelijkheden en die onduidelijkheden moeten nu opgelost worden, zodat we dus verder kunnen praten en ook weten waar we over praten. Tenslotte wil ik even nog een vraag stellen in ieder geval over het aantal appartementen wat er gerealiseerd wordt. Er is sprake van twaalf tot achttien appartementen eigenlijk. De vraag is: hoeveel worden het dan nu in die zin? Dat kan natuurlijk ook van grote invloed zijn op bouwhoogtes bijvoorbeeld en ja, misschien een stukje doorstroming, zo niet in Laren, dan wel elders in het land, wie weet. Nou ja, daar willen we dus eigenlijk wel duidelijkheid over hebben: waar gaan we nou over praten? Zodat ook dit duidelijk is en dat daar niet achteraf weer mee willens of niet-wetens, weet ik wat, mee geschoven kan worden. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank jullie wel, D66, dank u wel voor uw inbreng. De wethouder en ambtenaar hebben duchtig meegegeschreven. Nou hebben wij elkaar goed eraan gehouden om elkaar niet te interrumpen, dus ik zou wel willen vragen dat de heer Stam nu, annex mevrouw Loman, ook op ordentelijke wijze hun ronde af kunnen maken. En even naar de heer Stam toe, er worden nogal wat uitspraken gedaan, ook wel een beetje op de persoonlijke noot, maar ik denk dat we hier voor de techniek zitten en buiten kijf staat dat u gewoon onze wethouder bent. Maar gaat u vooral in op alles wat hier besproken is en waar u op wil reageren, dan gaan wij naar u luisteren. Voor de ordentelijkheid is het dan vervolgens dat mevrouw Loman ook nog vragen kan beantwoorden en dan gaan we over daarna naar de tweede ronde, als die wordt gewenst. Ook voor dit voorstel geldt: het gaat niet naar de raad, het is een voorstel, dus vandaar ook dat het goed is dat we er hier goed over spreken. Mijnheer Stam, wethouder Stam.

De heer Stam: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. In de eerste plaats, u zegt het terecht, is vanavond aan de orde de vraag of dat de commissie voor gevoelens en meningen heeft over het voorliggende plan. En ja, daar hoor ik graag nog het een en ander over. Er zijn een aantal vragen gesteld, die zal ik zo dadelijk proberen te

beantwoorden. Voor het overige is het natuurlijk zo formeel gesproken – daar is door mijnheer Lagerweij al wat van gezegd – is het de vraag als we dit neerleggen om naar buiten, dan kunnen er zienswijzen worden ingediend en we zullen dan een nota van zienswijzen indienen en die ook behandelen, die zullen behandeld worden door de raad. Dus wat dat betreft krijgt iedereen, ook u, de gelegenheid om zijn mening te geven. Ik ga maar niet in op opmerkingen van de heren Oomkens en Lagerweij als het gaat tot mijn persoon, want die ken ik nou langzamerhand wel. Het is altijd nogal persoonlijk getint, zoals u zelf ook aangeeft. Ik begrijp op zichzelf heel goed, laat ik zeggen, de onrust bij bewoners. Tegelijkertijd hebben we daar natuurlijk al de afgelopen jaren heel veel aandacht aan besteed, mijnheer Grunwald wijst daar ook op. We hebben geprobeerd in een aantal sessies – in het Brinkhuis, later ook in het Mauve – heel uitgebreid tot akkoorden te komen en met elkaar tot afspraken te komen. We hebben met elkaar moeten constateren, ik heb dat zelf toen een restart genoemd, nadat de eerste fase misschien niet helemaal zo goed was gegaan hebben we een restart gemaakt en we hebben uiteindelijk geconstateerd dat we daar ook in die inspraakrondes er niet uit kwamen. Dat bleef in grote hoeveelheid voor- en tegenstanders en dat ging over sloop of niet sloop, wat gaan we daar nou doen, wat gaan we daar niet doen? En we zijn eigenlijk tegen bouwen, en anderen wilden wel bouwen. En uiteindelijk zelfs, ik geloof op een instigatie van mijnheer Lagerweij, is toen gezegd: laten we nou eens met een aantal mensen bij elkaar gaan zitten in de vorm van een klankbordgroep en probeer dat bij elkaar te brengen in de vorm van een representatieve groep uit het dorp, maar ook mensen van de Dammaat, die hebben meegepraat. Dat is ook gebeurd. Ik heb daar zelf, en mevrouw Loman is daarbij geweest in een meer secretariële rol, als ik het zo mag zeggen ...

Mevrouw Loman: Luisterende rol.

De heer Stam: Luisterende rol, dat is een goede benaming. Maar dat is een secretariële rol is een luisterende rol natuurlijk. Ik heb me daar in het geheel niet mee bemoeid. Ik heb dat van tevoren ook aan de klankbordgroep duidelijk gemaakt. De klankbordgroep, mijnheer Van Uhm is daar gevraagd om dat proces te begeleiden, die dat eerder had gedaan in het Brinkhuis en in Mauve. Uiteindelijk heeft de klankbordgroep aan mij gerapporteerd, om het nou zo te zeggen, dat de meerderheid van die groep van mening was dat er zou moeten gaan gebeuren wat uiteindelijk ook vandaag op tafel ligt, als ik het zo mag vertalen. Daar waren mensen tegen in die groep, voor zover ik het heb kunnen beoordelen – maar nogmaals, ik ben daar niet bij geweest – maar er was een grote meerderheid die zei: laten we nou iets gaan doen wat in de richting gaat van datgene wat we uiteindelijk zijn gaan doen en ook hebben laten zien en zijn gaan uitwerken in wat is gaan heten het verkavelingsplan, het stedenbouwkundige verkavelingsplan. Ik realiseer me goed dat dat wat dat betreft – en we komen vanavond nog wel ook bij andere onderwerpen aan de orde – ik ken het dorp niet anders dan dat, als je ergens iets wilt gaan doen, degenen die er wonen in het algemeen niet staan te trappelen van ongeduld en van grote blijdschap. Dat is een soort gegeven waar ik mee te leven heb, waar ik serieus mee dien om te gaan en dat proberen we ook te doen. Tegelijkertijd is – en dan kom ik ook wel nog op de andere punten terug – op het punt van de volgorde van mevrouw Timmerman. Ik vind zelf dat dit een hele nette volgorde is en ook zeer goed verdedigbaar. We zijn begonnen met het verzoek van de raad de bouwnota te produceren. In die bouwnota zijn duidelijke uitgangspunten geformuleerd en we hebben gezegd: nou, we zijn voor zover wij toen konden overzien, we hebben vijf projecten in het dorp en langs een aantal lijnen willen wij graag aan de raad voorstellen om langs die lijnen te gaan ontwikkelen, praten en verdergaan. Vervolgens en met al die projecten op verschillende tijdstippen, verschillende momenten zijn we ook verdergegaan. Vanavond komt de Harmen Vosweg ook nog aan de orde, we zijn bezig met de Ligweide, Golden River is besproken. Enfin, langs die lijnen is ook de Rabobank aan de orde gekomen. Wat wij hebben gedaan uiteindelijk is aan de raad in, dat is januari geloof ik geweest, een verkavelingsvoorstel gedaan waarbij we op basis van datgene wat de klankbordgroep ons had meegegeven zijn gekomen tot een verkaveling die

uiteindelijk leidde in wezen tot een uitspraak van de raad, waarbij gezegd is: sloop het oude gebouw en bouw op het terrein zelf – niet alleen de plek waar de Rabobank stond, maar ook op de plek daarachter – bouw dan wat is gaan heten een paviljoen. Ik mag u er wel op wijzen, het woord paviljoen, ik weet niet of iemand wel eens geweest is in het huis van de Provinciale Staten, of waar Gedeputeerde Staten in Haarlem zijn, dat heet ook het Paviljoen Welgelegen. Nou, dat is meer een paleis dan een toevallig klein gebouwtje, dat is een reusachtig gebouw. Dus het woord paviljoen kun je op verschillende manieren opvatten. Uiteindelijk is dat verkavelingsplan, wat je er verder van denken mag – je kunt zeggen zoals mevrouw Timmerman het uitdrukt: het is platte vlakken op een stuk papier. Ja, zo kun je het ook zeggen natuurlijk. Je kunt ook zeggen: daar heeft de raad een zorgvuldig besluit genomen over een zorgvuldig voorbereid plan. Ook daar is het beeldkwaliteitsplan aan de orde geweest en ook de architect die dat toen gemaakt heeft is daar uitgebreid op ingegaan. Vervolgens is langs vele schijven heeft de commissie Ruimtelijke Kwaliteit daar het een en ander van gevonden. Ik moet zeggen, daar heb ik grote waardering voor, omdat ze zijn zeker niet over één nacht ijs gegaan. Ze zijn, ik geloof wel – als ik het heb hier bij me – maar een keer of vier bij elkaar geweest om uiteindelijk tot een eindoordeel te komen. Een van de eerste documenten die ik terugzie is 22 maart '21 waarin – misschien ook goed om dat nog even te melden – wordt gezegd in de tweede alinea: “In vervolg op de presentatie van het document ‘Sierlijk 1900 beeldkwaliteitsontwikkeling Rabobank’ op 5 januari zijn thans de geveleanzichten aan de beurt. Dus die commissie Ruimtelijke Kwaliteit heeft wel degelijk het beeldkwaliteitsplan meegenomen in zijn afweging, heeft ook de manier waarop het is gepresenteerd door zowel ene als de andere architect meegenomen in zijn afwegingen en ik moet zeggen dat ze uiteindelijk tot een oordeel zijn gekomen – en dan heb ik het natuurlijk met name over de architectonische kant en niet over hoe werkt dat uit naar de Dammaatkant – maar de commissie Ruimtelijke Kwaliteit zegt: we kunnen thans instemmen met het plan, het biedt een goede basis voor de uitwerking van het definitieve ontwerp. Dat betekent natuurlijk, in antwoord ook op de vraag die mijnheer Loeff stelt, dat betekent dat wij nu een basis zouden kunnen leggen om daarmee verder te gaan en het is aan de commissie Ruimtelijke Kwaliteit om heel zorgvuldig – en overigens aan de gemeente ook waar het gaat om de vergunningen, maar in het bijzonder de commissie Ruimtelijke Kwaliteit – om ook toe te zien dat die kwaliteit ook geborgd wordt in de manier waarop die uiteindelijk tot een oordeel gaan komen als het gaat om de detaillering in het kader van de vergunning. Ik vind zelf dat, ik ondersteun dat ook van harte, dat dat natuurlijk een buitengewoon kwalitatief goed ding moet zijn, omdat door een aantal van u ook al is gezegd dat dat natuurlijk een ontwerp is wat midden in het dorp ligt en wat ook daarom alleen al aan hoge kwaliteitseisen moet voldoen. Nog even langs dan de verschillende partijen. Ik heb als ik het goed heb begrepen van de VVD niet direct een vraag gehoord, tenzij ik me vergis, anders hoor ik het nog wel even. Mijnheer Loeff heeft gevraagd: hoe is het met het peil? Wat mij betreft is het peil – en dat is door de insprekers ook gevraagd – het peil is wat mij betreft de hoogte van de parkeergarage. Dat zou het peil moeten zijn wat we aan dienen te houden als het gaat om de opbouw van de gebouwen. Dan is een ander belangrijk uitgangspunt altijd geweest, dat staat ook in de stukken natuurlijk, dat wij van het begin af aan tegen de Rabobank-eigenaar, de nieuwe eigenaar hebben gezegd: er kan mogelijk ontwikkeld worden, maar u dient zich te houden aan een aantal uitgangspunten: het mag niet hoger zijn dan het nu is, het mag niet meer kubieke meters krijgen dan het nu heeft en u moet rekening houden met dit soort uitgangspunten, het kan niet zo zijn dat u veel meer gaat doen dan u nu doet. Als u minder wil doen, mag dat natuurlijk, maar u mag er in geval niet overheen. Dat is ook zo gebeurd. Dan vraagt mijnheer Loeff: de openbaarheid van het gebied en de doorsteek waarborgen. Op de tekeningen is heel duidelijk aangegeven dat die doorsteek bestaat. Mocht dat onvoldoende duidelijk in de tekst tot uitdrukking komen, dan zal ik kijken of we daar nog extra aandacht aan kunnen schenken. Maar wat mij betreft ook in de discussie over de verkaveling is duidelijk door de raad uitgesproken dat die doorsteek wel degelijk gewaarborgd moet zijn. Ook is gezegd dat het gebied openbaar zou dienen te blijven, zolang dat daar goed gaat. Er is toen door de ontwikkelaar gezegd: we willen dat het liefst afsluiten in de avond. De raad heeft toen gezegd: daar voelen wij

niet zoveel voor. Ik zal dat in ieder geval ook in die zin nog verduidelijken, mocht dat nodig zijn. Kwaliteit waarnaar gevraagd is, daar heb ik al het een en ander van gezegd. Ik vind dat het echt op een hoogkwalitatief niveau zou moeten worden uitgewerkt en dat dient de gemeente in de vergunningsaanvraag, maar ook in de commissie Ruimtelijke Kwaliteit buitengewoon op toe te zien. Het CDA zegt: zijn er onvoldoende gesprekken? Ja, daar kan je verschillend over denken. Er wordt gezegd: wie is er uitgenodigd? Nou, we hebben de leden van de klankbordgroep uitgenodigd in de veronderstelling dat – en dat is ook uiteindelijk gebeurd, dat ook zij, want er zijn een aantal mensen uit de Dammaat zelf in die klankbordgroep – dat duidelijk zou worden gemaakt, maar we hebben dat niet inderdaad op persoon gedaan, maar via de klankbordgroep geprobeerd dat te doen. Liberaal Laren, ik ben ingegaan de volgorde. Ik vind het een volgorde die heel ordentelijk is, die ook goed verdedigbaar is, die zo dadelijk aan de orde komt als we het dadelijk over de Harmen Vosweg hebben, hebben we precies hetzelfde gedaan en de raad kan daar bij mijn weten ook prima mee leven, dus ik zie niet goed in waarom dat een verkeerde volgorde zou zijn. Als er verschillende cijfers over oppervlakten en dat soort zaken in de stukken staan, dan zal ik in ieder geval moeten we daar nog eens even naar kijken en waar nodig moet dat natuurlijk uiteraard, als dat fout opgemerkt staat, moet dat verbeterd worden. En ja, mevrouw Timmerman zegt: kloppen die vierkante meters wel, of die kubieke meters wel? Ja, die kloppen, ga daar maar van uit. Als het niet zo is, dan hoor ik graag hoe ze denkt waarom het dan niet zou kloppen. Dan de opmerking van mijnheer Vos. Ja, u zegt iets over angsten en zorgen bij de omwonenden. Ik begrijp dat, ik begrijp ook heel goed dat die er zijn. Tegelijkertijd weet ik, op elk moment dat je wilt gaan bouwen in een dorp zijn er altijd angsten en zorgen bij omwonenden. Dat heb ik nog nooit anders meegemaakt, vind ik ook volkomen normaal. Tegelijkertijd, ja, ik heb wel eens meer in deze zaal ook gezegd: er komt zo dadelijk waarschijnlijk een minister van Wonen, nou, als die moet proberen één miljoen woningen te bouwen in het tempo waarin op dit moment in de verschillende raden en gemeenten dit tempo wordt bepaald, dan wens ik hem veel plezier en genoegen, maar dan zal het niet zo makkelijk zijn om die miljoen huizen te bouwen. Dus in die zin, ja, zijn het processen die vragen om zorgvuldigheid. Het vraagt ook om, we zijn er ook een proces wat niet zo over één nacht ijs is gegaan, we zijn er inmiddels al een jaar of zes mee bezig. Die verkaveling door de raad. Ja, linksaf of rechtsaf, zoals mijnheer Vos dat zegt, die verkaveling is niet zonder meer ... Vind ik wel een belangrijk besluit geweest wat de raad heeft genomen, al was het maar dat de raad heeft besloten om de Rabobank af te breken en nieuwe plannen te maken die in die verkaveling tot uitdrukking komen en die vervolgens worden ingevuld door het voor u liggende plan. Ik heb het samen met mevrouw Timmerman ben ik waarschijnlijk, heb ik het ook gelezen uiteraard, ook datzelfde telefoonboek van Manhattan heb ik gelezen. Nou, voor zover ik het kan beoordelen is het een zeer uitgebreid stuk, heel uitgebreid, met heel veel onderzoek, je tot een zorgvuldig besluit kunt komen als je dat wilt. En historiserend, herschrijven van de geschiedenis, ja, we vinden, dat hebben we bij Golden River ook gedaan, dat het geen kwaad kan om ook een historiserend element toe te voegen aan de ontwerpen. Dat is ook in dit geval gebeurd en ik vind ook in het beeldkwaliteitsplan dat het heel goed en volgens mij heel ... Ik was daar erg enthousiast over, maar ik geloof een aantal van u indertijd ook. En ja, de plint, een sociale schaamlap. Ja, dat zijn woorden die mijnheer Vos gebruikt, het zijn niet mijn woorden. Laat ik zeggen, de raad heeft ook in de nota die we hebben gemaakt op verzoek van de raad duidelijk gemaakt dat ze daar een levendige plint wenste en we proberen daar gevolg aan te geven. Dat is niet een sociale schaamlap, dat is goed luisteren naar de raad, mijnheer Vos. D66, begrijp ik, is in grote lijnen akkoord, vindt in ieder geval de volgorde der dingen geloof ik goed en nu verder naar realisatie. Nou, wat mij betreft kan dat spoedig, als we nog een keer naar de raad terugkomen. En twaalf tot achttien appartementen, ja, dat heeft op zichzelf geen betekenis voor de kubieke meters of de hoogte. Het is een kwestie van, het geeft een gelegenheid aan de ontwikkelaar om te komen met een uitgewerkt plan, waardoor die op dit moment nog niet heel strikt wordt vastgelegd op het aantal appartementen. Dat vind ik op zichzelf een zeer verdedigbaar standpunt. Waar hij uiteindelijk in het uiteindelijke plan denk ik dat hij daar ietsje preciezer in moet zijn en op het moment dat hij vergunningen gaat aanvragen zal hij heel precies moeten

worden. Dus in eerste instantie een lang antwoord, maar mijn antwoord op de eerste ronde insprekers en de eerste reactie van de commissieleden. En misschien heeft mevrouw Loman ook nog een aantal opmerkingen te maken.

De voorzitter: In ieder geval de wethouder, dank u wel. Mevrouw Loman, heeft u nog notities gemaakt waarvan u technisch iets wil zeggen? Aan u het woord.

Mevrouw Loman: Een paar kleine aanvullingen op wat wethouder Stam aangeeft. In de bouwregels artikel 8 is het aangegeven twaalf tot achttien wooneenheden. Is ook aangegeven dat het gezamenlijke bruto inhoudsmaat van al die gebouwen niet meer mag zijn dan 13.500 kuub. De huidige parkeergarage blijft behouden, dus dat is dan ook de peilhoogte van het gebouw waarvan wij straks de goothoogte en de nokhoogte gaan meten.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Loman. Dan hebben wij deze eerste ronde ... Het heeft genoeg tijd gekost, maar dit is ook een belangrijk onderwerp. Dan hebben wij heel formeel de vraag of er een tweede ronde moet komen en ik ga gewoon het rondje af kijken. Welke partijen willen graag een tweede ronde? Ja, de insprekers, doen we die nu eerst nog weer? Ja, oké, excuses. Nou, dat is dan de voorzitter zijn schuld. Ik ga nog eerst even naar de voorzitters, althans, degenen die hier live aanwezig zijn, om in twee minuten nog even hun bevindingen met ons te delen. Mijnheer Oomkens. In de eerste ronde zal u gemerkt hebben dat ik wat extra gesluiemd heb met de tijd, maar ik wil wel proberen dat u ongeveer met twee minuten wel eindigt, ja?

De heer Oomkens: Ik doe mijn best. Wat mij opvalt vanavond is dat hier nogal wat mensen zitten die zeggen: nee, wij kennen het, maar die niet de moeite hebben genomen om zelf even ter plaatse te komen kijken. Dat valt heel erg op. Dan hadden ze namelijk kunnen zien dat datgene wat er nu wordt voorgesteld een enorm contrast is met datgene wat eromheen staat. Er staan kleine huisjes. Kleine huisjes, rieten kapjes. Eén verdieping en een kap, voormalige arbeidershuizen – huisjes, piepklein. En wat er nu komt te staan zijn echt flatgebouwen. Als je echt de moeite neemt om even te kijken, of even het parkeerterrein van de Rabo op te lopen, simpelweg Dammaat-Nieuwlaanweg. Er wordt steeds gesproken over de bewoners van de Dammaat. Nou, ik woon aan de Nieuwlaanweg en mijn burens aan de Nieuwlaanweg hebben straks hetzelfde probleem als dit onzalige plan zo doorgaat. Dus het is niet alleen de Dammaat, maar ook de Nieuwlaanweg. En de eigenaar van het gebouw aan de Stationsweg, die zich overigens niet zo erg heeft laten horen tot nu toe, die is ook bepaald niet blij. Dus het gaat om meer dan alleen dat. Verder hoor ik net mevrouw Loman zeggen dat het peil wordt gemeten vanaf de parkeergarage. Hebben we het dan over de vloer van de parkeergarage, de onderkant van het dak van de parkeergarage, of de bovenkant van het dak van de parkeergarage? Dat is een enorm verschil. Verder, peil is normaal gesproken de bovenkant van de kruin van de weg. Dus als het iets anders wordt, graag exact. Ten aanzien van de hoeveelheid vierkante meters of kubieke meters die er gebouwd gaat worden, op dit moment lijkt het zo dat men afgaat op de blauwe ogen – ik heb het niet gecontroleerd – van de architect. Mensen, vraag even een meetrapport conform NEN 2580. NEN, N-E-N 2580. Dat is formeel, helder, duidelijk, onomstotelijk, dan weet precies iedereen over hoeveel vierkante meters het gaat.

De voorzitter: Mijnheer Oomkens.

De heer Oomkens: En tot slot, één opmerking. We zijn hier heel lang mee bezig en u voelt af en toe mijn irritatie. Ik steek die ook niet onder stoelen of banken en ik ben gewend om degene die verantwoordelijk is daarvoor aan te spreken. Als dat in dit geval mijnheer Stam is, ja, dan is het mijnheer Stam, ik kan het ook niet helpen. Tot slot het allerlaatste. Wij zijn met de omwonenden, mensen van de Dammaat, de Nieuwlaanweg

en de Stationsweg, in overleg om ons te verenigen – in wat voor vorm weet ik nog niet, vereniging, stichting, wij laten ons daarover adviseren. Het is me vanavond ook weer eens duidelijk geworden dat een gang naar de afdeling rechtspraak van de Raad van State heel goed bekend is in de gemeente Laren, dus u kunt zich er misschien op voorbereiden. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Oomkens, dank u wel voor uw tweede minuut. De heer Lagerweij.

De heer Lagerweij: Ik wil heel kort zijn. Ik heb twee punten gemaakt, mijn voorstel was om nog een keer toch met de omwonenden in contact te treden, nog een keer uit te spreken hoe en wat. Er zijn heel veel onduidelijkheden vanuit ons, ik denk ook in het plan wat er nu ligt zijn inderdaad heel veel vragen, over afmetingen precies, dat soort dingen. Laten we daar nou een dialoog over gaan voeren, dan kunnen we dat beter vooraf doen, dan dat we dat straks boos met elkaar gaan doen. Dat is één. Dan toch nog even over de klankbordgroep, want ik vind dat er wordt heel veel gezegd: dat is allemaal heel transparant en we hebben een goede route gevolgd. Dat vind ik op zich ook, het enige wat ik wel vind is dat ik – maar dat kan niemand bevestigen, want we zouden daar niet inhoudelijk over praten – constant heb aangegeven: ik vind die paviljoens achter mijn huis niet oké en waarschijnlijk vinden de anderen dat ook niet. Nu wordt het een beetje gedaan: de klankbordgroep zegt dat dit oké is. Alleen, ja, ik vind het nog steeds niet oké, maar dat mag duidelijk zijn. Dat wou ik nog even toevoegen.

De voorzitter: Mijnheer Lagerweij, dank u wel. Mevrouw Koet-van Woudenberg.

Mevrouw Koet-van Woudenberg: Ik heb één opmerking en dat is dat ik me niet kan vinden in de opmerking van mijnheer Stam dat de familie aan de Dammaat, of de Dammaters bij elkaar, op zich gehoord zijn. Wij zijn naar diverse bijeenkomsten geweest waar informatie gegeven werd, maar dat is wat anders dan dat wij als aanwonenden persoonlijk betrokken zijn geweest bij het een en het ander. Verder zou ik eigenlijk graag willen, wat we net besproken hebben, dat het toch voor ons ook weer heel erg belangrijk is, de vragen die ik net stelde: wat is nou de exacte afmeting vanuit de erfafscheiding? Want ik denk dat dat een belangrijk punt is. Zo ook dat we, hoe kan je eigenlijk je besluitvorming plaats laten vinden als dat soort gegevens er niet zijn, en waar kan je dan eigenlijk mee akkoord gaan? Want ik denk dat het wel wat uitmaakt of het gebouw zes meter, twaalf meter, of twee meter uit de erfafscheiding komt, en dan zeker gezien de hoogte waar jullie over praten. Nou, ik denk dat dat wel een enorm groot verschil maakt. En dat als het punt ongeveer hetzelfde blijft, of misschien maar twee meter opschiet, dan kan je ten opzichte van de verandering in de hoogte zou dat bijna niet realiseerbaar kunnen zijn. Nou, dat is het eigenlijk. Verder heb ik op dit moment geen vragen.

De voorzitter: Dank u wel voor uw twee ... Binnen de twee minuten. Dan ga ik het rondje vervolgen en dan ga ik in de logica probeer ik door te gaan en dan kom ik bij de heer Loeff van Larens Behoud uit om in de tweede ronde met elkaar in gesprek te gaan. Dit is de ronde dat u elkaar mag interrumperen, maar dan wel even via de voorzitter en niet door elkaar heen gaan roepen. Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: Dank u, voorzitter. Ik wil het eigenlijk heel kort houden, want we hebben nog een paar andere zaken op de agenda staan. Ik dank de heer Oomkens voor zijn vraag over de kuubs en het NEN-rapport. Ik wilde die vraag graag overnemen, want ik zou het wel fijn vinden als wij dat rapport erbij krijgen, zodat wij een juist oordeel kunnen vormen over bestaande inhoud versus nieuwe inhoud en dat lijkt me een hele objectieve, de NEN-norm is de meest objectieve meetmethode die er is, dus dat zou wel prettig zijn. Daar wil ik het eigenlijk in deze instantie bij laten. We hebben de ronde denk ik goed gehoord met elkaar in de eerste instantie en anders wordt het een herhaling van zetten voor een deel, denk ik. Dank u wel.

De voorzitter: U ook. Mijnheer Van Hest, CDA.

De heer Van Hest: Ik blijf het moeilijk vinden. Ik denk nog steeds dat ik proef bij de omwonenden dat zij een gevoel hebben over niet weten wat. Dat is het gemis wat er speelt op dit moment. En misschien liggen ze wel dichter bij elkaar, ik weet het niet, daar komen we niet uit. Ik kan u daarbij niet helpen, maar ik denk dat het aan het college is om daar toch te zorgen wat meer duidelijkheid in het overleg te krijgen.

De voorzitter: De heer Van Hest, CDA, dank u wel. Mevrouw Timmerman, Liberaal Laren, tweede ronde.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook bij ons, niet alleen bij de omwonenden, maar ook bij ons en ik heb het al eerder gezegd over het ontbreken van het stedenbouwkundig rapport waar al die vragen beantwoord zouden moeten zijn en dat zouden de kaders moeten zijn die de raad meegeeft om een conceptbestemmingsplan te maken. Dan wil ik toch mijnheer Stam nog even corrigeren. Op de Harmen Vosweg is dat wel gebeurd en die gaan we straks beantwoorden, daar is een stap tussen gedaan. Dan over het peil, daar is net al het een en ander over gezegd. Maar als ik nou het conceptbestemmingsplan bekijk en ik zie wat men onder peil verstaat – even kijken, hoor – voor een gebouw waarvan de hoofdtoegang grenst aan de weg, de hoogte van de kruin van de weg. Dat is wat anders dan de hoogte van de parkeergarage. Bovendien, ik heb ook de watertoets bekeken en daar staat: “Geadviseerd wordt om toekomstige bouwpeilen twintig centimeter hoger te leggen dan de naastgelegen wegpeil.” Dus zou er dan nog een keertje twintig centimeter bij komen? Ik kan er geen chocola meer van maken, maar er worden ook geen antwoorden gegeven. De bebouwing is natuurlijk veel te hoog. Als ik ga kijken naar waar de personen van de Dammaat naar kijken, dan is dat – en ik heb het nu hier wel paraat – een maximumgothoogte van vier. Die zie je in die tuin niet. En een maximum bouwhoogte van tien, dat is een schuin, heel erg hellend dak zonder ramen of wat dan ook. Straks wordt het een gothoogte van zevenenhalf, dus je komt daar heel ver bovenuit, en een nok van dertien, met ramen en dakkapellen die je tuin in kijken. Nou, ik geef het je te doen. Daar word je niet vrolijk van en als het dan onduidelijk is, als er dan gezegd wordt, ins Blaue hinein: ja, maar het komt veel verder weg. Dan heb ik daar nog niets van gezien en ik krijg ook geen antwoorden en de omwonenden ook niet. Even kijken, wat had ik nog meer? Peil, criterium, ...

De voorzitter: Het komt nog een keer terug in de commissie/raad, hè?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, hij ... Sorry?

De voorzitter: Pardon? Nee, ik maak ...

Mevrouw Timmerman-Hamers: Nee, hij komt niet in de raad. Nee, nee, nee. Ja, en dan nog even over die klankbordgroep, want dat staat er ook zo mooi in: de klankbordgroep is akkoord. Ik hoorde net de wethouder ook weer zeggen: een grote meerderheid van de klankbordgroep wilde dit uitwerken. Nou, als dan vier van de zeven eigenlijk het huidige gebouw wilden laten staan en tegen sloop zijn, dan kan ik dit op geen enkele manier rijmen. En als wij ... Onze mening en gevoelens is dat er zoveel zaken ontbreken. Bovendien, waarom zouden we het gebouw niet gewoon kunnen laten staan? Dan is iedereen tevreden. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman, dank u wel. Dan komen we uit bij de heer Faas, tweede ronde.

De heer Faas: Voorzitter, dank u wel. Een korte vraag die ik in eerste termijn vergeten ben te stellen. Het meest rechtse gebouw heeft een bestemming centrum en dat is gedaan om die levendige plint – u had daar een iets andere beschrijving van, sociale ... Nou ja, maar in ieder geval die levendige plint mogelijk te maken. Ik

wilde even weten wat dat nou precies inhoudt. Bestemming centrum, dan mag daar misschien daghoreca in, misschien wel kleine bedrijvigheid, misschien wel een werkplaats of een atelier voor kunstenaars. Mijn vraag is: kan de ontwikkelaar nu met deze bestemming centrum alle kanten op en kan hij dat invullen zoals het hem uitkomt, of heeft de gemeente c.q. de raad daar nog iets over te zeggen wat daar uiteindelijk in komt?

De voorzitter: U heeft een interruptie, mijnheer Faas. U heeft een interruptie van collega Timmerman. Interruptie op de heer Faas, hè?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, ik wilde eigenlijk even toevoegen hieraan, even interrumperen. Er mag van alles in de plint en het mag zelfs met een bevoegdheid van het college weer wonen worden. Dat is bij mij even blijven liggen, maar ik had daar ook inderdaad wel een punt van willen maken.

De voorzitter: Dat is een interruptie op de heer Faas. De heer Faas, u was nog in de afronding van uw vragen aan de wethouder.

De heer Faas: Nou ja, dank aan collega Timmermans, want per saldo heb ik al antwoord gekregen van haar.

De voorzitter: Nou, ze is nog geen wethouder, maar ...

De heer Faas: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Heer Faas, dan gaan we over naar de heer Vos, Groen Laren.

De heer Vos: Toch een paar dingetjes naar aanleiding van de eerste ronde waar we het over gehad hebben. De wethouder noemt de bouwnota. Ja, volgens mij staan er een paar dingen in de bouwnota waar we volgens mij hier in het voorliggende plan niet zo heel veel van terugvinden, onder andere volgens mij sociale woningbouw en volgens mij zien we daar niet zo heel veel van terug. In plaats daarvan – en dan kan ik gelijk wel eventjes een bruggetje maken naar mijn buurman mijnheer Faas – in de plint komt een hotelfoyer zonder hotel, heb ik begrepen. Want dat is leuk en dat is levendig en dat komt in plaats van de sociale woningbouw, heb ik begrepen. Dat schijnt leuk te zijn. Historiserend bouwen, werd gezegd, dat is mooi. Nou, ik ben heel benieuwd. We krijgen de Golden River, er gaat historiserend gebouwd worden. Het heeft de zegen van Larens Behoud, heb ik begrepen, dus dat moet mooi worden. Dat zal waarschijnlijk dan ook gebeuren bij deze panden, bij deze paviljoens, die toch – en dat ben ik fundamenteel oneens met de wethouder – een paviljoen is toch wezenlijk iets anders dan wat volgens mij gebouwd gaat worden. Dat waren mijn laatste opmerkingen, ik wilde het graag kort houden op uw verzoek, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Ik weet niet of ik dat gezegd had, maar dank u wel. Dan gaan we naar de heer Grunwald van D66 voor de tweede ronde.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Zoals eerder al aangehaald, vind ik dat het realiseren van nieuwbouw op die plek een proces is en nou ja, we zijn nu een eind op weg in dit proces, dus de contouren worden zichtbaar. Maar in mijn optiek is het allemaal nog niet af en wat we nu eigenlijk nodig hebben is eigenlijk, laten we nou maar eens even, de insprekers gehoord hebbende en deze commissievergadering gehoord hebbende, kijken wat daar nog voor vragen liggen en het college oproepen en de projectontwikkelaar om daar zoveel mogelijk aan tegemoet te komen, zodat we met dat project verder kunnen. Dat wil niet zeggen dat we niet ook, als het allemaal helemaal niet deugt, ook niet nog eens nee zouden kunnen roepen. Dat kan natuurlijk altijd, maar ik denk dat we wel op de ingeslagen weg gewoon voort moeten gaan in die zin, want

anders komen we er gewoon niet en blijft het ook hangen. Dat voel ik in deze vergadering ook, dat enerzijds geroepen wordt: het zou daar eigenlijk helemaal niet moeten komen. Maar anderzijds wordt erop ingehaakt wat er dan aan verbeterd zou moeten worden. Ja, dat geeft een heel diffuus beeld, dat geeft ook een heel diffuus beeld naar buiten toe, naar toehoorders toe. Ik denk dat we dus een besluit genomen hebben om dit plan verder uit te werken en zoals gezegd moeten we dus nu gewoon naar de volgende stap toe. We hebben wat opmerkingen gehad van links en rechts en van omwonenden, laten we daar serieus mee aan de slag gegaan om te kijken wat daaraan is en dat uitwerken tot zoveel mogelijk tevredenheid van eenieder. Dan kom je er uiteindelijk en dan hebben we denk ik ook wat in Laren neergezet. Als we dat niet doen, ja, dan is Laren ook Laren niet meer in de toekomst naar mijn mening, want dan hebben we stilstand en stilstand is gewoon achteruitgang uiteindelijk. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, heer Grunwald van D66. Ik heb niemand meer gehoord die nog gezegd heeft: er zijn vragen niet beantwoord. We hebben er ook uitgebreid bij stilgestaan. Ik maakte zojuist een opmerking dat het nog een keer terugkomt in Laren. Dit is het ontwerpbestemmingsplan en het beeldkwaliteitsplan. Er is vanavond nog heel veel niet geantwoord en dergelijke, maar toen reageerde mevrouw Loman en ik kijk even of de wethouder – maar ik zie de microfoon naar mevrouw Loman gaan. Mevrouw Loman, kunt u kort en puntig aangeven naar aanleiding van wat hier vanavond is gebeurd, wat de verdere formele processtappen zijn ten aanzien van het ontwerpbestemmingsplan en het beeldkwaliteitsplan? Dan kan de wethouder misschien mooi afsluiten met wat hij nog doet met alles wat hier vanavond is opgemerkt en niet is beantwoord. Mevrouw Loman, de procedure, wat gaan we nog doen?

Mevrouw Loman: De procedure is dat we het ter inzage leggen – ik denk dat er nog een microfoon aan staat, ja, kijk, nu gaat het beter – voor gedurende zes weken, het ontwerpbestemmingsplan. Eenieder kan daar een zienswijze op indienen. We gaan echt inhoudelijk goed kijken wat de argumenten zijn en ja, hoe we wellicht de argumenten, de zienswijzen tegemoet kunnen komen, dan wel kunnen weerleggen omdat we zeggen: nou, de afstandsmaten is dat, zonlicht is beperkt, dat soort zaken. Dus we gaan echt inhoudelijk in op elke zienswijze die is ingediend en dan komen we terug naar de gemeenteraad voor het mogelijk vaststellen van het bestemmingsplan. Dat is de procedure. Ik heb ook nog wat ten aanzien van het bestemmingsplan zelf en van de vragen die in de tweede ronde gesteld zijn. Ik weet niet of ik die nu mag beantwoorden.

De voorzitter: Jazeker, ja.

Mevrouw Loman: Oké. Ja, er is wat verschil over de bouwhoogte en de peilhoogte. Er ligt een bestaande parkeergarage, dat is zeg maar de peilhoogte zoals het gebouw straks de hoogte gaat worden. Maar voor de hoogte meten van de goot en de nokhoogte hanteren wij inderdaad, zoals mevrouw Timmermans ook aangeeft, de peilhoogte zoals die beschreven staat in 1.45. Dus het kan zo zijn dat de peilhoogte bouwkundig anders wordt gezien dan de peilhoogte ten aanzien van het bestemmingsplan. Dan zei mijnheer Oomkens: hanteer de NEN-norm, de NEN 2580, een hele bekende norm die gebruikt wordt om de inhoud te bepalen als je inderdaad een bouwvergunning aanvraagt. In een bestemmingsplan is het een andere berekening, want daar wordt gezegd: tussen de onderzijde van de begane grondvloer, de buitenzijde van de gevels en de buitenzijde van daken en dakkapellen. Dus dat is een hele andere inhoudsberekening dan de NEN 2580. Dus als we die gaan opvragen heeft het weinig nut, want we zeggen eigenlijk in het bestemmingsplan nu: de bestaande inhoud zoals die er ligt van de Rabobank, die mag niet meer zijn en dat moet ook bij een omgevingsvergunning straks aangetoond worden. Dan de afstanden. Er wordt wat gezegd: wat zijn nou de afstanden? Er zit een verbeelding bij. De verbeelding is op schaal uit te printen, schaal 1 op 1000, en dan met een meetlat op te meten wat de afstanden zijn. Zo is de afstand van bijvoorbeeld Dammaat 1 een afstand van

12.50 meter en de afstand van Dammaat 7 is 9 meter. Dus dat zijn afstanden die gewoon te zien zijn in de stukken die nu bij de behandeling zit. Heb ik dan alles gezegd, of ...? Ik denk het wel. Volgens mij heb ik dan alles gezegd.

De voorzitter: Er wordt even goed nagedacht of alles is gezegd. Mevrouw Loman? Wethouder, misschien kunt u dan meteen mijn laatste vragen nog meenemen, als voorzitter, met de afronding. Mevrouw Loman heeft zojuist duidelijk aangegeven, de procedure is: het ontwerpbestemmingsplan wordt ter inzage gelegd. Nou goed, wanneer dat gaat gebeuren, als u ermee klaar bent. Maar er zijn vanavond hier nog wat vragen gesteld, onder andere over een NEN-rapport, maar ook nog wel over wat mijnheer Grunwald zei. Hoe gaat u met de opmerkingen en alles wat hier is gezegd maar niet verder beantwoord is – bijvoorbeeld ook nog: in welke zin gaan we met de collega's – hoe gaat dat in de komende weken, komende maanden doen? Of zien wij pas het terug ooit op een raadsagenda dat u zegt: we hebben het ontwerpbestemmingsplan en de raad mag hier voor of tegen stemmen? Graag nog even dat meenemen in uw antwoord hoe u nu verdergaat de komende maand.

De heer Stam: Nou ja, ik hoop natuurlijk dat dadelijk de raad in unanimitéit met het plan het eens kan worden, maar tegelijkertijd, wat wij nu doen is, we hebben goed geluisterd en zullen dat ook zeker nog eens even goed naar luisteren en nalezen en dat ambtelijk bespreken. Waar nodig zullen we de plannen daarop aanpassen. Ik hoor heel duidelijk, zowel van de insprekers als van de commissie: laten we nog eens even goed aandacht schenken – mevrouw Loman gaat daar ook al op in – op maatvoering, maak dat zo duidelijk mogelijk in ieder geval. Ik heb ook van mijnheer Lagerweij, daar wil ik nog eens even met de ontwikkelaar over praten om eens te kijken of we nog eens één keer met de bewoners kunnen praten over: wat zijn nou de precieze consequenties van het een en ander? Zonder dat we nou gelijk het hele plan ondersteboven hoeven te halen, maar dat we nog eens een keer dat gesprek aangaan over: wat is er nou precies, wat zijn die afstanden, wat gebeurt er met die zon? Om dat nog eens misschien in een open discussie met elkaar te delen, dat wil ik nog een keer bespreken. Dan, voor het overige denk ik dat wij goed ... Ik kan niet anders zeggen dan dat we goed geluisterd hebben naar datgene wat u vanavond aan meningen en gevoelens heeft laten horen. Als het goed is ziet u dat terug in het uiteindelijke plan wat we uiteindelijk weer aan commissie en raad gaan voorleggen en dan ligt ook tegen die tijd een nota van zienswijzen, waarbij de inwoners de gelegenheid hebben gehad, omwonenden in brede zin van het woord de gelegenheid hebben gehad om hun zienswijzen te uiten. Dat zullen we waar mogelijk opnieuw aanpassen in het bestemmingsplan, of met argumenten niet volgen. Maar goed, ik begrijp van mijnheer Oomkens dat hij zich prepareert op een gang naar de Raad van State en daar zien we altijd met vreugde naar uit natuurlijk. Goed, dat is denk ik de procesgang die mij voor ogen staat en ik hoop dat we dan in, laten we zeggen december, januari naar de raad kunnen komen met een voorstel om – zoals mijnheer Grunwald dat zegt – tot realisatie te kunnen overgaan een keer.

De voorzitter: En dat doet u met de vriendelijke groeten van de Klepperman van Elleven die voor de Rabobank staat.

De heer Stam: Dat is een heel interessant punt wat u nou noemt. Ik heb aangegeven van het begin af aan dat die Klepperman van Elf, natuurlijk een buitengewoon prachtig beeld, voor Laren behouden moet blijven. Of het op die plek weer terug moet komen weet ik niet. Ik zou graag de raad willen uitnodigen, maar misschien komt er wel een klankbordgroep Het beeld Klepperman van Elf, waarbij we samen nog eens kunnen kijken: op welke manier kunnen we dat beeld nou de eer bewijzen die het verdient? En misschien tussen de bomen op de Brink lijkt mij persoonlijk prachtige plek, maar ik denk dat het goed is dat we met elkaar daar eens een keer met een klein groepje uit de raad nog eens een keer van gedachten wisselen waar die het beste zou kunnen staan.

De voorzitter: Wethouder, dank u wel voor deze luchtige laatste opmerking. Vooral ook naar de insprekers, u heeft uw ronde vanavond meegemaakt, er is duidelijk uitgelegd hoe de procedure verdergaat. Daarmee is dit onderwerp voor nu afgehandeld. Het is nog niet helemaal afgehandeld, er gaat nog een boel door en ik wens u allemaal succes bij uw eigen afwegingen en wij gaan gauw door naar de volgende onderwerpen die op de raadsagenda staan. Dank u wel voor uw aanwezigheid en wel thuis.

7. Raadsvoorstellen

7.1 Vaststelling bestemmingsplan Harmen Vosweg en BKP

De voorzitter: Dat maakt dat we dan meteen doorstomen naar nog twee raadsvoorstellen. Het heeft allemaal wat lang geduurd, maar aan de andere kant is het ook soms goed om elkaar gewoon toch te luisteren, want sommige dingen komen één keer langs. Maar nu komen we bij het raadsvoorstel waarbij mevrouw Loman weer van tafel gaat en de heer Lugard aantreedt. Dat gaat over de 'Vaststelling bestemmingsplan Harmen Vosweg en beeldkwaliteitsplan'. Ik hoop dat de heer Lugard onderweg is. Hij is in aantocht. Al pratende, dadelijk staan daar drie punten op de agenda, u heeft ze allemaal kunnen lezen. Daar komt gelukkig mijnheer Lugard weer binnen. Dit zijn voorstellen, ook voor de mensen die thuis zitten, waarbij wij als commissie, nadat we dat besproken hebben, gaan aangeven of ze doorgeleid worden naar de raad en dan kan er in de raad over gesproken worden en een politiek besluit genomen worden. Mijnheer Lugard, heb ik u net voldoende tijd gegeven om aan tafel te schuiven. Wethouder, mijnheer Stam, u heeft een drukke avond. Wilt u iets vooraf hier nog over opmerken?

De heer Stam: Ik kan me altijd buitengewoon verheugen, zoals u weet, op dit soort avonden, dus dat doe ik vanavond weer. Ik zeg ook altijd, ik heb de wethouder met de grootste fanclub wat dat betreft. Alhoewel niet iedereen het altijd met me eens is, begrijp ik. Harmen Vosweg, om daar nog even kort op in te gaan, dat is ook een proces geweest waarbij we met begonnen in de bouwnota stond iets van, als ik me goed herinner, twaalf woningen. Het liefst wil het college daar twaalf sociale woningen bouwen. Van het begin af aan is daar wel verzet geweest. Althans, eerst gevraagd om een discussie, dialoog. Dat is ook gebeurd, er is een grote groep onder leiding van Harmke Willemsen gevormd, waarbij we een aantal jaren met elkaar over in gesprek zijn geweest en dat heeft uiteindelijk geleid – moet ik zeggen, ik vond dat een productief proces – wat uiteindelijk heeft geleid tot een oplossing waarbij we het eens zijn geworden over acht huurwoningen. Wat minder dan we gehoopt hadden, maar aan de andere kant, een aantal wat in ieder geval door de buurt aanzienlijk en met behoorlijk veel enthousiasme uiteindelijk is onthaald en waarbij het belangrijk is om ook te zeggen dat wij de uitgangspunten die de groep hanteerde, namelijk het behoud van het agrarische karakter, het groene karakter van het gebied, hebben proberen te bewaren, ook het voetbalveldje wat daar ligt en het geitenweitje te proberen te bewaren. En zoals u weet hebben we bij de verkoop van een stukje grond wat gemeentegrond was aan de ontwikkelaar van de Golden River ook een aanzienlijk deel van dat geld vrijgemaakt en ook in overleg met de raad bestemd om mogelijk te maken dat we dat gebied daar ook een extra kwalitatieve impuls konden geven. Dus als je ziet dat we daar toch gemeenschapsgeld van een kleine twee ton zeg maar in stoppen om het kwalitatief in orde te maken, dan hebben we in ieder geval wat dat betreft ons uiterste best gedaan. Dus ik ben erg blij met het plan, het is ook een plan wat een aantal keren al door de raad is geweest en waar we nu, om met mijnheer Grunwald te spreken, het moment van realisatie beginnen te naderen.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toelichting. Dan gaan we de eerste ronde maken. We hebben geen insprekers op dit onderwerp en dan kom ik uit bij het CDA, de heer Van Hest. Hoe gaat u de wethouder meegeven om dit bestemmingsplan vast te gaan stellen?

De heer Van Hest: Ik zal eerlijk zijn, dat weet ik niet, dat laat ik aan de voorzitter van deze commissie.

De voorzitter: Een hele sympathieke. Ik zie de wethouder ... Excuses. Dat is een hele sympathieke opmerking, dank voor deze inbreng, mijnheer Van Hest. We gaan door naar mevrouw Timmerman van Liberaal Laren in deze eerste ronde bij dit onderwerp.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Er liggen bij mij nog een paar vragen. Als ik het huidige plan zie, of de huidige bestemming, en ik zie het nieuwe plan, dan zie ik heel veel verstening. De bebouwing is dan iets groter, maar er ligt nogal veel verstening omheen aan bestemmingweg. Mijn vraag is eigenlijk: hoeveel vierkante meter meer verharding komt daar? Want dat heb ik nergens kunnen vinden. Tweede vraag is: er was 120 reserve voor de volkshuisvesting, ter beschikking te stellen voor de inrichting van het openbaar gebied en de opbrengsten van de grondverkoop. Ik weet niet of ik het goed verstaan heb net dat dat bij elkaar een kleine twee ton is, of is het twee ton plus 120? Nou, dat hoor ik dan zo wel. Dat zou inderdaad ter beschikking gesteld worden voor de inrichting van het openbaar gebied. Er staat ergens in de stukken dat het hek daarvan betaald wordt, maar dat de omwonenden de stallen van het geitenweitje daarvan moeten betalen. Is dat nog steeds zo, of is het afdoende voor beide eigenlijk? Even kijken, hoor, wat had ik nog meer? Ja, er staat in de planregels op pagina 177 dat er een bed-and-breakfastmogelijkheid is. Daar heb ik toch wel een beetje moeite mee. Daar worden geen ... Je kunt 25 procent van de bebouwing, drie slaapkamers, zes personen voor bed-and-breakfast realiseren en aangezien het in de grote steden steeds verder wordt afgeknepen deze mogelijkheid vanwege de ongelooflijke overlast, gaat het steeds eigenlijk meer naar de dorpen toe. Dus ik denk niet dat het de bedoeling kan zijn van sociale woningen, dus ik zou dat maar mooi schrappen. Dan op de verbeelding, het dierenverblijf en dat sportveldje dat er is, dat is allemaal groen, daar staat ook geen afrastering eigenlijk bij van waar het ene begint en waar het andere ophoudt. Ik heb daar al eerder om gevraagd of dat er niet een bestemming gegeven kan worden: speelweide, bestemming groen. En dan speelweide waar er speelweide staat, want dat staat vaak op die manier in de bestemmingsregels, en daar waar een dierenweitje mag zijn, dierenweitje. Want nu is eigenlijk alleen maar de stal benoemd en voor de rest is het groen en daar kan van alles en nog wat gebeuren. Als we dit mooi en leuk en landschappelijk willen houden zoals nu, dan denk ik dat dat op een goede manier vastgelegd moet worden. Even kijken, had ik nog een paar dingen? O ja, de heggetjes. Ook daar heb ik al eerder een opmerking over gemaakt, die zouden vijftig centimeter hoog mogen worden in het traject en groen. Nu staat er in de bestemmingsplanregels toch één meter en dat kan gewone schutting worden, en achter de voorgevel rooilijn twee meter. Dus dat is in tegenspraak van wat de welstand geadviseerd heeft, maar ook wat er in het beeldkwaliteitsplan staat. Nou, daar wil ik het even bij laten, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Timmerman. Dan ga ik naar de heer Faas van de VVD.

Mevrouw Timmerman-Hamers: O, ik had er nog één.

De voorzitter: Er komt nog wel een tweede ronde dan.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, dat komt zo.

De voorzitter: Mijnheer Faas.

De heer Faas: Dankjewel, voorzitter. Ik heb net bij de behandeling van de Rabobank gezegd dat het bij majeure bouwwerken erg lastig is om het iedereen naar de zin te maken. Nou, dat is bij de Rabobank zeker het geval, daar zijn we het wel over eens. Bij de Harmen Vosweg heb ik de indruk dat dat wel behoorlijk gelukt is. Het is

een hartstikke mooi plan, de wethouder zegt dat hij er blij mee is en dat zijn wij eigenlijk ook. Dus wat ons betreft doorgeleiden naar de raad en ja, eigenlijk een hamerstuk. We hebben daar verder geen vragen over, we zijn daar heel blij mee.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Faas. Fijn, dank u wel alvast voor de voorzet. Heer Vos van Groen Laren.

De heer Vos: Dank u wel, voorzitter. Helemaal geen hamerstuk, mijnheer Faas, dit moet toch gevierd worden? Wat is dit nou? Daar gaan we helemaal niet zo snel overheen. Acht woningen, dat is toch niet ...

De heer Faas: Hamerstuk met champagne.

De heer Vos: O, dat klinkt ineens al heel anders, mijnheer Faas.

De voorzitter: Mijnheer Vos, mag ik u vragen wel door te gaan, want anders dan wordt het thuis wel een opgave.

De heer Vos: Ja, maar soms moet je toch eventjes corrigerend optreden, voorzitter, dat bent u toch met me eens. De laatste keer hadden we volgens mij een hele discussie of het blauwe dakpannen of rode dakpannen moesten zijn of zo. Ik zou zeggen groene dakpannen. Maar het is een hartstikke leuk plan geworden, het ziet er best heel mooi uit. Ik denk dat in die zin goed geluisterd is naar de vorige keer de opmerkingen die er gemaakt zijn. En ja, ik zou zeggen: tijd om heel snel die eerste spade in de grond te zetten, want dit ziet er mooi uit. En dan feesten.

De voorzitter: U kan het thuis niet zien, maar de heer Vos heeft zijn mouwen opgestroopt omdat hij korte mouwen aan heeft, dus die wil voor daadkracht gaan. Mijnheer Grunwald, D66, voor deze eerste ronde met betrekking tot het bestemmingsplan Harmen Vosweg.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn ook heel blij met deze plannen, wat ons betreft kan dat door naar de raad en zoals gezegd gerealiseerd worden. We hebben nog wel één vraag, ook naar aanleiding van de heggen inderdaad. Wat zijn dan nou de eisen voor die daaraan gesteld worden, en hoe wordt dat uiteindelijk ook gehandhaafd? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, heer Grunwald. Dan komen we last but not least uit bij de heer Loeff, neem ik aan, van Larens Behoud.

De heer Loeff: Ja, dank u, voorzitter. Ja, het is al breed rondgezegd, complimenten voor het bestemmingsplan. Daar zit inderdaad alles keurig in, het lijkt ons een prachtig plan wat wordt uitgevoerd. We nemen graag de vraag over de heggetjes over, het lijkt me inderdaad essentieel. Ik heb nog één ander ding uit het bestemmingsplan zelf met een vraag en dat is eigenlijk een advies naar aanleiding van het hele onderzoek. Ik lees dat eigenlijk altijd dat je denkt: o ja, zoogdieren, vleermuizen, mussen, fantastisch verhaal, ik vond het eigenlijk heel interessant hoe dat precies in elkaar zit. Maar daar werd een aanbeveling gedaan uiteindelijk, als ik het goed herinner, over de houtwal en dat er een soort beheerplannetje voor gemaakt moest worden. Dat zit natuurlijk niet in het bestemmingsplan, maar we hebben een hele lange discussie gehad over: het grenst aan een natuurwaardevol gebied en gaat er niks gebeuren met die houtwal? Nee, die blijft prachtig intact. Maar eigenlijk zegt dat rapportje: doe er ook iets aan. Dus ik zou het heel leuk vinden als – met de buurt, want we hebben een heel goed participatieproces doorlopen – er gewoon een initiatiefje komt vanuit het college om te zeggen: nou kijk, dit is het advies van dat rapportje, we gaan investeren, maar hoe gaan we met elkaar

zorgen dat die houtwal, of die ... misschien met het IVN erbij ofzo, hoeft allemaal niet veel te kosten, maar gewoon soort initiatiefje. Volgens mij moet ... Ik zie Bart Vos helemaal lachen. U vindt dat volgens mij leuk, mijnheer Vos, hè? Om dat met elkaar te doen en op te zetten, dat zou mooi zijn. En verder akkoord en door naar de raad.

De voorzitter: Helder. Nou, mijnheer de wethouder, duidelijke vragen, volgens mij, van iedereen, dus als we die kort en bondig kunnen beantwoorden.

De heer Stam: Ja, ik kan ... Laat ik eens achteraan beginnen. Ik wil met alle plezier natuurlijk, met het plezier wat ik er toch al mee heb met dit plan, om eens te kijken of we met die houtwal inderdaad met de buurt iets kunnen doen aan een behoorlijk beheersplan. Lijkt me een interessante suggestie, dus dat zal ik zeker meenemen. Als Antoinette er is, dan zult u dat zeker terugkomen op de lijst toezeggingen. Dan het punt van de heggen, door sommigen al eerder genoemd. Ja, dat is een zaak, als ik het goed zie ... Tenminste, Roël, mijnheer Lugard zal daar iets van zeggen, denk ik. Maar daar is over gesproken natuurlijk met ... Kijk, het is natuurlijk een ontwikkeling van Gooi en Om, die bouwt daar acht huizen, die zet daar ... Daar is nog niet over gepraat, maar daar moet natuurlijk, wij zullen in overleg met de afdeling volkshuisvesting ook criteria bedenken welke mensen erin komen met welke voorrang, dat is ook een interessant punt overigens. Maar in die privaatrechtelijke overeenkomsten met die huurders zal een afspraak moeten komen over de manier waarop er met die heggen wordt omgegaan. Dus ik denk niet dat wij dat kunnen regelen in het bestemmingsplan, maar ik zal erop toezien dat in de huurovereenkomsten daar wel duidelijke afspraken over zullen worden gemaakt. GroenLinks ... Of, Groen Laren zeg ik, en VVD verder geen vragen. Ik vind het altijd fijn om te horen dat er ook mensen blij zijn met plannen. Dat kom je zelden tegen in de afgelopen zevenenhalf jaar, moet ik eerlijk zeggen en daar doe je toch zo je best voor. De vragen van Liberaal Laren, de heggetjes, daar heb ik al iets van gezegd. Het groen, kijk, mijn bezwaar tegen het opnemen van een benaming als geitenweitje, voetbalveldje, in plaats van groen is eigenlijk dat je daarmee het helemaal vastzet in een hele specifieke betekenis. Wij zijn het volledig eens met die bewoners dat het een voetbalveldje moet zijn en een geitenweitje, maar als mevrouw ... morgen om wat voor reden dan ook zegt: nou, het is mooi geweest met die geitjes, ik stop ermee. En er is niemand anders, dan zul je er toch wat anders mee moeten doen. Dus ik ben eerder voor een algemene, generieke benaming groen, waarbij wij een hele goede understanding hebben met de buurt wat dat moet worden. Ik zie ook geen enkele reden dat dat verandert, want ik hoef maar een partij stenen neer te zetten op het voetbalveldje of ik heb al een aantal bewoners aan de lijn die zeggen: wat gebeurt hier allemaal, want er zou toch gevoetbald worden? Dus ik zou daar zelf geen voorstander van zijn. Wat betreft het dierenverblijf en het hek, ik dacht, ik heb het net genoemd, ik dacht dat we zo tegen de ... We hebben een redelijke regeling getroffen met Gooi en Om voor het verkopen van de grond en we hebben er zelf nog het nodige bij gedaan – ik dacht bij elkaar een ton of twee, maar ik zal anders bij de behandeling van de raad nog even dat precieze getal opsnoeren. Ik heb wel tegen de buurt gezegd: kijk, ik vind het niet erg dat wij als gemeente ons best doen om bijvoorbeeld het hek aan te leggen. Daar was ik best toe bereid, maar ik vind ook dat de buurt een inspanning moet leveren om bijvoorbeeld een fundraising te doen op het schuurtje. Dus het is allemaal makkelijk om te roepen: dat moet de gemeente maar betalen. Maar ik vind wel dat het zou van goede wil getuigen als de buurt zou zeggen: wij met zijn – weet ik het – veertigen zorgen dat dat schuurtje wordt gebouwd en we zullen ook voor het onderhoud zorgen. Dat vind ik een vorm van coöptatie of coöperatie waar ik van hou en dat past ook in de beste Larense traditie. Als er nog steeds bed-and-breakfast in het plan staat, zou ik bereid zijn om dat te schrappen. Dus ik denk dat we dat alsnog moeten doen, want dat lijkt natuurlijk inderdaad een beetje een merkwaardige zaak dat we bed-and-breakfast in sociale woningen – ik vind al dat we genoeg hebben overigens, maar om dat nou op de Harmen Vosweg te doen lijkt me een beetje overdreven. En ik zal nog even kijken, uw vraag: hoeveel meer versterking komt er? Die kan ik niet één, twee,

drie hier beantwoorden, ik neem niet aan dat Roël dat ook kan. Dat is even de antwoorden, maar misschien heb jij nog iets opgemerkt wat ik niet heb beantwoord.

De voorzitter: Dan moet u wel even het geluid, mijnheer Lugard, anders kunnen we u niet horen.

De heer Lugard: Sorry.

De voorzitter: Nee, nee, geen sorry.

De heer Lugard: Ik zou alleen zeggen dat we over de hoeveelheid verharding een reactie geven, want nu weten we het niet exact. En de regels over bed-and-breakfast, dat zijn standaardregels die we automatisch meenemen, maar ik kan mij voorstellen dat voor deze woning dat niet nodig is.

De voorzitter: Dank u wel voor die toelichting. Nou hadden we één ronde en toen zei mevrouw Timmerman nog de vinger omhoog. Ja, heel formeel is dat dan de tweede ronde, maar kunt u het kort en bondig bij één vraag houden?

Mevrouw Timmerman-Hamers: Het is maar één vraag. In eerste instantie gingen we uit van woningen met één laag en een kap. Die zijn hoger geworden en naar zeggen is dat omdat er een – die zijn hoger geworden en nog zo – omdat er een warmtepomp op zolder moet kunnen staan. Tenminste, dat heb ik van de buurt gehoord, die hebben daarnaar gevraagd. Ik vond dat eigenlijk heel raar, want een warmtepomp zet je beneden neer en die maakt ook heel veel herrie.

De voorzitter: Duidelijke vraag, dank u wel. Deze laatste vraag nog. O, excuses, het is de tweede ronde, dus ik zie het dan maar als een interruptie van de heer Loeff.

De heer Loeff: Nou ja, interruptie, ik had nog één vraag. Want ik was blij met de toezegging van de wethouder over de bed-and-breakfast, maar dan denk ik, we hebben het ook al bij de Ligweide gehad, de hoogte van de heggen. Dat zal ook standaard zijn, dat heeft het bureau ook gewoon staan, 2 meter en 1.80 meter. Dus ik vraag of de wethouder ook de toezegging kan doen om de hoogte van de heggetjes aan te passen. Dat is een hele makkelijke, dan staat het gewoon in het bestemmingsplan en dan kan het verder door de bewoners met de woningbouw ook nog geregeld worden en dan klopt het gewoon. Het lijkt me een vrij simpele wijziging.

De voorzitter: Voor de goede orde, dit was geen interruptie op mevrouw Timmerman. Er zijn in de tweede ronde nog twee vragen gesteld, één door mevrouw Timmerman en één door de heer Loeff van Larens Behoud en de wethouder/de heer Lugard gaan daar nu op antwoorden.

De heer Lugard: Over de heggen. In het beeldkwaliteitsplan kan dat een wens zijn van de ontwikkelaar, of in dit geval de woningbouwvereniging. Maar de gemeente kan dat niet als harde eis stellen, omdat het te maken heeft met levende wezens. Dus heggen zijn planten, dus dat mag je niet in een bestemmingsplanhoogte vastleggen. Alleen bij schuttingen mag je dat doen.

De voorzitter: Dat is een antwoord.

De heer Stam: Ja, maar ik geef al aan dat, ik bedoel, ik ga er ook van uit dat het niet makkelijk of niet te regelen valt in het bestemmingsplan. Ik geef aan dat ik – dat is al een keer besproken – dat we met Gooi en Om erop zullen aandringen dat ze in de huurovereenkomsten daar duidelijke afspraken over zullen worden

gemaakt en dat dat ook moet worden gehandhaafd. Dat lijkt mij op zichzelf een hele correcte manier en dan heb je het ook dichtgezet. Het punt van mevrouw Timmerman was ook weer ...

De voorzitter: Er kwam inderdaad nog een vinger omhoog van mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Ja, die hoogtes, die hele hoge kap voor de warmtepomp.

De heer Stam: Ja, een collega van mijnheer Lugard heeft mij daar ook op aangesproken, mevrouw Willemsen heeft daarnaar gevraagd. Het is nooit anders geweest dan dat wij uit zijn gegaan van acht meter. Dat hebben we haar ook nog eens uitgelegd. Het enige wat ik mevrouw Willemsen heb beloofd, dat is voortaan niet de Harmen Vosweg, maar Harmke Vosweg willen we het voortaan noemen en dan heb ik dat probleem ook weer opgelost.

De voorzitter: Nou, het begint nu wel wat jolig te worden, maar volgens mij zie ik glimmende gezichten hier om de tafel heen. Hebben we het genoegzaam met elkaar besproken, dit raadsvoorstel en dan is het nog even rond, snel peilen of het een hamerstuk of een bespreekstuk wordt. Waarbij opgemerkt dat als er in de gemeenteraad iemand vindt dat het besproken moet worden, het altijd besproken kan worden. Maar wat is het algemene gevoel, is het hameren met de opmerking daarbij dat de wethouder nog volgende week een aantal vragen specifiek zal beantwoorden? Waarschijnlijk zien we dat zien we dat deze week. Dan zie ik de heer Vos zijn vinger omhoogsteken, die wil vast en zeker het bespreken. Ja, nou ja, dat gaat u volgende week ook aangeven, dus ik kan ook niet zeggen dat het een hamerstuk of een bespreekstuk is, want we zullen volgende week de heer Vos nog horen. Maar we willen de wethouder en de heer Lugard hartelijk danken voor de behandeling.

7.2 Samenwerkingsafspraken MRA

De voorzitter: Dan gaan we nu door naar punt 7.2 en dat is 'Samenwerkingsafpraak MRA'. Nu zit de hele avond al de heer Calis, wethouder, te wachten en aan te horen hoe zijn dorpsgenoten en raadsleden tekeergaan met elkaar. Het geval wil dat wij inmiddels om tien over elf leven, maar dat is niet anders en er heeft zich een inspreker aangemeld en dat is de heer Bogaers. Nu ga ik er wel bij zeggen, mijnheer Bogaers, dat ik nu strikt de vijf minuten aanhoud. Kijk, straks zat er nog wat emotie en inhoud bij, maar nu vraag ik u echt om aan vijf minuten te houden. Dan gaan wij een ronde maken en dan gaan wij kijken hoe we eruit komen. De heer Bogaers.

De heer Bogaers: Dank u wel. Even over de MRA, ik zag het gespreksonderwerp op de agenda en ik dacht: goh, toeval bestaat niet. Vrijdag jongstleden, 17 september, was ik in Den Haag op een congres van de Vereniging van Bouwrecht-Advocaten en wie deed daar het woord? Daar deed het woord professor N.S.J. Koeman, oud-staatsraad, inmiddels schrijver in 1972 van een promotieonderzoek naar een tussenbestuurslaag, denk even aan gewesten. Hij maakte van zijn hart geen moordkuil, hij keek terug op zijn lange carrière als staatsraad en hij zei: in deze tijd komen we wel tot de ontdekking dat we – en dat zei hij letterlijk, bijna letterlijk – behoorlijk gouvernementeel zijn opgetreden als rechters. Hij noemde een aantal voorbeelden van beslissingen die nogal in het voordeel van het bestuur zijn geweest en die hij nu betreurt, maar hij zei: een bedreiging van de democratie, dat zijn de gemeenschappelijke regelingen, daar zit helemaal geen democratie meer in. Hij gaf het voorbeeld van een Nijmeegse gemeenschappelijke regeling waarbij iemand zich liet ontvallen, iemand die daar dus aan meedeed namens de gemeenteraad: ja, ik kon er niet tegenop, want de burgemeester van Nijmegen was zo sterk dat ik maar niks gezegd heb. Nu gaan we terug naar de MRA. De MRA is misschien geen gemeenschappelijke regeling, maar meer een platform waarop gemeenteraadsleden met elkaar kunnen

spreken en overleggen. Als ik kijk naar dat stuk van de MRA, dan wordt daar benadrukt dat zij geen positie innemen of overnemen van de gemeenteraden of van B en W's, het zou dan een echt overlegontmoetingsplatform zijn. Maar ik heb daar grote twijfels over, want het kan zich zomaar ontwikkelen tot een informele bestuurslaag. Dan kijk ik naar alles wat erover gezegd is, namelijk: er moet van elke gemeenteraad nu één vertegenwoordiger aanwezig zijn. Er wordt sterk oppositie gevoerd vanuit Hilversum tegen het idee dat per gemeenteraad er twee raadsleden moesten deelnemen aan het MRA. Dat vond Hilversum te veel, als ik het goed gelezen heb, het mag er maar één zijn. Die twee, dat zou dan bestaan uit een gemeenteraadslid van de coalitie en een gemeenteraadslid van de oppositie. Ik zou u willen vragen: heb aandacht voor het democratische karakter, dat het dus niet als een soort ondemocratische bestuurslaag gaat functioneren. Ik zou willen pleiten voor twee raadsleden per gemeenteraad, namelijk één van de coalitie en één van de oppositie. Die houden elkaar behoorlijk wakker en die kunnen de gemeenteraden niet vals voorlichten, integendeel. Het evenwicht ontstaat dan dat de gemeenteraad goed wordt voorgelicht over wat daar gebeurt. Er is als het ware een Cerberus nodig – u weet wel, dat is de monsterhond met drie koppen uit de klassieke wereld, die bleek altijd wakker. Nou, je hebt minstens twee raadsleden nodig denk ik per gemeente om de zaken in evenwicht te houden en te zorgen dat de democratie niet wordt aangetast door een informele derde bestuurslaag. Dank u wel.

De voorzitter: Heer Bogaers, dank u wel. Is er iemand van de collega's aan tafel die een vraag wil stellen? Ik zie de hand omhooggaan van de heer ...

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De voorzitter: O, oké. Dan heb ik ... Nee, ik mag ook geen vraag stellen. De heer Vos van Groen Laren heeft een vraag aan de heer Bogaers.

De heer Vos: Ja, dat klopt. U heeft het over de gemeente Hilversum en volgens mij is de raad van Hilversum aanzienlijk groter dan de raad van Laren. Hoe ziet u dat voor zich dat wij dan dat ook gaan doen, met twee mensen? Dat lijkt mij een lastige.

De heer Bogaers: Dan heeft u het verkeerd begrepen. De gemeente Hilversum, als ik het goed gelezen heb, wil per gemeente één raadslid daaraan laten deelnemen en niet twee, zoals een andere gemeente had voorgesteld. Ik zeg juist: zorg ervoor dat je die democratie bewaakt, dat het geen informele zoveelste bestuurslaag wordt die de democratie van de plaatselijke overheden aantast. Zorg ervoor dat er eentje van de oppositie en één van de coalitie aanwezig is, die kunnen dan ook met elkaar overleggen en die houden elkaar leuk in balans. Waardoor er meer kans is dat de democratie wordt gehandhaafd en beschermd dan wanneer je er maar één persoon naartoe stuurt.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toelichting, mijnheer Vos. Wij gaan naar de wethouder, want die heb ik eigenlijk verzuimd net te vragen of hij vooraf een toelichting wilde geven. Maar ik zie zijn handen omhooggaan dat hij mij dat niet kwalijk neemt. Het woord is aan wethouder Calis.

De heer Calis: Het punt heeft natuurlijk een flink aantal bijlagen.

De voorzitter: Centraal houden nog.

De heer Calis: Waar het mij eigenlijk om gaat is, we hebben in deze raad natuurlijk uitgebreid gediscussieerd over de MRA, daar zijn ook de punten die mijnheer Bogaers nu naar voren brengt al aan de orde gekomen. Die

punten hebben we in ingebracht in de regio, want in de regio hebben we gezegd: we gaan hier een regionale zienswijze formeren op de transitievoorstellen van de MRA. Eigenlijk zou ik u willen wijzen op het een na laatste document. Ik vind het altijd vervelend, want in al die documenten heten ze allemaal hetzelfde, maar dit is de memo van de regio Gooi en Vechtstreek. Om mijnheer Bogaers zijn zorgen even weg te nemen, hoop ik, citeer ik daar een stukje uit: "De MRA is geen gemeenschappelijke regeling, geen entiteit met rechtspersoon en bankrekening, eigen personeel en uitvoeringscapaciteit. De MRA beschikt over relatief beperkte budgetten vanuit de bijdrage van de deelnemers. In deze informele samenwerking is het wel belangrijk dat afspraken over de samenwerking transparant zijn en dat duidelijk wordt vastgelegd hoe afspraken worden gemaakt, hoe de agenda van de MRA tot stand komt en hoe hierover gerapporteerd wordt." De MRA zal geen enkele bevoegdheid naar zich toe kunnen trekken, de bevoegdheid blijft autonoom bij de gemeenteraden en de andere entiteiten zoals de provincies. Het gaat erom dat de MRA een platform maakt waarin je zinvol met elkaar kan overleggen voor zaken die de regio betreffen en bijvoorbeeld ook op het niveau van het Rijk kan lobbyen voor steun aan de regio, zoals de woningbouwimpuls. Om even in te gaan op dat punt van mijnheer Bogaers voor de democratische legitimiteit, dat is nog een openstaand punt. Er is gesignaleerd in de zienswijze dat er is een voorstel om één raadslid per gemeenteraad af te vaardigen. Er is ook een voorstel om dat twee te doen, één van de oppositie en één van de coalitie. Het is mijn bescheiden mening dat als ik kijk naar de gemeenteraadsleden dat, wie wij daarvoor ook kiezen of wie zich daarvoor aanmeldt, uitstekend objectief het standpunt van Laren naar voren kan brengen, zonder in coalitie of oppositie verzeild te raken, omdat het toch om punten gaat die de regio aangaan. Maar dat is een punt dat nog openstaat, waar de MRA nog op terug moet komen, want tegenover dat democratische voordeel staat natuurlijk wel dat het een heel erg grote groep wordt en dat zijn vijfendertig deelnemers, dus dat worden dan zeventig man. En ik kijk in de commissie rond en ik zie dat met acht man het al een hele heisa is om tot één uitspraak te komen, laat staan met zeventig. Dus dat is een praktische overweging waarvan ik denk, maar dat is ook aan ... Dus het staat in dit voorstel nog open: het wordt geconstateerd dat er overwegingen zijn, maar er is nog geen beslissing op genomen. Als we daar behoefte hebben om hier zeer sterk op terug te komen voor de een of de ander, dan nodig ik de commissie en de raad graag uit om dat kenbaar te maken en dan zal ik dat met verve verdedigen.

De voorzitter: Verwacht u dan dat dat in een motie of een amendement moet, mijnheer Calis?

De heer Calis: Ja, dat kan in een motie, wat ook is als een vraag.

De voorzitter: Ja, oké. U heeft een heldere toelichting. Ik kijk naar de collega's hier aan tafel en dan beginnen wij ... Ja, ik zie de heer De Bondt de hand opsteken, maar in het rondje wat ik gemaakt heb kom ik dan eigenlijk nu uit bij Jacqueline Timmerman van Liberaal Laren om te beginnen. Maar het woord gaat naar Diederik Sakkers, Liberaal Laren, eerste ronde. En u kan ook meteen meenemen over wat de heer Bogaers heeft ingebracht, mijnheer Sakkers.

De heer Sakkers: Hartelijk dank, voorzitter. Dat zal ik ook zeker doen. Het is zo dat Laren in deze positie een klein dorp is en ik denk veel te verliezen heeft in een samenwerking waarin je wordt ondergesneeuwd. Gezien het voorstel dat er ligt kunnen we wel constateren dat er goed procedure is gevolgd en dit voorstel wat ons betreft naar de raad kan. Maar in de raad zullen wij wel degelijk betogen dat wij een heroverweging van dit voorstel door alle raadsleden toch nog eens een keer gedaan moet worden, dat we eens goed moeten kijken waar wij staan, waarom we zo nodig aan zouden moeten sluiten bij Amsterdam, waarom we nooit naar een samenwerking meer met Utrecht hebben gekeken op dezelfde manier. Dat zijn allerlei vragen die we nog steeds hebben en waar wij hier voor zitten is om het bestuur van Laren en het bestuur voor de inwoners van Laren zo goed mogelijk te laten zijn. Als je ziet welke ontwikkelingen er op ons afkomen – de woningdruk, de

recreatiedruk, om alles hier mooi en groen en leefbaar te houden – vinden we een MRA een dusdanig grote stap dat een herbezinning toch nog zeker op zijn plaats is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, heer Sakkers. Dan kom ik uit bij de VVD, maar dan ga ik, naar ik heb begrepen, naar de heer De Bondt.

De heer De Bondt: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik kan me al heel goed vinden in de beantwoording van de niet door mij gestelde vragen door de heer Calis, maar in reactie op de heer Bogaers: we hebben hier inderdaad in deze raad uitgebreid daarover gesproken. Eigenlijk was de conclusie van de raad: wij dragen geen bevoegdheden over en wij zullen geen bakken geld beschikbaar stellen voor de MRA. Dat is in de zienswijze ook keurig verwoord en daar kan ik me dus heel goed in vinden. Ik heb wel een opmerking over dat ik begrepen heb dat zowel in Blaricum als in Gooise Meren een amendement of een motie is ingediend, omdat men zich zorgen maakte over niet de 36 fte's die beschikbaar gesteld – of 32 – voor de MRA, maar vooral voor de medewerkers van gemeenten die gedetacheerd worden voor bepaalde projecten bij de MRA. Ik moet u zeggen dat ik me daar geen zorgen over maak. Ik vind het heel logisch dat als er projecten zijn die specifiek betrekking hebben op een gemeente, dat de gemeente speciaal voor zulke projecten ook gekwalificeerde mensen ter beschikking stelt. Het schijnt dat al de toezegging is gedaan dat daarover ook gerapporteerd zal gaan worden. Nou, voorzitter, dan kan ik alleen maar zeggen dat in die beide gemeentes die ik noemde het een initiatief was van de VVD om daar met een amendement te komen, dat kunt u van mij niet verwachten. Dank u wel.

De voorzitter: Een eigen geluid in Laren. Dank u wel, mijnheer De Bondt. Dan ga ik wel weer terug naar de volgorde. De heer Vos van Groen Laren in de eerste ronde op het onderwerp MRA.

De heer Vos: Ik zat even te zoeken nog, mijnheer de voorzitter, naar een pagina die ik wilde citeren. Ik vroeg het niet voor niks aan de heer Bogaers, volgens mij zitten we niet om werk verlegen en is dit toch wel een beetje volgens mij iets heel belangrijks, maar waar ook wel een beetje veel werk aan zit. Heel veel pagina's die allemaal heel indrukwekkend lijken en zo, maar ik vraag me wel aan het einde van het verhaal af – en daarom was ik nog zo druk aan het scrollen, mijnheer de voorzitter – wat schieten we er uiteindelijk mee op? Want ik lees dan op een gegeven moment de doelen en die worden geëindigd met: et cetera, et cetera. Dan denk ik: jemig de pemig, dat is ook niet zo heel erg concreet. Ik weet niet of ik daar heel veel tijd aan wil gaan besteden. Dus ik denk wel dat we moeten meedenken en moeten meepraten, maar ik vraag me wel af wat we hier heel erg mee op gaan schieten. Dat is mijn ontboezeming.

De voorzitter: De heer Vos, Groen Laren, dank u wel. Ik begrijp hiermee dat u hier wel voor pleit om er dan maar meteen een hamerstuk van te maken volgende week?

De heer Vos: Als dat korter gaat duren dan nu, dan lijkt me dat heel verstandig, ja.

De voorzitter: De heer Grunwald van D66, eerste ronde op dit onderwerp.

De heer Grunwald: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, het is urgenter dan ooit dat we dus met omliggende gemeenten en in Noord-Holland intensiever samen gaan werken. Alles hangt met alles samen en we kunnen het echt niet volhouden om ons af te sluiten van de gemeentes die om ons heen liggen. Dus wat ons betreft onderschrijven we de zienswijze van de regio in deze en wat ons betreft doen we het naar de raad. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: De heer Grunwald, D66, dank u wel. Dan gaan we naar Larens Behoud en ik zie de hand naar het knopje gaan van de heer Loeff.

De heer Loeff: Dat zullen we maar weer doen. Dank u, voorzitter. Wij zijn het eens met de zienswijze, daarin is denk ik heel duidelijk gesteld – en de heer Calis zegt het ook nog in de memo – wat MRA inhoudt. Bij onze fractie altijd wel een beetje een gedachte die ook wel hier leeft: wat moet je ermee, wat heb je eraan, moeten we daarin meegaan? Maar het is gewoon heel duidelijk voor een aantal bovenlokale zaken een mogelijk goed lobbyinstrument en dan is het ook goed om daar iemand voor af te vaardigen. Wat we zien is dat we een hele kleine raad zijn met weinig capaciteit, dus om daar twee mensen voor af te vaardigen, dat lijkt ons niet heel handig. Het zal al best wel een toer zijn om één iemand te hebben die zich daar echt ook helemaal vol op gaat storten. Maar het leuke is natuurlijk ook dat we een commissie Bovenregionale Zaken of Bovenlokale Zaken gaan instellen, dus nou, dan zal dit ongetwijfeld iets zijn waar ook mensen misschien enthousiast van worden, ook in het kader van andere samenwerkingsverbanden. Dus rijp voor de raad wat ons betreft en ja, daar zullen we ongetwijfeld verder nog een beetje over spreken, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel voor uw inbreng, de heer Loeff, Larens Behoud.

De heer ...: Voorzitter, bij interruptie. Die ene vertegenwoordiger, die kan dan uitstekend ook informatie verschaffen respectievelijk verantwoording afleggen aan de nieuwe in te stellen commissie Bovenlokale Zaken. Dan is het democratisch gehalte lijkt mij aardig geregeld.

De voorzitter: Voor de luisteraars thuis, het gaat opeens over een nieuwe commissie, maar daar komen we in andere hoofdstukken in deze gemeenteraad nog weer op terug. We gaan door naar de laatste spreker in de eerste ronde, de heer Van Hest van het CDA en ik denk dat hij zegt: de voorzitter volg ik. Mijnheer Van Hest.

De heer Van Hest: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik hoop dat u zegt wat ik denk.

De voorzitter: Dan gaat dit helemaal goedkomen.

De heer Van Hest: Ik heb heel goed naar de wethouder geluisterd en ik denk dat hij een goede visie op het verhaal heeft. Ik zou dat zeker vanuit het CDA willen ondersteunen.

De voorzitter: Dat gezegd hebbende, eerste ronde gehad. Dan zijn we aan een tweede ronde. Mijnheer Bogaers, wil u nog iets toevoegen in twee minuten?

De heer Bogaers: ...' (buiten microfoon).

De voorzitter: De heer Bogaers zegt: ik heb gezegd wat ik wilde zeggen en u moet ermee doen wat u moet doen. Die woorden worden hiermee ook genoteerd. Ik zie niet echt bij mijn collega's nog een hand omhooggaan. Is het een hamerstuk volgende week? Ik geloof van wel.

8. Rondvraag

De voorzitter: Dan zijn wij bij de rondvraag. Alvast bij die rondvraag, het is één minuut voor half twaalf, maar we gaan toch gewoon een rondvraag doen. Die ga ik andersom beginnen en ik begin bij mijnheer Vos bij de rondvraag.

De heer Vos: Ja, en die is in de loop van deze avond opgekomen. Dat doen we met zijn allen, hoor, en ik was daar zelf medeplichtig aan, maar het is nogal een zit. Ik heb me ook wel eens laten vertellen en ik heb het ook wel mee mogen maken dat er ook wel eens staand vergaderd wordt. Is het in het kader van de bestuurlijke vernieuwing niet eens een idee om bijvoorbeeld te zeggen: na tien gaan we gewoon staand vergaderen. Dan schiet het volgens mij heel hard op. Of we kunnen er ook mee beginnen.

De voorzitter: Nou, mijnheer Loeff gaat nu meteen al staan, dus dat ...

De heer Vos: Zie je wel? Nou, dat helpt meteen.

De voorzitter: U heeft uw punt gemaakt.

De heer Vos: Is dat een voorstel wat wij kunnen meegeven aan ...

De voorzitter: Daar gaat het presidium zich over beraden.

De heer Vos: Fijn, dank u wel.

De heer ...: Voorzitter, volgens mij heeft het presidium daar al uitspraak over gedaan. Die heeft gezegd: alleen staande bij de algemene beschouwingen.

De voorzitter: Ja, en dat is hier het geweten op de avond. Vraag-antwoord, dit was een rondvraag. Mijnheer Faas. De heer Sakkers. Mevrouw Timmerman steekt de hand omhoog voor een rondvraag.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Er zijn in Laren overal grondboringen gedaan om te kijken of dat er winning mogelijk is. Ik heb berichten gehoord en ik heb hier ook een foto toegestuurd gekregen van hoe het dan daarna eruitziet. Het gaat niet alleen dat er ergens een gat zit, maar deze is van de Harmen Vosweg en het lijkt wel alsof dat hele speelveldje is omgeploegd en dat schijnt al bijna twee maanden zo te zijn. Dus ik zou eigenlijk een oproep aan de gemeente willen doen waar al die grondboringen gedaan zijn, om dat toch weer een beetje netjes te maken.

De voorzitter: Heldere rondvraag. De heer Van Hest, heeft u nog een rondvraag? Die knikt nee, dan kom ik uit bij collega Hans van Goozen. Geen rondvraag. De heer Loeff geen rondvraag, die knikt. De heer De Bondt niet. Dan kijk ik naar mijnheer Grunwald. Dan ga ik nog even kijken naar mijn lieftallige commissiegriffier. Nee? Nou, de voorzitter heeft ook geen rondvraag.

9. Sluiting

De voorzitter: We kunnen net niet om half twaalf stoppen, één minuut over half twaalf. Ik hoop dat ik in deze vergadering iedereen aan het woord heb gelaten. Het heeft dan wel een half uur langer geduurd, maar we hebben geen tijd verloren geraakt door elkaar de maat te nemen, dat te zuchten en te steunen dat iemand toch iets wil zeggen wat die niet gezegd kon hebben. Ik wens u allen een goede reis naar huis, over de snelweg heen en tot volgende week. Dank u wel.